ÁRA: 48 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1992. DECEMBER 23. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS • 48. ÉVFOLYAM, 52–53. SZÁM

ÜNNEPI DUPLA SZÁMUNK

Antall József gratulál a „Kő a kövön" világsikeréhez.

FARKAS LAJOS RAJZA

FARKAS L. 92

írói:

Alföldi Imre
Bános Tibor
Becsei Miklós
Benedek István
Bodnár Gyula
Bólya Péter
Csukás István
Dalmáth Ferenc
Darvas Szilárd
Dénes Géza
Farkas Márton
Fecske Csaba
Galambos Szilveszter
Gádor Béla
G. Szabó Judit
Héger László
Iszlai Zoltán
Kaposy Miklós
Kibédi Ervin
Körmendi János
Kvári Sinkó Zoltán
Miklósi Ottó
Sándor György
Sinkó Péter
S. Nagy István
Szentmihályi Szabó Péter
Szilágyi György
Szűcs József
Walter Béla
Wéber Tamás
Zsila Ákos

BADAR SAJTÓ '92

Csócsáló öntudat

„A tekintélyes Far Eastern Economic Review így ír: Csodálkozni kell azon, hogy a szingapúri politikusok nincsenek tisztában a rágóguminak az amerikai tradíciókban elfoglalt helyével." (Riport, V. 22.)

Domborzalmi viszonyok

„Amerika, mondotta egyszer Fényes László Faludy Györgynek, remekül épült utak hálózata, kár, hogy szemétdombokat kötnek össze." (M. Hírlap, VI. 10)

Szabadságát választották

„Mi haszna van a Gdanski Hajógyárnak Walesa elnökből? Talán annyi, hogy továbbra is a gyár dolgozója, csak elnöksége idejére szabadságolták." (HVG, V. 31.)

Röfögő félpénzek

„Egyes szovjet körzetekben csekket adnak pénz helyett. De Közép-Ázsiában az is előfordul, hogy – féláron számítva – élő sertéseket adtak fizetés fejében." (HVG, V. 23)

Tartalékborzadály

„Adott esetben egyébként például a bohunicei atomerőmű az uralkodó szélirány miatt sokkal nagyobb veszélyt jelenthet Budapestre mint Bécsre." (HVG, V. 13.)

Magyaros kinológia

„Azt ugye tudja, hogy csak két kutya létezik? A puli, meg az, amelyik az szeretne lenni." (Szabad Föld, VII. 14.)

Ők és smink

„... a disznóhizlaldának beillő csomagtartóból elővarázsolják mindazokat a méregdrága kencéket, amelyekkel kocsijaikat pucoltatják. A külön kencékkel való kisminkelés külön jattja egy ezres." (Figyelő, I. 9.)

Zabrajáték

„Berlinben elég beütni a számítógépbe a kívánt autó jellemzőit. Így jelenik meg a képernyőn, hogy kinek a körzetében, hol található az ellopnivaló jármű." (168 Óra, VII. 14.)

Elitszakma

„A telefonkártyák lopása, magasabb körökben hamisításuk, nyilvánvalóan pótolni fogja az üres perselyek miatt kieső öt és tízforintosoktól nehéz jövedelemszerzést." (Esti Hírlap, VI. 23)

Tömeges kurszalon

„Csoportosan sokkal könnyebb fogyni, mint egyénileg." (Rakéta, III. 31.)

Morbid fürtök

„... egy súlyos vesebeteget két kiló banán is megölhet – annyi benne a számára mérgező kálium." (HVG, VII. 8.)

Szopáskorlátozás

„Az AIDS-től való félelem miatt egyébként a vámpírok között mind többen monogámok. Azaz csak ugyanazt a személyt csapolják meg rendszeresen." (Mai Nap, XI. 14.)

Tetemes elővigyázat

„– Hát, valakinek csak be kellett feküdnie próbahullának a bádogteknőbe, hogy kipróbáljuk a lépegető koporsót. Nem kopoghat az elhunyt feje, amikor leviszik a lépcsőn." (Európa, II. 20.)

Hamuvízió

„Az első magyar magánkrematóriumban arra is mód van, hogy a hozzátartozók tévéképernyőkön végignézzék a hamvasztást." (Riport, V. 15.)

Elfelejtett megbizatás

„Az ősidőkben nem lehetett rendező, mindenki színész volt. De akadt köztük egy, aki éppen ráért. Azt leküldték, nézze már meg, hogy milyennek látszik a dolog." (Pesti Hírlap, III. 6.)

Ezt nézzük mi

„A pályán jelenleg száznyolc rendező van. A legengedékenyebb mércével sem lehetne találni köztük harminc olyat, aki az utóbbi tíz évben legalább egy szakmailag érvényes előadást rendezett volna." (M. Hírlap, II. 22.)

Szűkített franciák

„A francia film művészi vonulata egyike a legérdekesebbeknek a világon. Főleg azoknak, akiket érdekelnek a művészi vonulatok..." (Népszabadság, V. 14.)

Gyalogolni jujujuj

„Piotr filmrendező: Hogy valami kellemes dologgal foglalkozzunk, Lengyelországban a járdák idegesítenek. Annyira egyenetlenek, hogy percenként elesem. Fogalmam sincs, másutt hogyan építik simára?" (Kurír, I. 20.)

Döglesztő hivatások

„... egy minapi felmérés szerint David Olbrychski a népszerű lengyel színész egy filmfőszerep eljátszása közben ugyanannyi energiát fogyasztott el, mint Gagarin, űrrepülése alatt." (Kurír, IV. 28.)

Duglőrsors

„Az imitált szex létezik. Van az úgy, hogy nem működik a főhős. Ilyenkor forgatás közben a közeli képeknél valamelyik kollégája ugrik be, helyettesíteni." (Napi Délkelet, X. 21.)

Maszkturbálók

„A kiállításon némelyek ádázul taposnak egy gumimatracpumpát. Falra akasztott, festett maszkban végződik. A látogatói aktivitás eredményeként időről-időre habzik." (Vasárnapi Hírek, V. 24.)

Feljövő humor

„A legdurvább vicc az volt, amikor az Old Boys együttes buliján valakinek a műhányásra tálalták a francia salátát." (Pesti Riport, IV. 27.)

Garantált ólomláb

„... Jován és Balog Tibor univerzális futballista: az elmélet képtelen fölvonultatni olyan helyzetet, amelynek kihagyására ne lenne eszköz a praxisukban." (M. Nemzet, VIII. 31.)

Irodalmi foci

„A mérkőzés krónikájához tartozik, hogy a reklamáló Kukorellyt a játékvezető a 15. percben kiröhögte." (M. Napló, X. 30.)

Enyésző egészek

„... ami van, nem tudhatjuk teljes egészében – csak akkor tudjuk meg, mikor már nincs, de akkor már nem úgy tudjuk, ahogy volt." (ÉS, II. 7. – Esterházy P. közlése.)

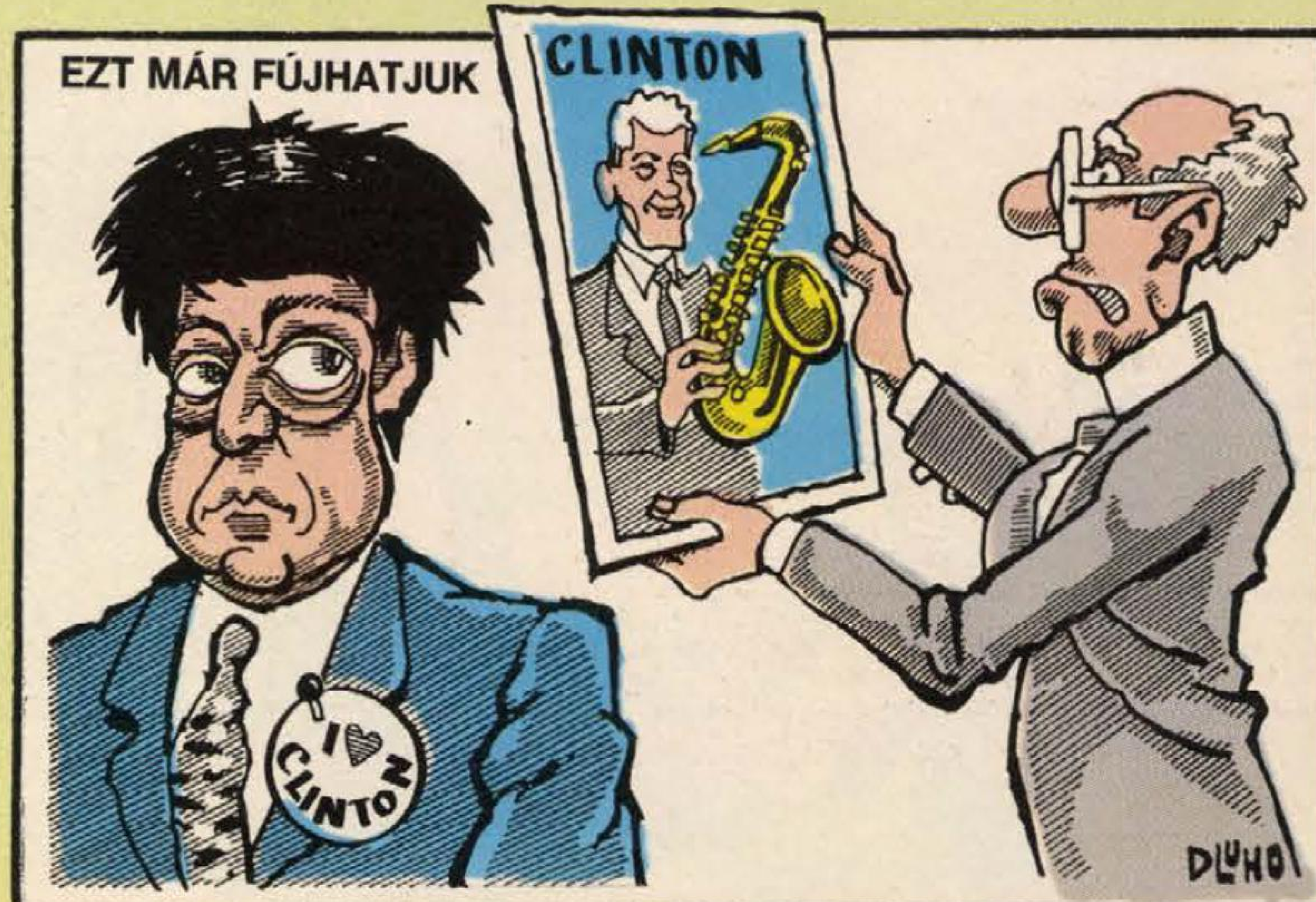
IZÉ

A MÁRKA KÖTELEZ

– Csak nem azt mondani, ez a jármű nem benzinnel működik?

– Ivánkám, csak semmi lazítás. Jövő héttől tanulsz szakszofonozni.

EZ RÉMES

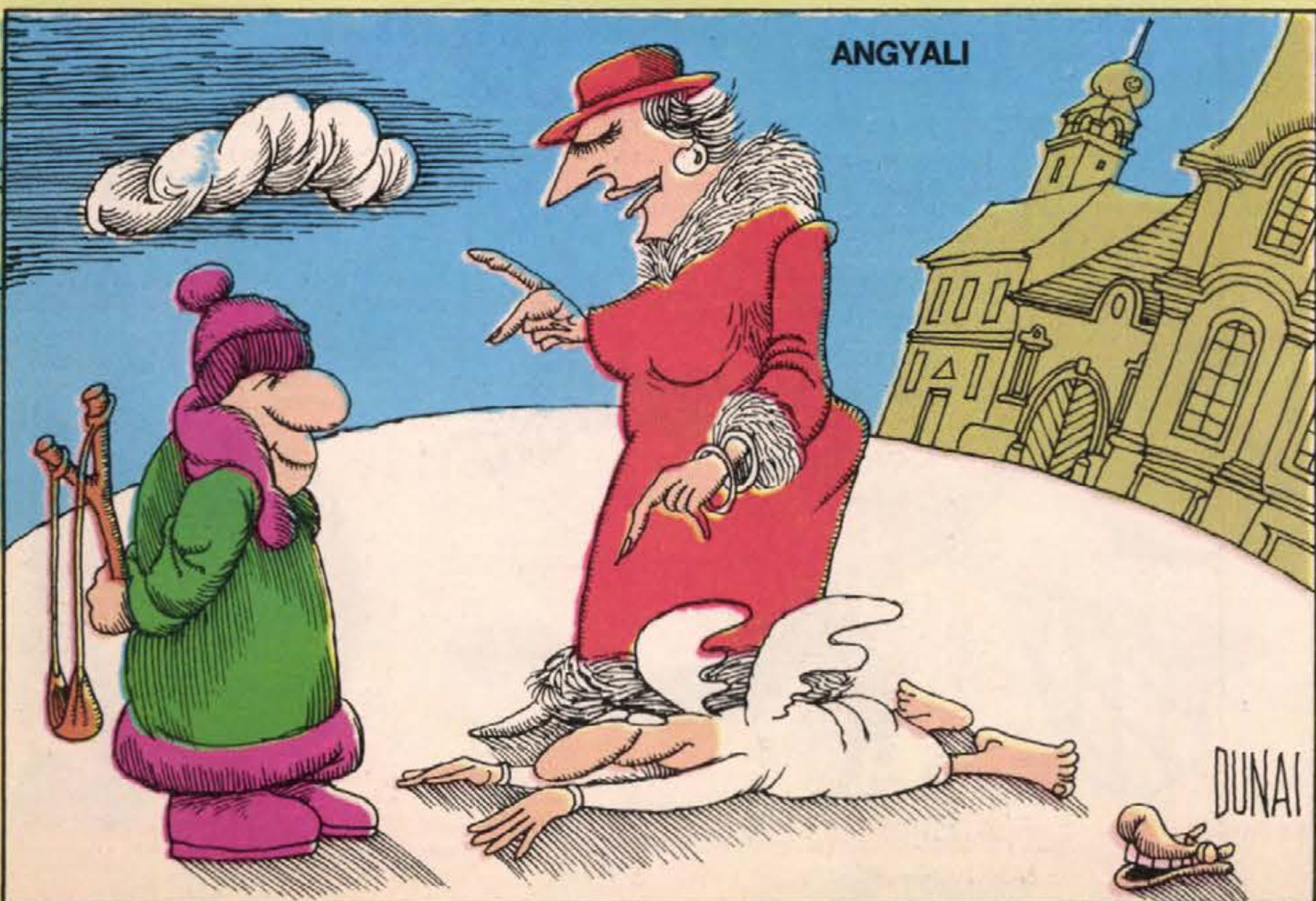

– Bőrfejűek lerohanták a feketéket.

– Hát, nem sok fantázia szorult magába! Már megint egy láda aranyat hozott nekem ajándékba!

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

A minap felhívott Pilátus Brüsszelből, hogy kellemes karácsonyi ünnepeket kívánjon. Ezt a hívást évek óta rendszeresen ismétli, mert hát a karácsony Pilátusnak is ünnep. Az idén megkérdezte, mit tudok Szűz Máriáról, mert rég nem hallott róla. Mondtam, én se, habár nemrég összefutottam a családjával. Szűz Mária papája ugyanis együtt vette át jogászi vasdiplomáját nagybátyámmal – vagyis Szent József nagybátyjával.

Pilátust amúgy Verzár Endrének hívják, Szűz Mária polgári nevén Andrásfay Antal, mindkettőjüket '56 vihara sodorta boldogabb tájakra. Csak én, Szent József maradtam itthon. Igaz magam csak másodszereposztásban domborítottam annak idején Jézus nevelőapját, ugyanis a szerepre eredetileg kiszemelt Havas Kálmán – jelenleg párizsi lakos – valami rossz fát tett a tűzre, ami szögesen ellentétes egy szentéletű ács jellemével, így el kellett cserélnie velem a szerecsen király kicsiny, ám hálátlan szerepét. A hálátlanság elsősorban abban mutatkozott meg, hogy a szerecsen királyt természetesen a felismerhetetlenségig feketére mázolva kellett játszania.

1946-ot írtunk, vagyis a század éveinek száma azóta éppen megduplázódott. Az Operaház színpadán Volly István rendezésében az ország iskolái adtak népi betlehemes játékokból összeállított karácsonyi műsort. Akkortájt még nem dívott a koedukáció, különösen nem a piaristáknál, így esett, hogy a szent Szűzet is egy 11 éves férfiú játszotta...

„Augustus nagy császár parancsolatjára
Názáretből jöttünk az összeírásra..."

E szavakkal kezdődött a mi betlehemes játékunk – és egy életre szóló barátságunk. Mert ez az este még közelebb hozta az amúgy is jóbarátságban lévő osztálytársakat. Azok is maradtunk végleg. Jóbarátok – és osztálytársak.

Társak abban is, hogy nem sokkal később mindannyian osztályidegenek lettünk, már csak iskolánk révén is. „Klerikális csemeték", akik már kora gyermekkorukban magukba szívták minden diktatúrák legnagyobb ellenségét: a szeretetet.

46 óta 46 év telt el. Nem is akármilyen 46 év...

Akkor nem csak mi, az épp-csak-hogy kamaszkorba lépő gyerekek éreztük úgy, hogy előttünk az élet. Azt hitte az egész ország. A halottakat megsirattuk, eltemettük, a romokkal feltöltöttük a Vérmezőt, és közben – önző módon – mindenki, aki túlélte a borzalmakat, örült az életnek. Mert akkor még mindenki azt hitte, az oroszok nemsokára kimennek, a bimbózó polgári demokrácia virágba szökken.

Még Rákosiék is esküdöztek: dehogy áll szándékukban kommunizmust csinálni Magyarországon. Ők csak egy párt lesznek a sok közül, és ha netán hatalomra is kerülnek, eszük ágában sincs hozzányúlni a magántulajdonhoz... Így aztán előkerültek a megmentett pénzecskék, ékszerek, az ország óriási tettrekészséggel, energiával újjáépült. Gyorsabban, mint némely győztes nyugati hatalom...

Hogy aztán mi történt, tudjuk. Földönfutó lett Szűz Mária, francia a szerecsen király, vallonok és flamandok közt igazi belga az örmény püspök igaz magyar leszármazottja, Pilátus.

Amire akkor vártunk, mára valóság lett. Csak az a virágbaszökkenés, az várat magára. A kipattanó rügyeket mindig lefagyasztja valami jeges fuvallat.

Karácsony van. A szeretet ünnepe. A mai világban sokak fülében ez amolyan álszent giccsként hangzik. Kár.

Magam abban a karácsonyban hiszek, amikor Pilátus is kellemes ünnepeket kíván Józsefnek, és viszont. Mert bár József pártján állok, tudomásul veszem, hogy Pilátus nélkül nincs Credo, nincs Passio, nincs betlehemes játék...

Kellemes karácsonyi ünnepeket kívánok a Józsefeknek, Máriáknak, Pilátusoknak és – nem csak azért, hogy kisebbségi ügyben ne érje szó a ház elejét – a szerecsen királyoknak.

Békesség a földön a *jóakaratú* embereknek!

És kívánok néhány nap pihenőt a *rosszakaratúaknak* is...

A LUDAS MATYI CSOMAGKÜLDŐ SZOLGÁLATA

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

KARÁCSONYI AJÁNDÉKAINK

Ajándékot adni – ily nehéz időkben dupla – öröm... A Ludas Matyi szerkesztőségének tagjai összes szívük minden melegével küldenek szeretettel

MINARIK GYÖRGY APEH-elnöknek tíz tonna rejtjelezett vagyonnyilatkozatot, díszcsomagolásban.

KÓNYA IMRE frakcióvezetőnek ünnepi asztalára a centrista szakácsművészet mindhárom irányzatának ízeit felvonultató *diétás* falatkákat, de csak módjával – mivel nem könnyű étek.

G. NAGYNÉ DR. MACZÓ ÁGNES választóitól sohasem független képviselő asszonynak a róla és a Kurír főszerkesztőjéről készült közös elefántfotókat, amelyekről végre kiderült, hogy annak az elefántnak valójában mekkora is az ormánya.

PETŐ IVÁN újdonsült pártelnöknek a szabad ornitológusoktól súlyos aggodalmakat, ugyanis szerintük a téli madáretetőkben nem lesz meg a remélt köménymagos többség.

MÁGENHEIM ÁDÁM mentőorvosnak két beteget, továbbá Surján László népjólétünk mindennapi problémáit boncolgató miniszter betegbiztosítási kártyáját, utánvéttel.

SURJÁN LÁSZLÓ népjóléti miniszternek 37 forint 40 fillért – Mágenheim doki november és december havi összhálapénzeit –, amelyet Nagy Fehér a tárca megsegítésére ajánlott fel.

SPÉTER ERZSÉBET immáron hatszoros Erzsébet-díjasnak művészeti közéletünk legszélesebb mosolyú jeleseitől forró üdvözleteket – a távoli Miamiból.

ORBÁN VIKTOR Fidesz-narancsnoknak egy rövid üzenetet: „Ha eltörlitek a tagfelvételi korhatárt, kihívunk benneteket egy focimeccsre! A Gödi Fészek Kispályás Veteránjai."

BÉRES ERIKA fölfedezőnek szóbeli ígéretet Bod Péter Ákos bankelnöktől, amely szerint a jeles hölgynek a Magyar Nemzeti Bankban elhelyezett intim betétjeit banktitok védi – semmi sem fog kiszivárogni.

TORGYÁN JÓZSEF legnagyobb kisgazdának száz példányt a napokban megjelenő 100. róla szóló, Aki szerény, az a legszerényebb című kötetből, természetesen hangkazetta mellékletekkel. Az utóbbiak Torgyán doktor legfrissebb Éles István paródiáit tartalmazzák.

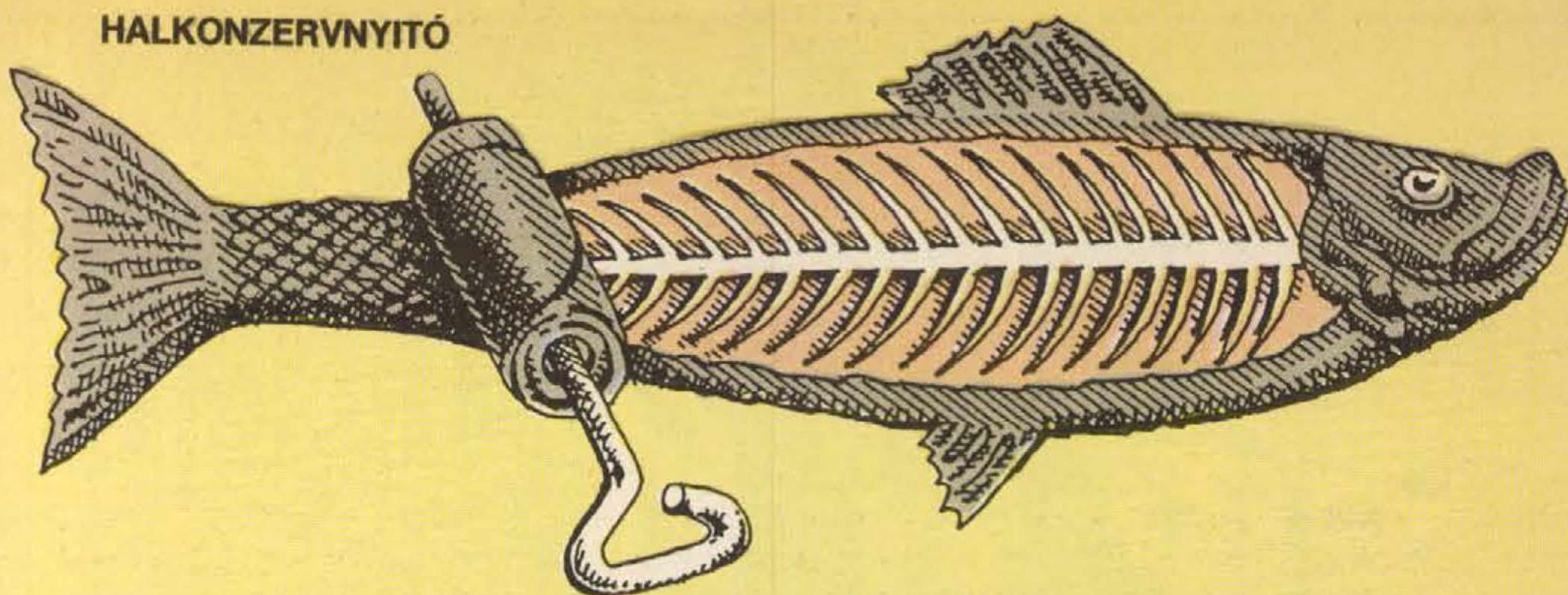
HORN GYULA bal-közepes kül-ügyesnek néhány jajszót egy magát megnevezni nem kívánó prágai politikustól: „Az ég szerelmére, aztán bennünket ne tessen majd újraegyesíteni a szlovákokkal!"

POLGÁR LÁSZLÓ háromszoros sakkapukának néhány halmozottan hátrányos helyzetű honi politikust, hátha néki sikerül, ha nem is zseniket nevelnie belőlük, de legalább megtanítani őket a politika nevezetű sakkjáték alaplépéseire.

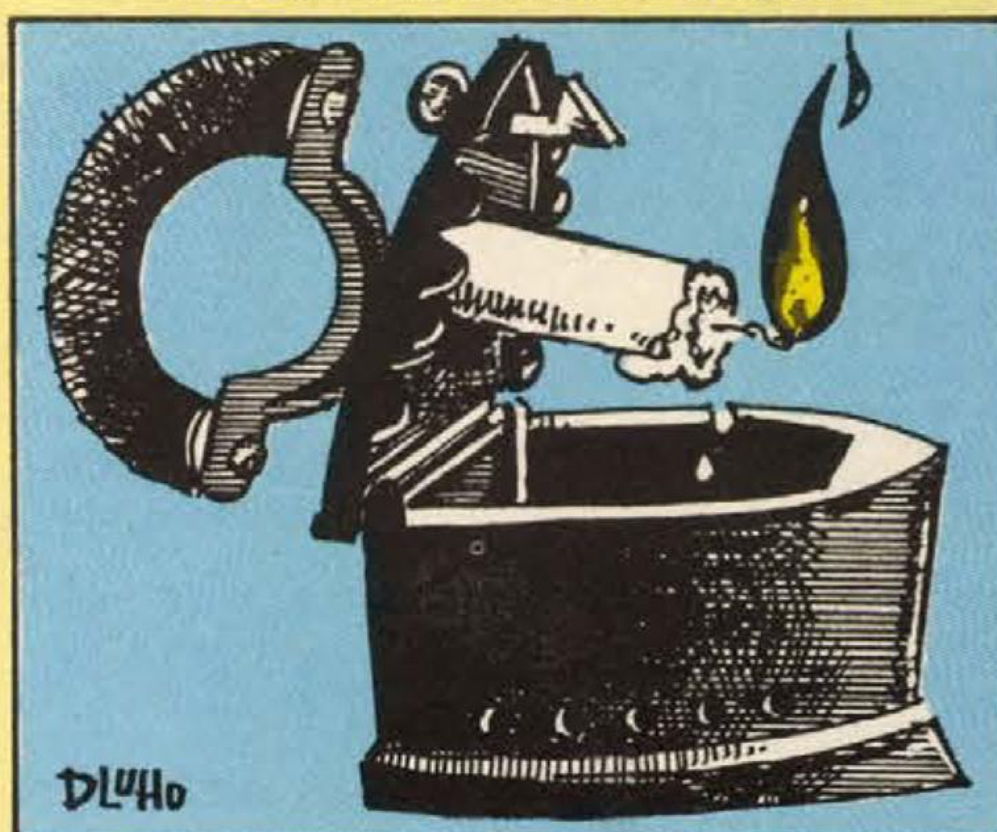
És végül önnek, azaz minden kedves olvasónknak kettő azaz két darab mesebeli aranykulcsocskát – a biztonság kedvéért. Hogy *kétkulcsos* világunkban legyen mindig egy tartalék a kalitkához: röptethessék bármikor a boldogság kék madarát...

(CSOMAGOLTA: WÉBÉ)

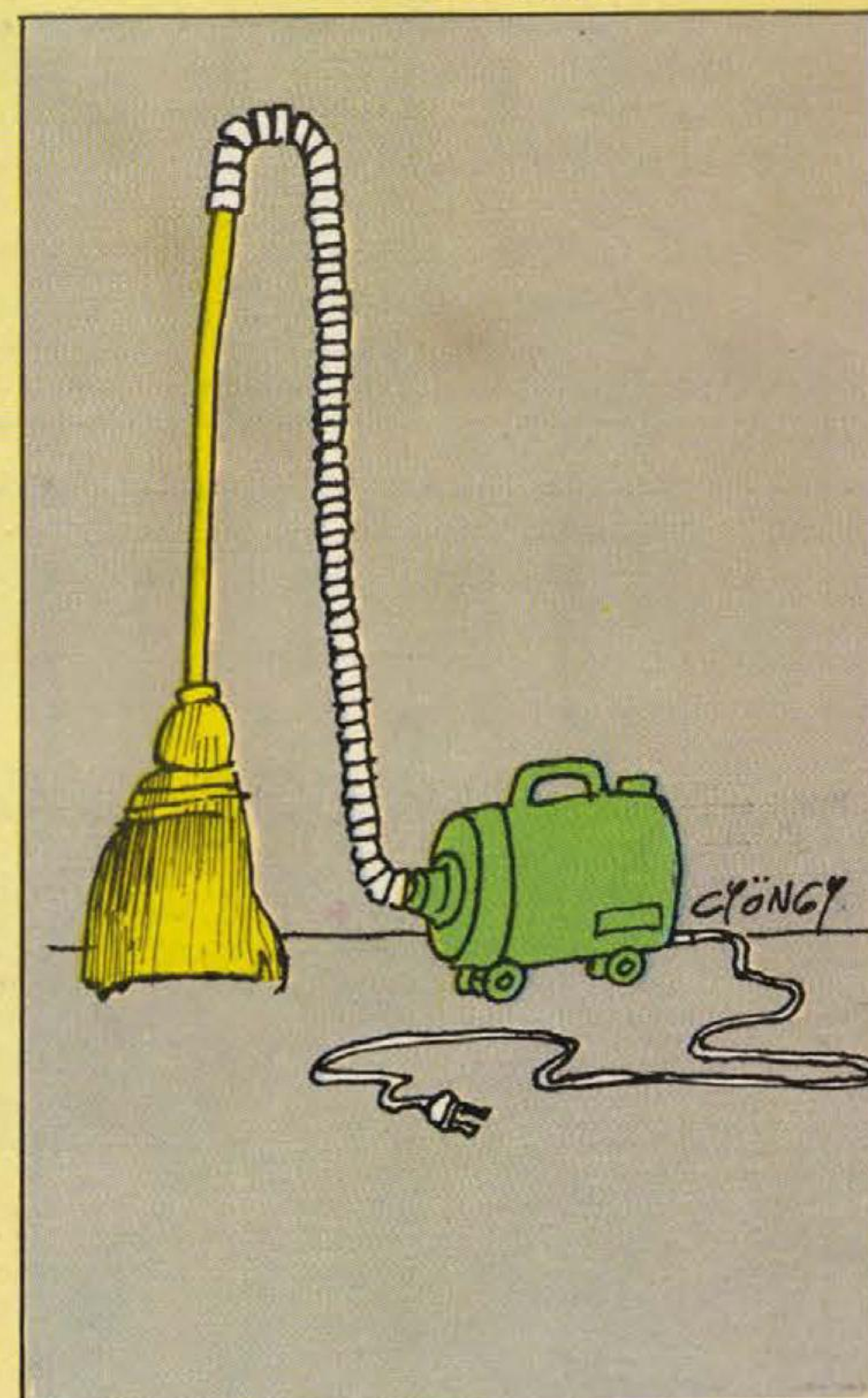
HALKONZERVNYITÓ

ENERGIATAKARÉKOS VASALÓ

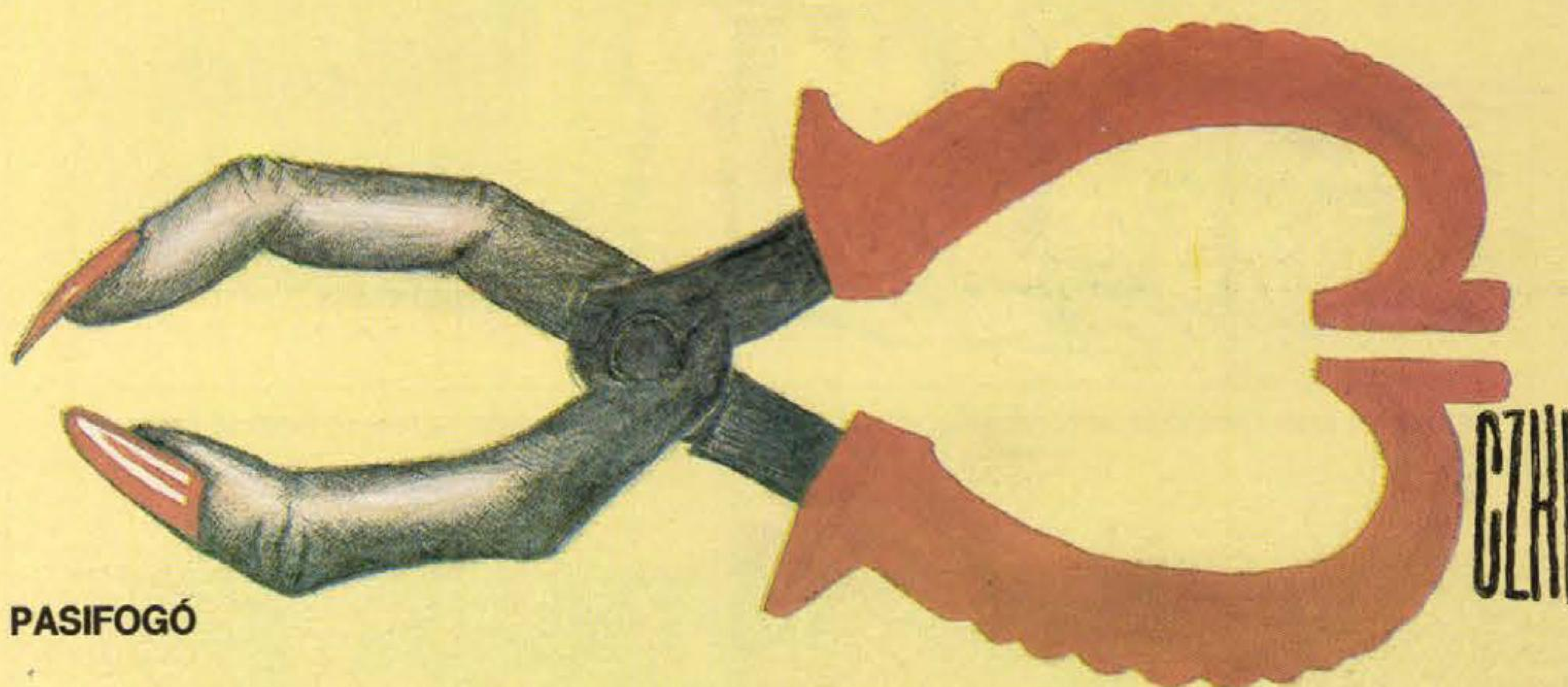
...ÉS PORSZÍVÓ

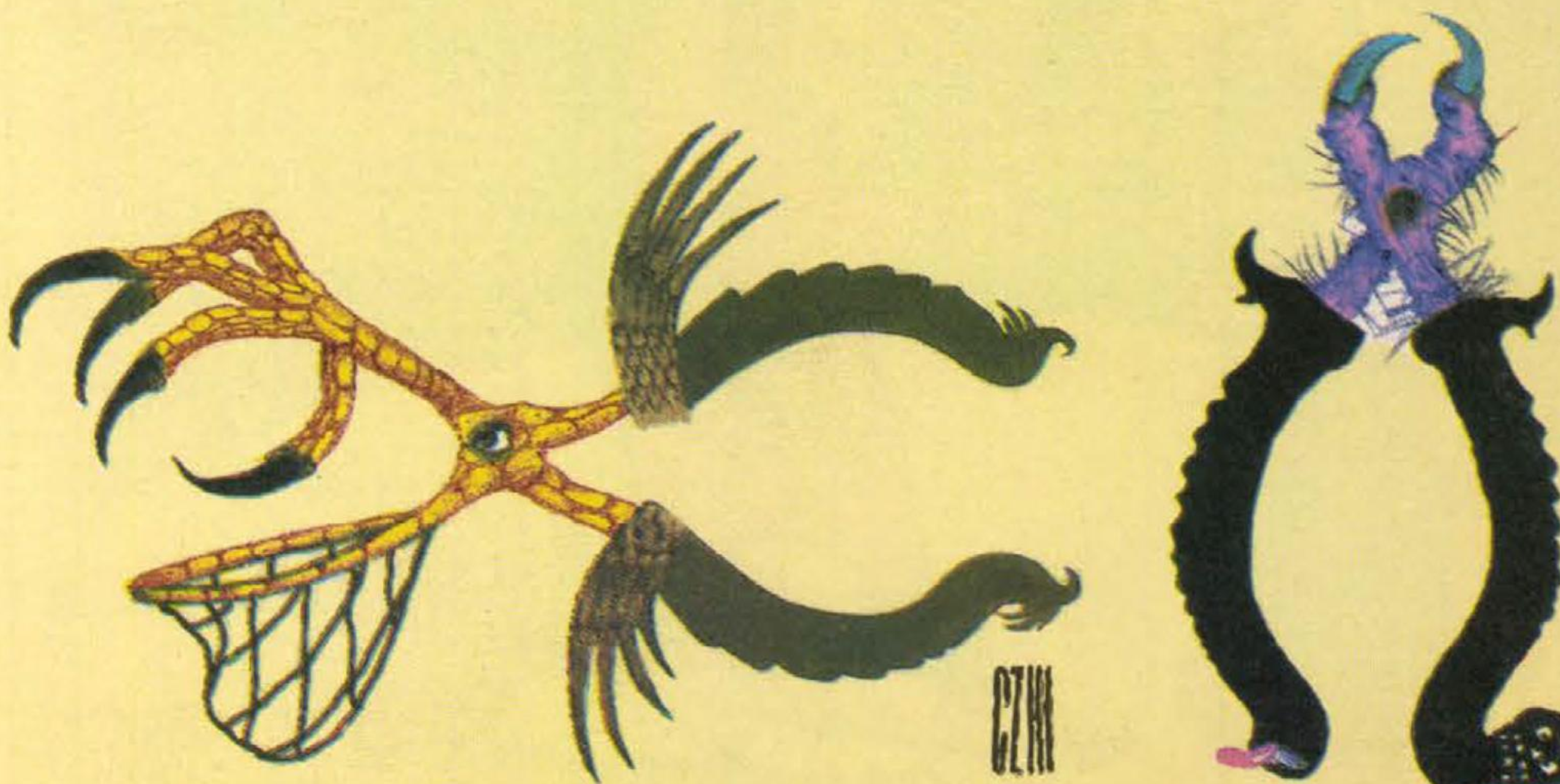
ÉLETUNTAK CIPŐJE

KÉZISZERSZÁMOK

PASIFOGÓ

CSIRKEFOGÓ

IDEGTÉPŐ

rökzöld-karácsonyi szám humor témа: a bájgli. A bájgli, és a bájgli. És újfent a bájgli. Benedek Tibor ezt emelte máig behozhatatlan, örökbecsű magaslatra. Ágaskodom, megvan-e még a polcon az a klasszikus régi, avagy újsüttetű – Ludas Matyiba elvétve íróként – valami új, sületlen téma után kutakodjak?

Persze nem kell mindig versengeni, vetélkedni, lehet néha a nemtelen könyörtelen versenyben alultápláltan alulmaradni is, untig elegendő ha az olvasó győz időnként és így még győzi pénzzel olvasással, pénzolvasással a Karácsonyt, s azt a maszatolt masszát megemészteni, – amit Vele kapcsolatban ezen a fényes, szent ünnepen, árnyoldalakon át, profánul a humoristák tele irka-firkálnak.

Bájgliról tehát Benedek után – immár szabadon –, sem illik írni, de a bejgliről... Sajnos már arról is rengeteget írtak-rajzoltak. Nincs új bejgli sem tehát a nap alatt, azt pedig saccolva sem próbálnám felmérni, a diós avagy a mákos bejgliről írtak-rajzoltak-e többet eddig a humorszakirodalomban. Talán azt nem írták még le amivel én próbálkoznék idén spórolásból, hogy

SÁNDOR GYÖRGY:

KENYÉR ÉS BEJGLI

mákos bejglibe teszem majd a diót, s a diós bejglibe a mákot...

De kisajátítani nem szerencsés a bejglit, belébe, sem belügyébe sem szabadna beavatkozni. Felmérésekkel sem tanácsos a tömeget manipulálva befolyásolni, s akár a dióst, akár a mákost saját pártunkra állítani, pártatlanságunkat akár egyikkel akár a másikkal fémjelezni. Nem szabadna a mákossal példának okául a tömeget a diós rovására beetetni avagy éppen megfordítva, a mákos kirekesztésével... satöbbi. Miért nem férhetne meg egy bendőben – akár leves helyett – egyszerre mind a kétféle, mondjuk enyhe részrehajlással felül a diós, s alul a víznek árja. (Fajelmélet nélkül.)

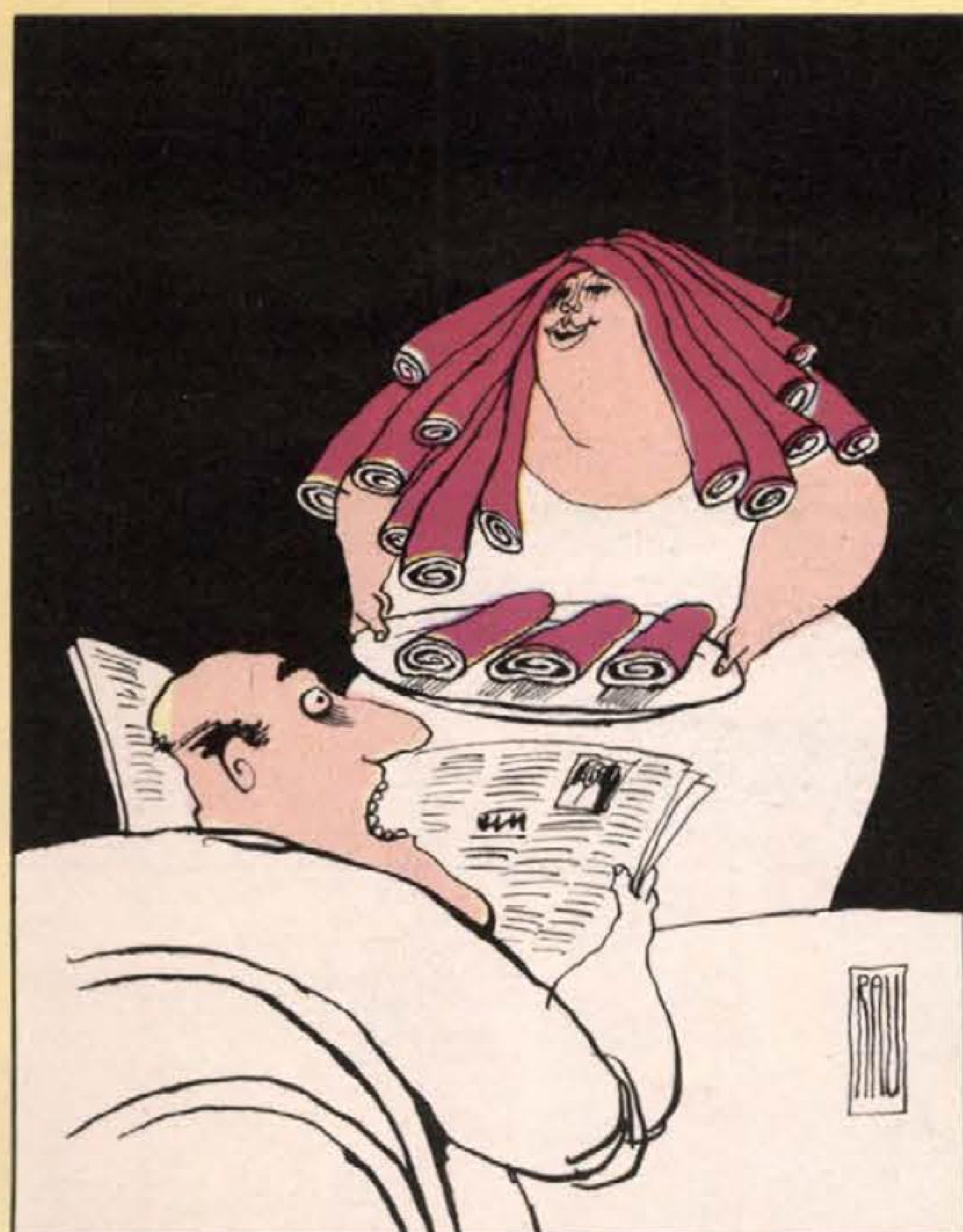
Mert nincs kormánypárti mákos, s a diós sem lehet teljesen az ellenzék kezében, még ha egyik vagy másik pártoló párt – tudatában – a diós és mákos jelképekhez mára sok minden egyéb, nem odavaló tapadt is. (Dióhéj például és prézli.)

Marad számunkra így a biztos, ámde üres bejgli, mint megtöltendő téma, az viszont se hal, se húsba vágó, se ilyen ugye és olyan se, színtelen és savanyúan szagtalan. Sehova se üt, de hát nem is kell a szeretet és béke ünnepén ütni, s pláne nem bejglivel...

A megdobható kő ellentétéről meg csak annyit, hogy a zsoltár szerint a kenyér Isten ajándéka, a létfenntartásnak annyira lényeges eszköze, hogy aki híjával van a kenyérnek, az mindennek híjával van, sőt Krisztus a kenyeret használta legnagyobb ajándéka jelének (Mk 14,22).

Még egy szép, igazán karácsonyi, de egész jövő évre is alkalmazható Csengey-idézet ide kívánkozik: nincs olyan kicsiny darab kenyér, amit ne lehetne még egyszer kettétörni.

LÁTOMÁS

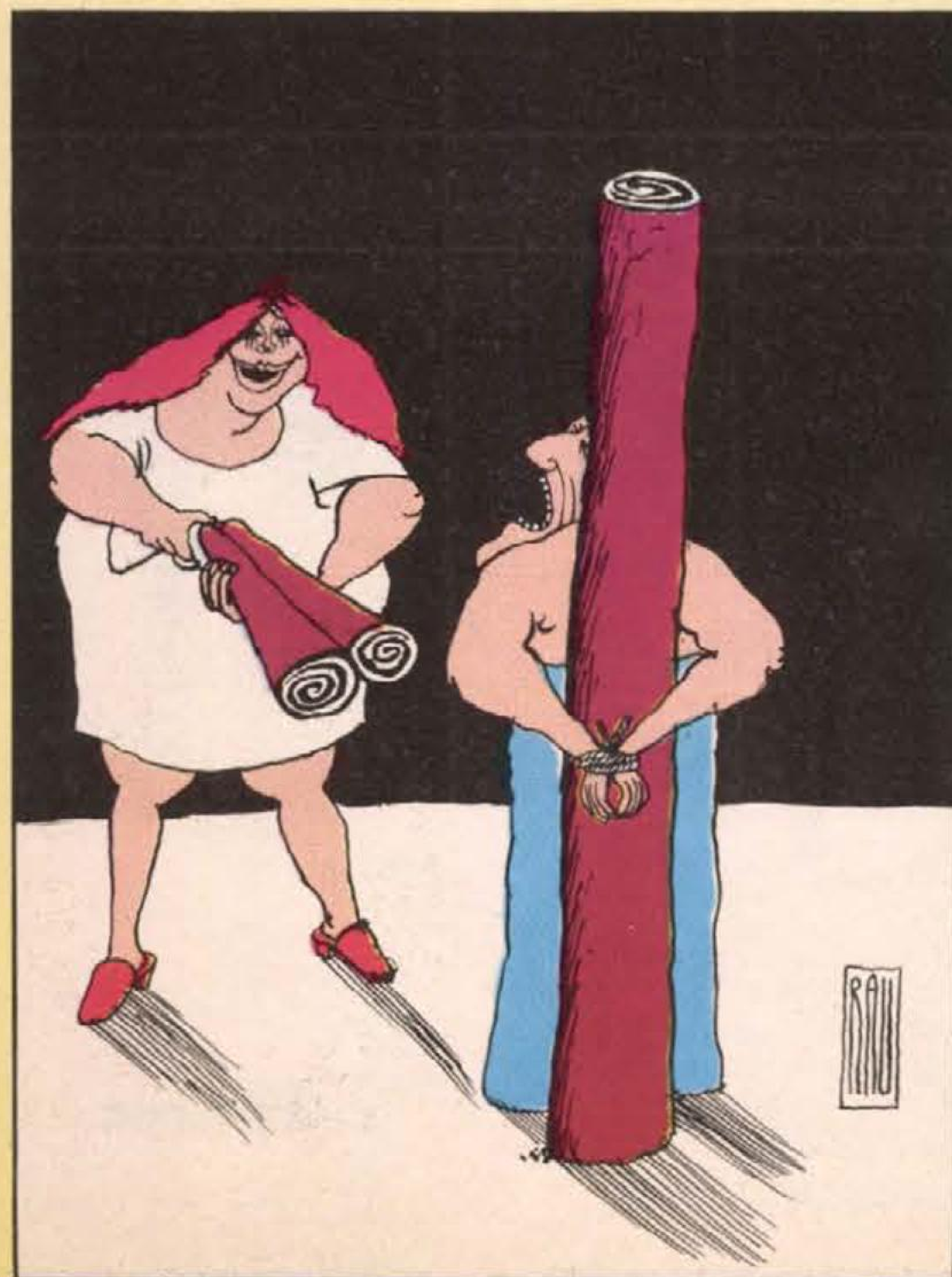

TELL VILMOS

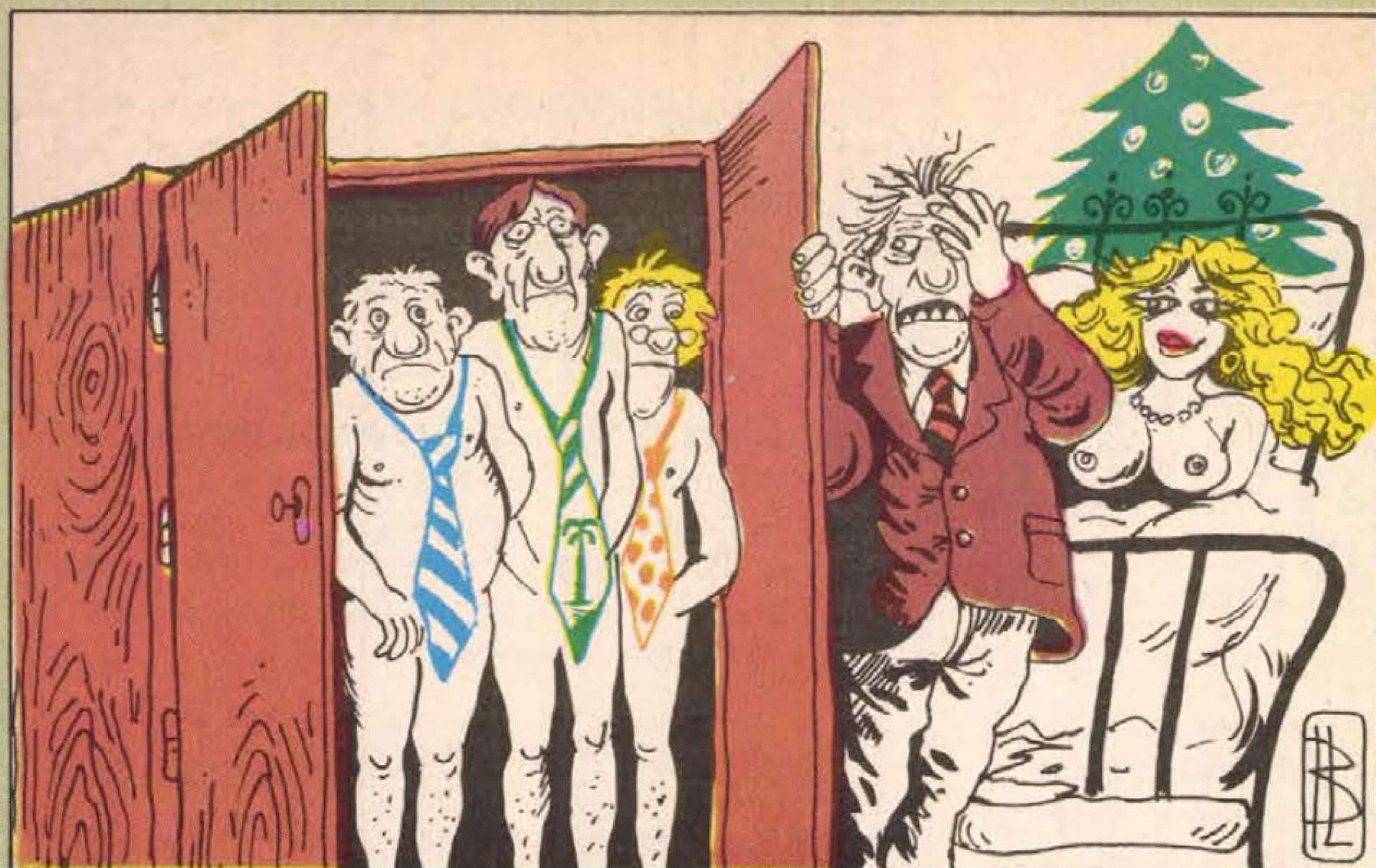
NOSZTALGIA BEJGLI

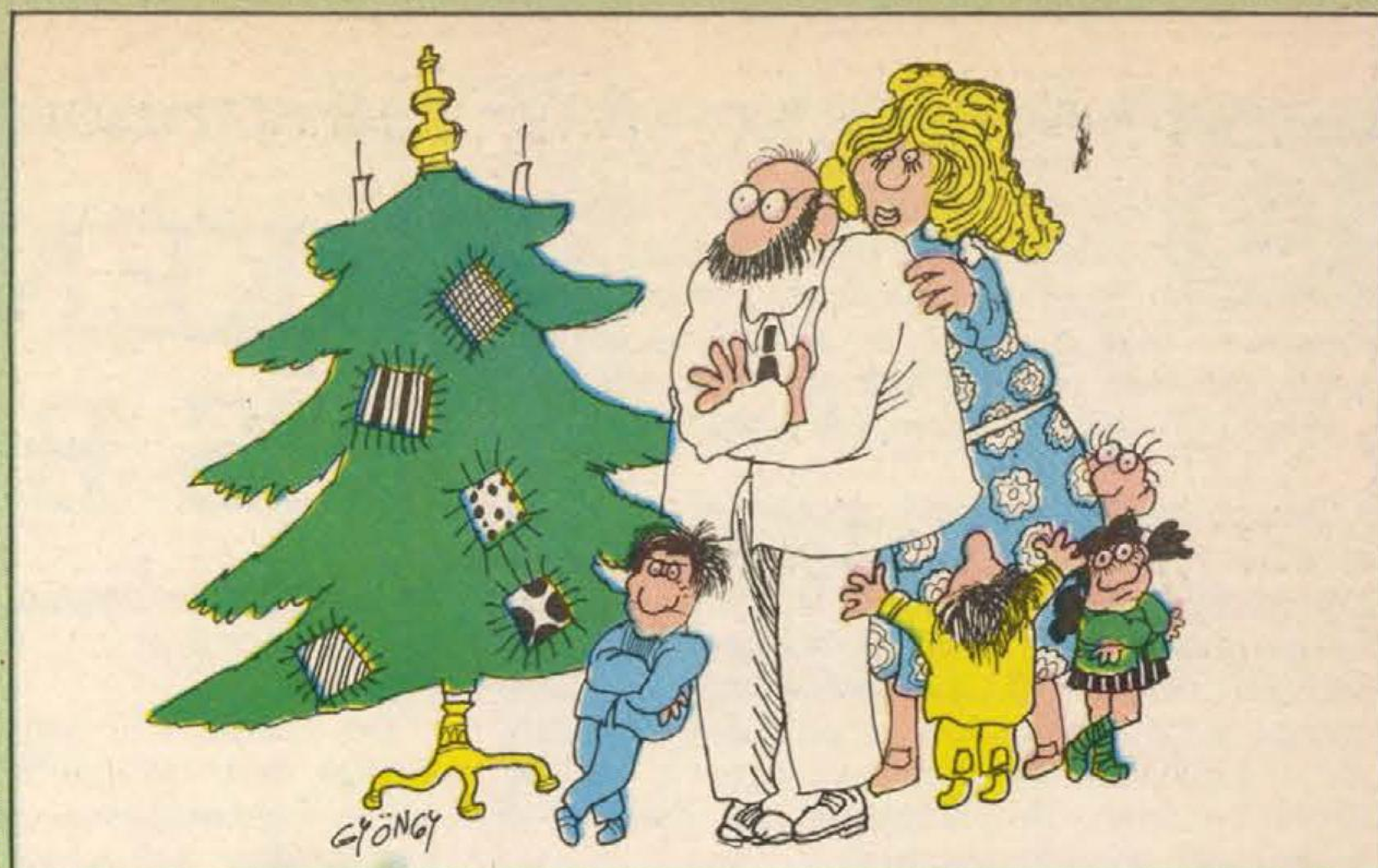

– Már megint nyakkendők karácsonyra!

SZEGÉNYEK KARÁCSONYA

ÜNNEPI KÉSZÜLŐDÉS

A napokban találkoztam régi ismerősömmel, Kardán Edével. Arcán piros lázrózsák égtek a karácsonyi készülődés izgalmától.

– A szeretet ünnepén egy éhezőt fogok az asztalunkhoz ültetni. Tulajdonképpen idegen, de mi családtagként fogadjuk be erre az estére. Odakint, remélem, majd nagy pelyhekben hull a hó, s mi megosztjuk minden falatunkat a vándorral. A feleségem még útravalót is fog csomagolni, hogy ne kelljen éheznie a szegénynek akkor sem, ha éjféli misére megy.

– Nemes lélek lakozik benned – mondtam meghatottan. – És ki lenne az a szerencsés, akit örökbefogadtok karácsony estére?

– A főnökömről, Blazirek Gáspárról van szó. Már év elején megbeszéltem a feleségemmel, hogy a szeretet ünnepén megosztjuk asztalunkat Blazirekkel. Szegény, olyan egyedül van abban a hétezer embert foglalkoztató üzemben. Bánata van, mert a rajongásig szeretett feleségét megcsalta egy kávéfőzőnővel, mire az asszony beadta a válókeresetet. A tárgyaláson Blazirek hiába bizonygatta, hogy csak azért kezdett ki a kávéfőzőnővel, mert más úton nem tudta elérni, hogy egy erős feketét ihasson a presszóban. Azóta szegény főnököm úgy él, mint egy kóbor eb.

– S ti szívesen adtok néhány csontot neki? Igaz? – vetettem oda gunyorosan.

– Hiába gúnyolódsz, rideg és kőszívű vagy, ha nem érzed szándékomban a humanitást, az önzetlenül adakozó emberiességet. Tudod, apránként kiszedtem a főnökömből, hogy mit szeret. Egy túlóralista aláírása közben, látszólag közömbösen megkérdeztem, hogy májgaluskával vagy húsos gombóccal szereti-e a pulykalevest. Egy osztályértekezleten a főnököm mellének szegeztem: a malacsültet párolt káposztával szereti-e, vagy rizskörítéssel. Egy üzemátszervezési értekezleten feltettem a nagy kérdést: helyeselhető-e, ha a diós bejgli töltelékébe egy fél citrom héját reszeljük? Főnököm határozott tiltakozást jelentett be, és harcosan kiállt a mákos bejgli mellett. Így aztán a feleségemmel könnyen össze tudtuk állítani a megfelelő karácsonyi étrendet. Kiszámítottuk az asszonnyal, ha Blazirek Gáspár kétszer vesz a malacpecsenyéből, ha kilenc szelet mákos bejglinél nem eszik többet és az asztali fehérből három pohárral fogyaszt el, akkor ez a vendéglátás nekünk 641 forint 27 fillérünkbe kerül.

– Igazán szép dolog, hogy a szeretet ünnepén az asztalotokhoz ültettek egy éhező vándort – könnyeztem elérzékenyülten.

– Ó, hidd el, igaz emberségből tesszük – mondta büszkén Kardán Ede.

– És ha, tegyük fel, újév után sem fogja a főnököd javasolni az előléptetésed? – kérdeztem Edétől.

Homlokán komor redők jelentek meg, sápadtan mormolta:

– Még elgondolni is rossz. Akkor kidobtunk az ablakon 641 forint 27 fillért...

GALAMBOS SZILVESZTER

FENYŐERDŐ LÁTKÉP KARÁCSONYKOR

– Csókolom. Az apukám liberális, mi nem hiszünk az ilyesmikben.

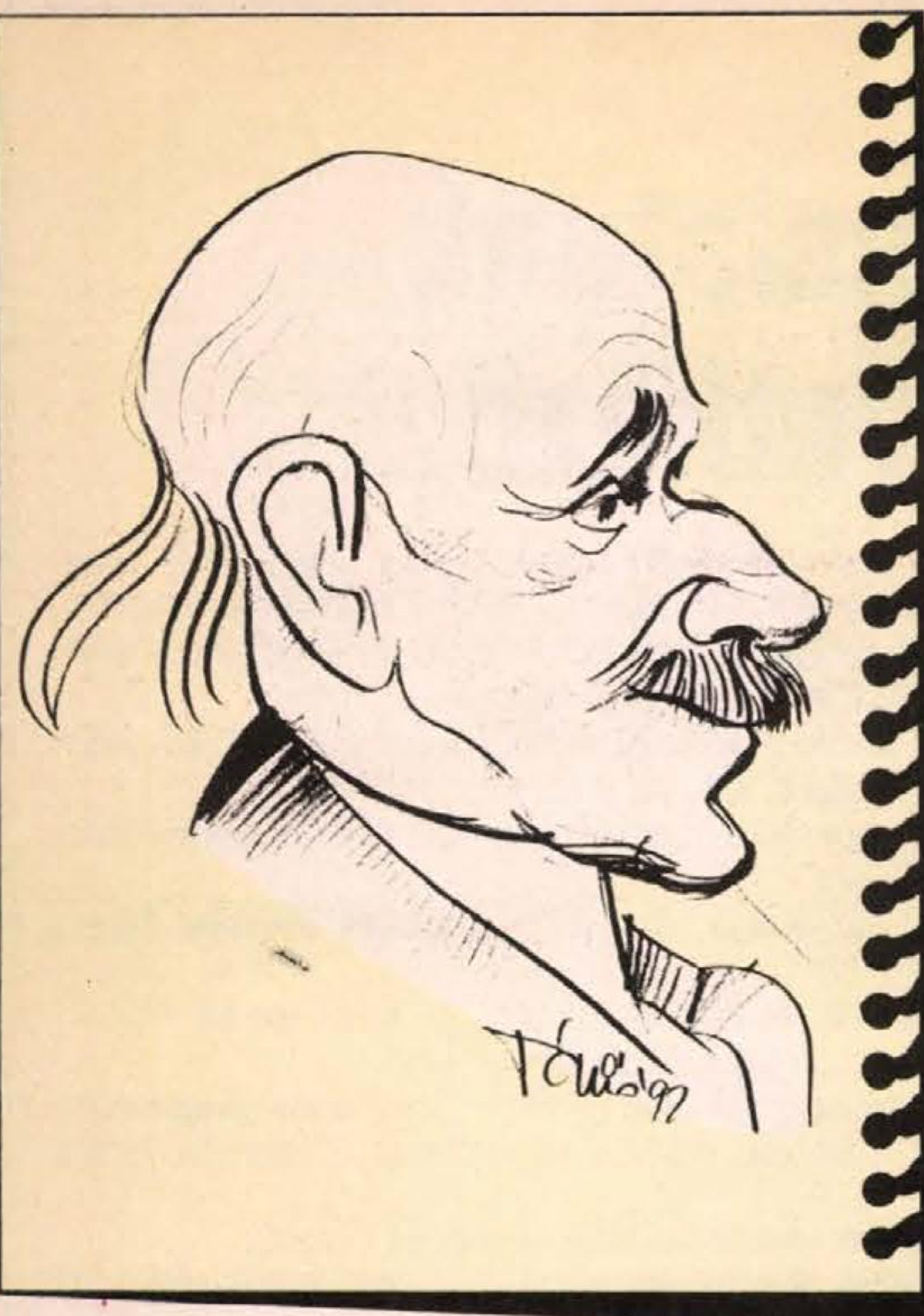
IRIGYSÉG

FENYŐŐR

BENEDEK ISTVÁN:

SZÉCHENYI ÉS AZ APAGYILKOSOK

Állítólag Széchenyi azt mondta: Oly kevesen vagyunk, hogy az apagyilkosnak is meg kell bocsátani.

Mondta? Nem mondta? Annyi mindent mondott, mondhatta ezt is. Bibliotékámban (szebben hangzik ez, mintha hétköznapilag könyvtárat mondanék, pedig csakis arról van szó) másfél sort foglalnak el Széchenyi könyvei, naplói, levelei – ennyi sok szövegben ki győzne megkeresni egyetlen mondatot? Úgy is járhatnék, mint a másik híres mondásával, az Akadémia alapításával. „Nekem itt szavam nincs, az ország nagyja nem vagyok" – szólt, és fölajánlotta tengernyi birtokának egy évi jövedelmét, 60 000 forintot a Tudós Társaság létesítésére. (Úgy látszik, a forint akkoriban valamivel többet ért, mint ma, mert most hatvanmilliárdért sivalkodnak az akadémikusok.).

Szép mondás ez, az Akadémia épületének oldalán látható is egy domborművön, amint a snájdig katonatiszt épp fölajánlja évi jövedelmét a haza oltárára – mégis elgondolkodik az ember: miért mondja a főrangú Széchenyi, hogy neki a pozsonyi országgyűlésen nincs szava?

Kezdtem utánanézni a naplójában, hogyan örökíti meg a nevezetes pillanatot? Az derült ki, hogy sehogyan sem. Mindössze egy jegyzéket közöl a mágnások fölajánlásáról, a jegyzék így kezdődik: „Ich – 60".

Ennél rövidebben nem intézhette volna el nagylelkű gesztusát. A híres mondást pedig alighanem Döbrentei Gábor találta ki utólag; a Tudós Társaság első elnökének több érzéke volt a formaságok iránt, mint a nemes grófnak, aki ez idő tájt főként Crescence iránti – egyelőre viszonzatlan – szerelmével volt elfoglalva.

Mégis van a Naplónak ugyanezen a lapján egy váratlan bejegyzés, méghozzá magyarul (tudvalévően a Napló főleg német, helyenként francia nyelven íródott, a folyamatos magyar nyelvű szöveg ritka): „Ha más nemzeteknek több a kintsek, legyen minékünk több erköltsünk és hazafiúi szeretetünk. Egy új egészséges Országban, hej de könnyű lenni jó hazafinak..."

1825. december 6-ról való ez a bejegyzés, az Akadémia alapítása és a pénz felajánlása azonban korábban történt: november 3-án, Felsőbüki Nagy Pál buzdító beszédének hatására. Ez alkalommal Széchenyi a Naplóba mindössze ennyit jegyzett be, németül: A kerületi ülésen beszéltem; Magyarország egész lakosságát ellenségemmé tettem.

Ugyan mivel? Hogy a mágnások zsebéből 145 000 forintot kilelkesedett, önmagában nem volna fölháborító, csakhogy ez a szép summa önmagában semmire sem volt elég, az ország tehetősebb része számíthatott arra, hogy neki is a zsebébe kell nyúlnia – talán ezért gondolta a gróf, hogy mostantól mindenki az ellensége lesz. Arra, hogy a Magyar Tudományos Akadémia idővel mivé fog züllení, megszületése előtt senki sem gondolhatott...

Ami az apagyilkosoknak is megkegyelmezést illeti, már serdülőkorombban szöget ütött a fejembe e mondás furcsasága, és magamban nem voltam hajlandó Széchenyi mondásának elfogadni. Mert tessék csak belegondolni: akármilyen kevesen vagyunk is, azért az apagyilkosokkal nem kell egy tálból cseresznyézni, de még csak szőrmentén bánni sem. Széchenyi idejében nem is voltunk olyan nagyon kevesen, hisz még nem fosztották meg országunkat a kétharmadától. Az apagyilkosság ma sem tartozik a gyakori bűntettek közé, akkoriban valószínűleg még ritkább volt. Pont ezek kellenének Széchenyinek, aki fiatal korában is „több erköltsünk" érdekében emelt szót?

Amellett Széchenyi mélyen vallásos volt, hitbuzgó katolikus, aki egy közös utazásuk alkalmával azzal ejtette ámulatba a protestáns Wesselényit, hogy egy búcsújáró helyen két napig egyfolytában ájtatoskodott. Örökös önvádolásban élt, nem győzött bűnbánatot tartani. Márpedig akinek ilyen érzékeny a lelkiismerete, az tudja, hogy csak a vezeklő bűnös nyerhet bocsánatot. És tudja azt is, hogy Istennél a kegyelem, csínytevést megbocsáthat ember is, de gyilkosságot nem.

Izgatott a dolog: ilyen erkölcs- és jogellenes ostobaságot Széchenyi nem mondhatott.

De hátha mégis mondott?

Ilyenkor az ember megbízható tekintélyhez fordul ítéletének jóváhagyása vagy cáfolása céljából.

Ezt a tekintélyt az anekdotakincsíró Tóth Béla személyében találtam meg. Őt is izgatta a kérdés, utánajárt, az eredményt a magyarság szállóigéiről szóló könyvében *(Szájrul szájra)* tette közzé 1895-ben. Az évszám azért érdekes, mert mondanivalóját így kezdi: „Széchenyinek tulajdonított szállóige a mostanában sokat emlegetett *Oly kevesen vagyunk*" stb. Eszerint száz éve épp oly sűrűn emlegették az apagyilkosokat, mint manapság, amikor szinte nemzeti hősnek tekinthetik magukat a közeli és távoli múlt gyilkosai.

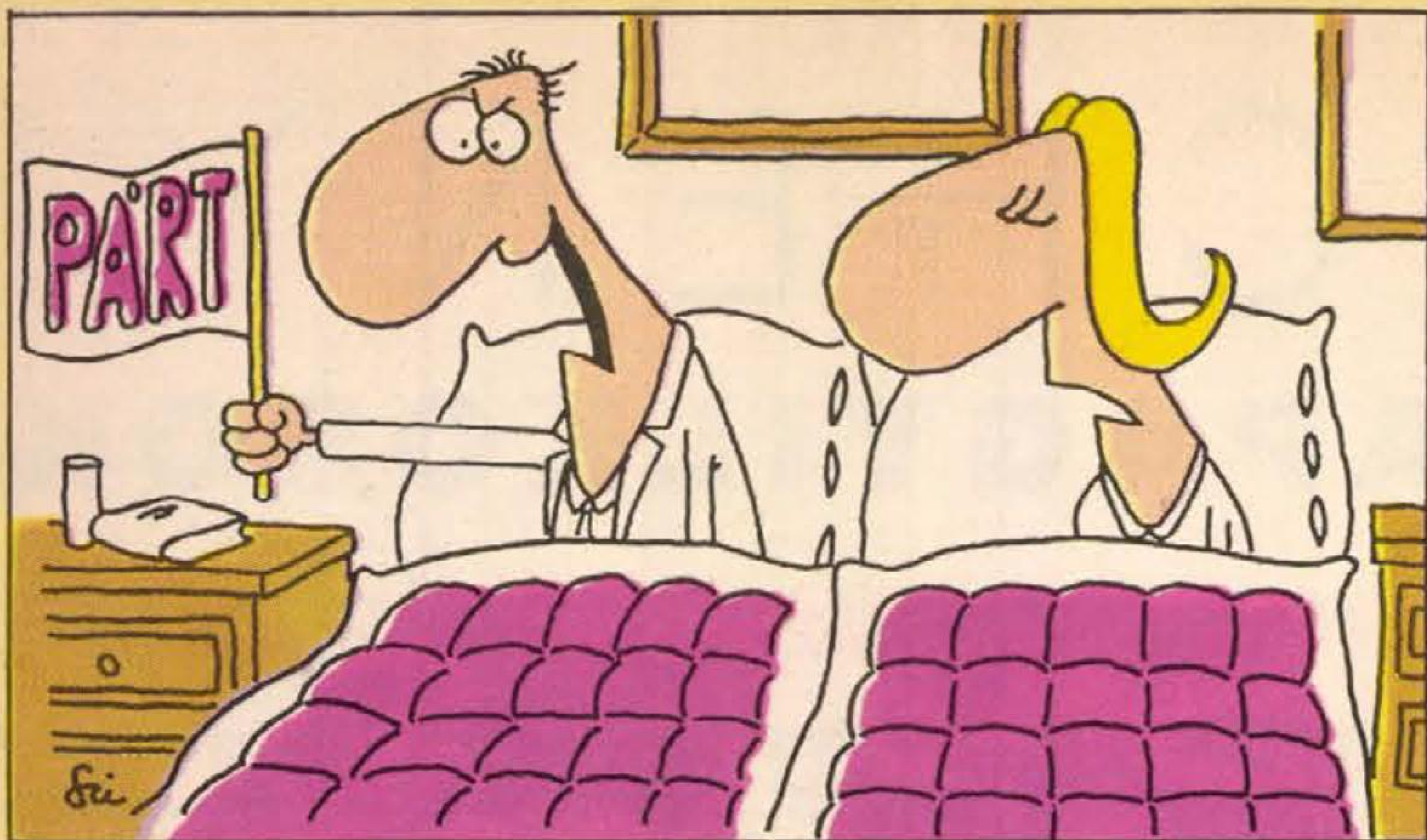
„Ügyde Széchenyi műveiben nincsen nyoma – folytatja Tóth Béla –, s még annak sincsen régibb és hiteles bizonysága, hogy mondta volna valamikor." S felsorolja a korabeli Széchenyi-szakértőket: Zichy Antalt, Kerékgyártó Árpádot, Hets Ödönt, Szily Kálmánt, sőt Széchenyi fiát is, Bélát, akik mind hallották a mondást, csakhogy nem Széchenyi szájából, hanem csupán a szájába adva. Hogy valójában kinek az ötlete volt az apagyilkosok ilyetén védelmezése, arra nem derült fény. Valószínűleg egy szenzációhajhász újságíró találhatta ki (akkortájt még voltak ilyenek...), miként Ferenc József híres mondását: Szeged szebb lesz, mint volt.

Hogy milyen következtetés vonható le a történetből?

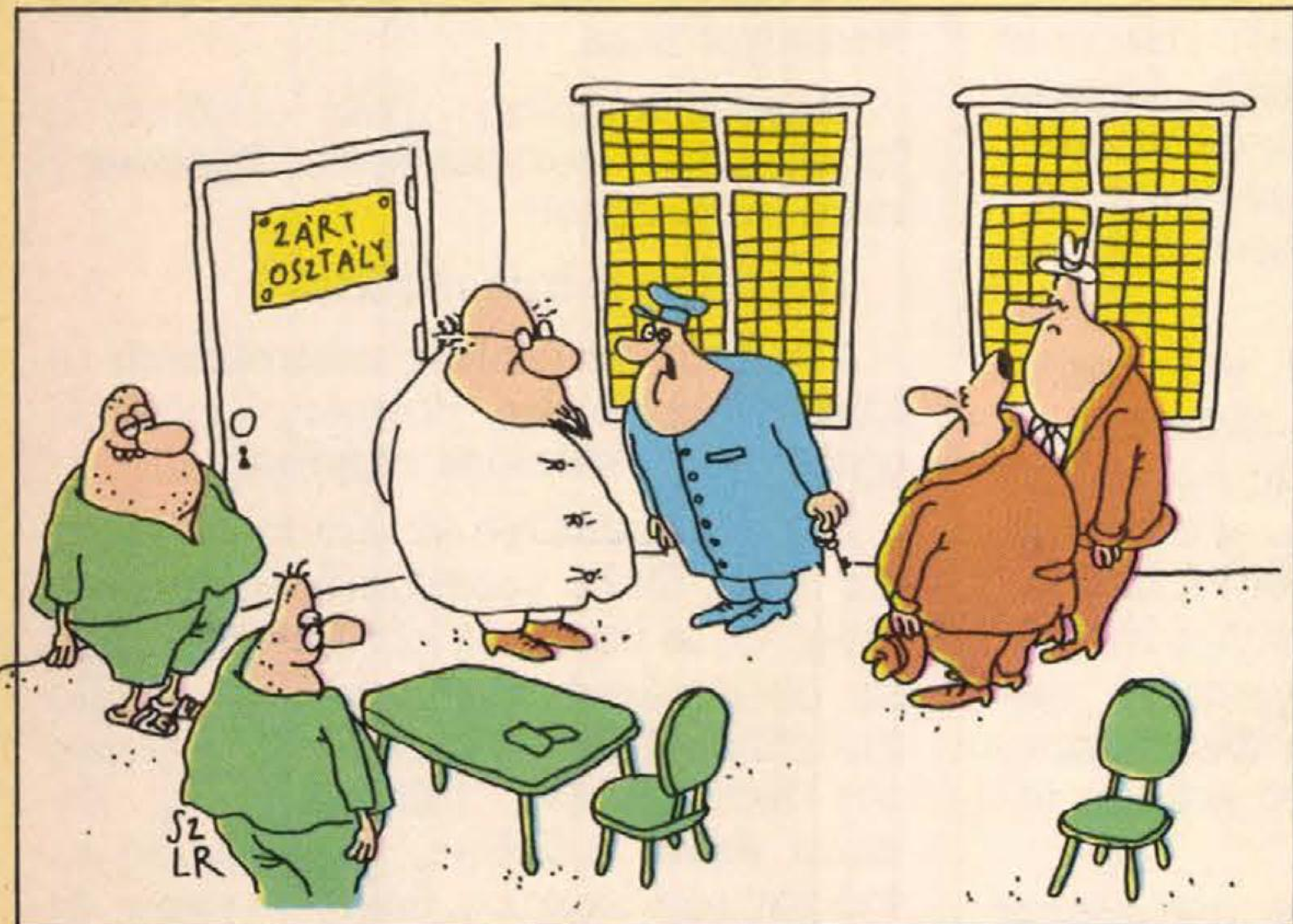
Elsőként az, hogy Széchenyi nem volt hülye. De hát ezt úgyis tudtuk.

Másodsorban az, hogy az álmondások terjesztése nem mai keletű, a „csúsztatás" és álhírterjesztés a múlt században is kedvelt műfaj volt.

És nem utolsósorban az, hogy az apagyilkosoknak – miként általában a gyilkosoknak – akkor sem szükséges megbocsátani, ha mi kevesen vagyunk, ők viszont sokan.

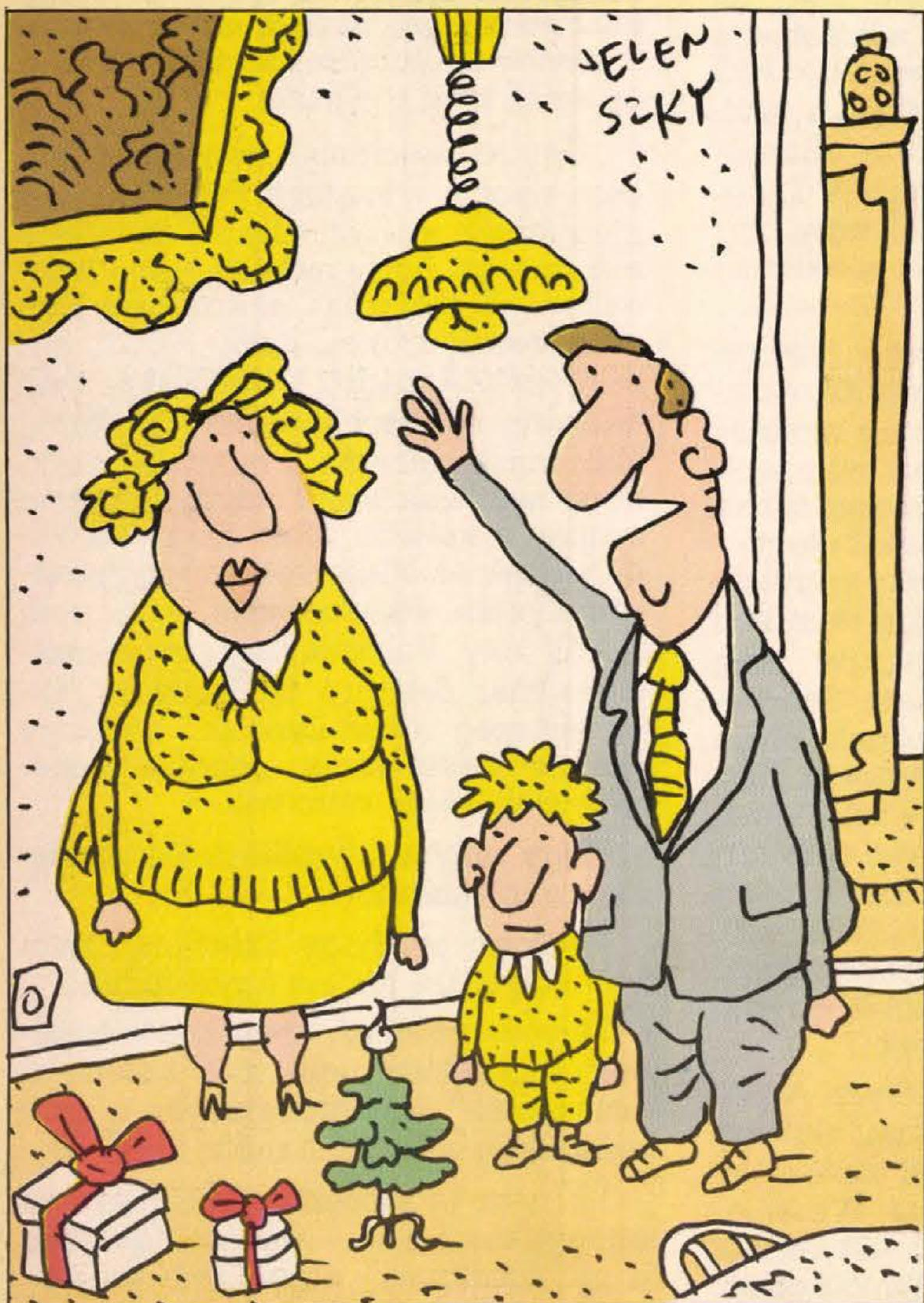

– Talán a politikát nem kellene behozni az ágyunkba, Dezső!

– Professzor úr, az urak valami párttól vannak itt. A 94-es választásokra készülnek, és szeretnék felfrissíteni a káderanyagukat.

BALOLDALI OFFENZÍVA

– És majd, ha a Horn Gyula bácsi győz, ekkora karácsonyfánk lesz!

G. SZABÓ JUDIT:

Javaslatunk a következő...

Lelkes nézője-hallgatója vagyok a parlamenti tévéközvetítéseknek, s csak akkor leszek szomorú, ha hallom, hogy a javaslatot nem fogadták el. Szegény javaslat ilyenkor megszégyenülten elkullog, talán még azt a pohár vizet is visszakérik, amit felvezetőjének könnyelműen és tálcán felkínáltak. Ez a javaslat is megbukott, az a javaslat se kerül napirendre…

Be kell látni, nincs valami rendben a javaslatok körül. Olyan kell, amit mindenki lelkesen, kitörő örömmel fogad. Mindenki egyetért vele, mindenki számára hasznos.

Ezúttal a nézők-hallgatók közül gyűjtöttem csokorba néhány, nyomdafestéket is tűrő javaslatot, hátha ezekkel nagyobb sikerünk lesz! **Íme:**

Javaslunk vonalazott irkát némelyik képviselőnek, írja csak le szépen és ötvenszer, hogy a kiabálás nem old meg semmit. És nem is érv!

Javasolunk gumi nélküli zsebcsúzlit annak, aki imád minden apró sérelemért ágyúval lőni.

Búgócsigát egyeseknek, hogy inkább azt pörgesse be, és ne bennünket.

Olyan firkás akusztikát az Országháznak, hogy ha valaki így kezdi: „Nem akarom megismételni, amit már előttem többen is elmondtak…", ám azzal folytatja, hogy hosszan és mégis megismétli, akkor egyáltalán ne lehessen hallani.

Javasolunk dupla árnyékot azoknak, akik túl fényesen látják a jövőt, és viszont.

Javasolunk azonnali és teljes helycserét az egész országban, mert mind jobban csinálnánk, mint az a szamár másik.

Más pályákra térve:

Javasolunk a focipályákra olyan játékosokat, akik mindent bedobnak, és olyan nézőket, akik nem dobnak be semmit.

Nem javasolunk olyan szurkolókat, akik a szembenállók fülébe súgják, boldog vigyorral:

– Szidta a zanyádat!

Majd kényelmesen elhelyezkedve élvezik a kevert balhét.

Színházba járók részéről:

Javasoljuk a hiányzó magánhangzókat, díszalbumba kötve, azon ifjú művészeinknek, akik rendszeresen lenyelik. (Aki ráadásul hadar is, lamellás kézifékét kapjon mellé!)

Iskola környékéről:

Javasolunk néhány titkon készített tablóképet a retusáltak helyett, minden elcsüggedt szülőnek, hadd jöjjön rá végre, a más gyereke se különb.

Közpénzek megtakarítására:

Javasoljuk, hogy az idei hideg tél Lappföldre essék. (Továbbá a közterület-fenntartók kedvéért, hogy hó idén csak a képeslapokon essék.)

Otthonainkba:

Javasolunk hullámos kispapagájt a gyerekek mellé, mert úgyis mindent tízezerszer kell nekik elmondani.

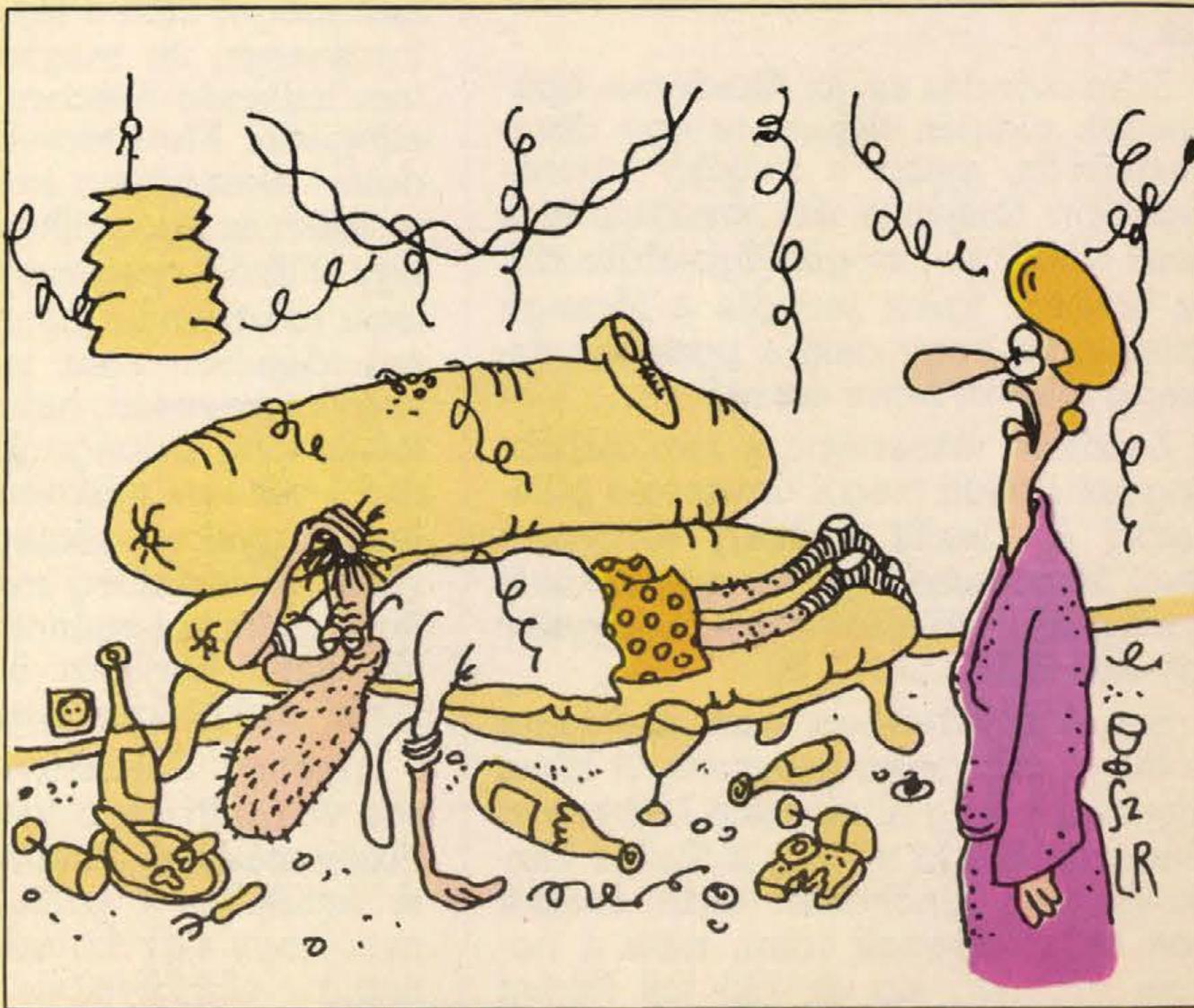
És semmiképpen se olyan szomszédasszonyt, aki fuvolázva érdeklődik, vajon valóban a nagylányodat látta pár napig a szülészeten?

Célkeretes sablont, amely önműködően beáll a nyertes lottószámok kitöltéséhez.

Közbiztonság:

Váratlan kivilágítást annak, aki megint összetéveszti a kabátod külső zsebét a saját belső zsebével, és végül

a személyes példaadás gyönyörét mindenkinek, aki nálad sokkal többet keres, és egyre hajtogatja, hogy most egy kicsit össze kell húznunk magunkat.

– Hát, fiam, ti éjfél után már annyira részegek voltatok, hogy már csak a Kádárt szidtátok és Brezsnyev vicceket meséltetek.

ÖRDÖGI ÜDVÖZLETEK

KÉPESLAPOK KARÁCSONYRA

KARÁCSONYI ÜDVÖZLET ILIESCUNAK

KARÁCSONYI ÜDVÖZLET MEČIARNAK

KÖRMENDI JÁNOS:

Ne vedd észre!...

Egykori kollégámat hozom fel példának, ki sokat és szívesen hazudott. Na, nem hazudott, csak füllentett. Körülvettük a büfében, ámuldozva hallgattuk színes beszámolóit sikereiről, kalandjairól.

– Képzeljétek – mesélte egy ízben –, már jó ideje udvaroltam egy magányos hölgynek, ki végre beadta a derekát. Másnap este felkutyagoltam hozzá a hatodik emeletre. Nagy szerelem, boldogság, egyszerre csak felsikolt a nő: Jesszusom! Itt a férjem!

– A férje?! Hiszen azt mondtad, hogy a nő magányos volt.

A kolléga pillanatnyi megtorpanás után kijelentette:

– Ne vedd észre!... – Majd így folytatta: – Ismertem is a pasast. Egy rabiátus, egy vadember! Menekülni, de hová? Elbújni nem lehetett, hát mit csináltam, kiugrottam az ablakon...

Valaki közbevetette: – Kiugrottál?! A hatodik emeletről?!

A kolléga idegesen legyintett:

– Ne vedd észre!... Különben – mit ad Isten –, épp arra jött egy szénásszekér, ráestem. Nem kell mindent észrevenni!

Hát igen! Nem kell mindent észrevenni...

Mostanában sok meghökkentő dolgot hallunk.

Elszaporodtak az okkultisták s ezek alvállalkozói, a „feltámadók", a túlvilág returistái, kik szemrebbenés nélkül kijelentik, hogy előző életükben kik voltak, hol laktak, mi volt a nevük és mit cselekedtek. Ismerek reinkarnálódottat, ki vallomása szerint a középkorban katedrálisokat építtetett, s egy másikat, kit lelkifurdalás gyötör, mivel, hogy a pisai torony az ő mulasztása folytán ferdül és düledezik. Van fenomén, ki rendszeresen összejár elhunytakkal, fontos információkat szerez tőlük, s közvetíti intelmeiket.

Ismét másik csalhatatlan módszert ajánl, melynek segítségével ki-ki számmisztikai alapon kiszámíthatja mikor, s milyen betegségben fog meghalni, s mi módon hosszabbíthatja meg tyúkszaros életét 150-200 évre.

És ami a legörvendetesebb: a megvalósulás küszöbéhez ért az „életelixír", mely egy tabletta bekapása révén az emberi életkort akár ezer évre is kitolhatja.

(E tudományos iparkodás eredményét a Nyugdíjintézeten kívül mindenki repesve várja.)

De már annak kikémlelésére is van számítási kulcs, hogy ha az elixír ellenére mégis elhunyunk, legközelebbi életünk milyen alakban fog megjelenni e csúf világban.

* * *

Figyelem a képernyőn e látnokok és számkabalisztikus fenomének arckifejezését, görcsös, hadonászó gesztusait, s gyakorlott szememmel észreveszem a tettetett magabiztosság mögül előbukkanó, cinkosságért esengő kacsintást: – Ne vedd észre!...

Óh, én fogékony vagyok a költészetre. Hogy a nem létező férj betoppan; hogy éppen arra jön egy szénásszekér; hogy „teve van négy púpú, sőt több"; hogy „sej-haj, sose halunk meg!", szívesen elhiszem, mert kedvemért hazudik, vidítani akar, javamra füllent. De mai, erkölcsi csőd csinálta prófétáink nem a kedvemért hazudnak, hanem a pénzemért.

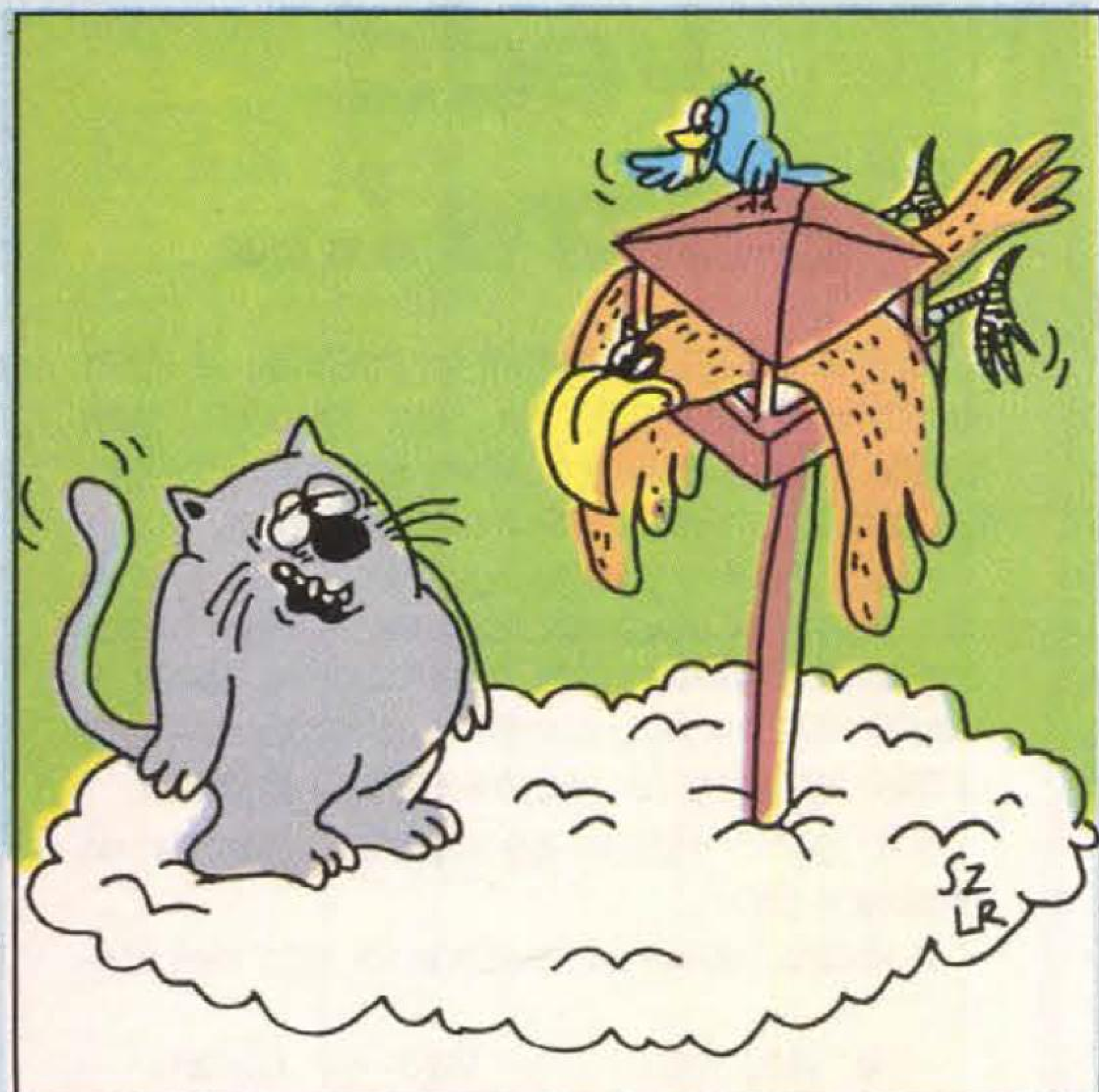
Méregdrága könyveik szélhámjai közül csordogál a rimánkodás:

– „Ne vedd észre!... Kérlek, ne vedd észre, csak fizess!"

De én észreveszem. Bizony, észreveszem, és nem fizetek!

Persze, egészen más a valódi prófétálás. Például az enyém, ki megjósolom: – Ennek nem lesz jó vége!...

ÁLLATI OLDALUNK

– Kedves Kandúr barátom, engedje meg, hogy bemutassam őrző-védő testőrségem legügyesebb tagját.

KIBÉDI ERVIN:

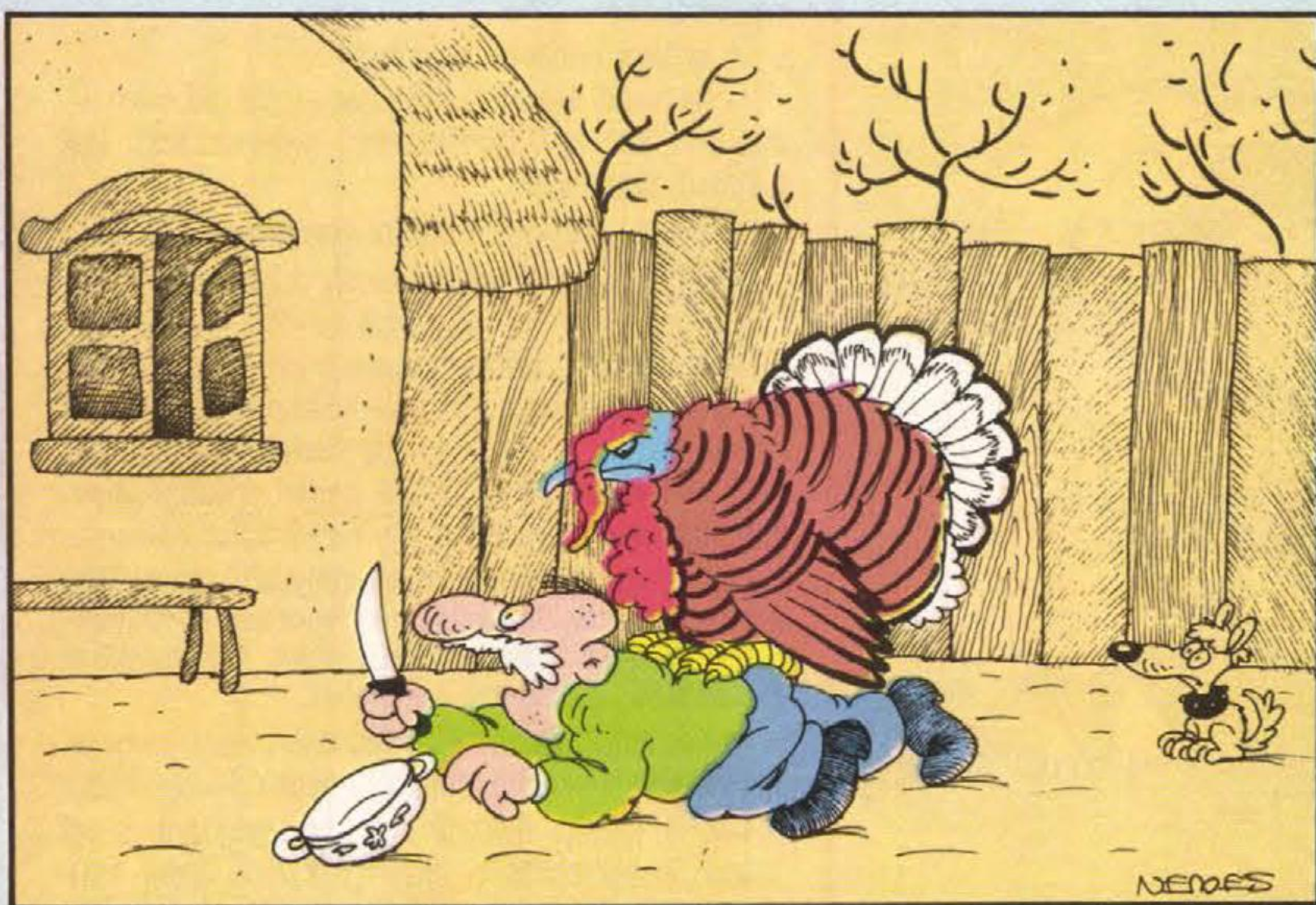
SZENTJÁNOSBOGÁR

Szegény Szent János,
Rólad is csak egy bogarat neveztek el,
holott Te voltál a leghűségesebb tanítvány.
S hűséged ma se kell,
bár megtagadtad azt, mi a Világ itt –
helyetted e kis bogár világít...

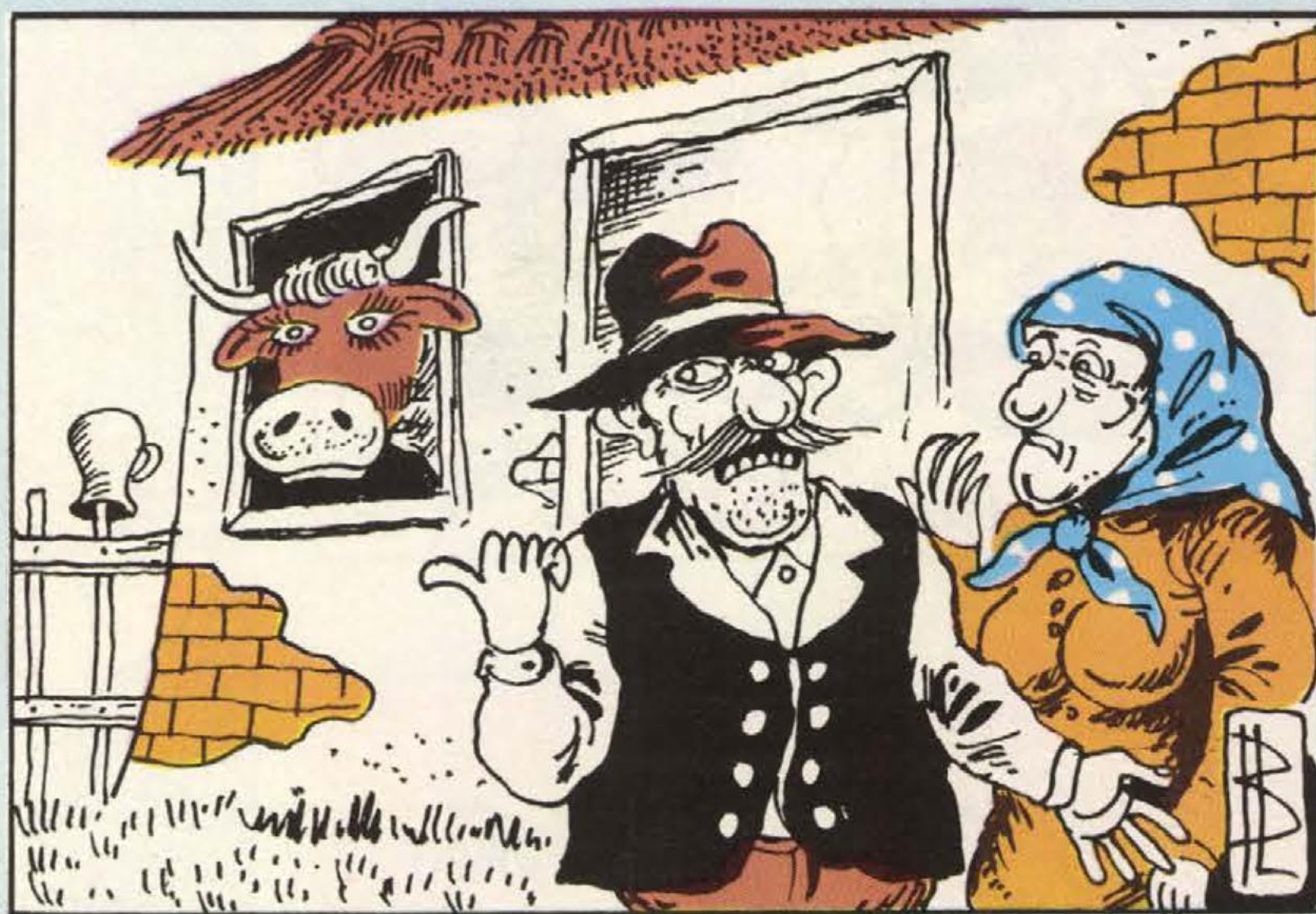
● ● ●

– Helló, fiatalok! Ki akar egy jót bulizni a szilveszteri bálon?!

– Te anyjuk, úgyis olyan öreg már ez a Bandi pulyka, mi lenne ha az idén müzli lenne a karácsonyi vacsora?

– Fejébe szállt a dicsőség, a Riskának: csak akkor hajlandó tejet adni, ha ezentúl nagyságos asszonynak nevezem!

CSUKÁS ISTVÁN:

AZ ÁLLAMI HIRDETŐ IRODA

Az Állami Hirdető Iroda dolgozói
egy lovat kaptak postán. Meglepődve
nézték, egy szót sem mertek szólni,
a ló csak állt és lenézett a földre.

Majd ocsúdott a könyökvédős had,
a telefonba felváltva gajdoltak:
„Hogyan viszonyuljunk? A keretben nincs zab!
És mit adjunk egy szárnyas lónak?"

A Központból másnap egy kritikust kaptak
„Kákuszi, ebre-bebre, tokár zernek!"
– szólt az, a dolgozók bólogattak,
s a lovat feldolgozták parizernek.

FECSKE CSABA:

HALAK

„Bizony, bizony, nehéz hivatal
a h a l s á g!" vallja a papahal,
s a mamahal.
„Vesződséggel jár, ezernyi gonddal,
törődni a sok-sok poronttyal.
Egyik panaszolja a víziszonyát,
a másik meg a fél uszonyát,
ennek melege van, amaz fázik –
Az teszi jól, aki nem ikrázik,
s él, akár a hal a vízben."
Mondották volt nem egy ízben.

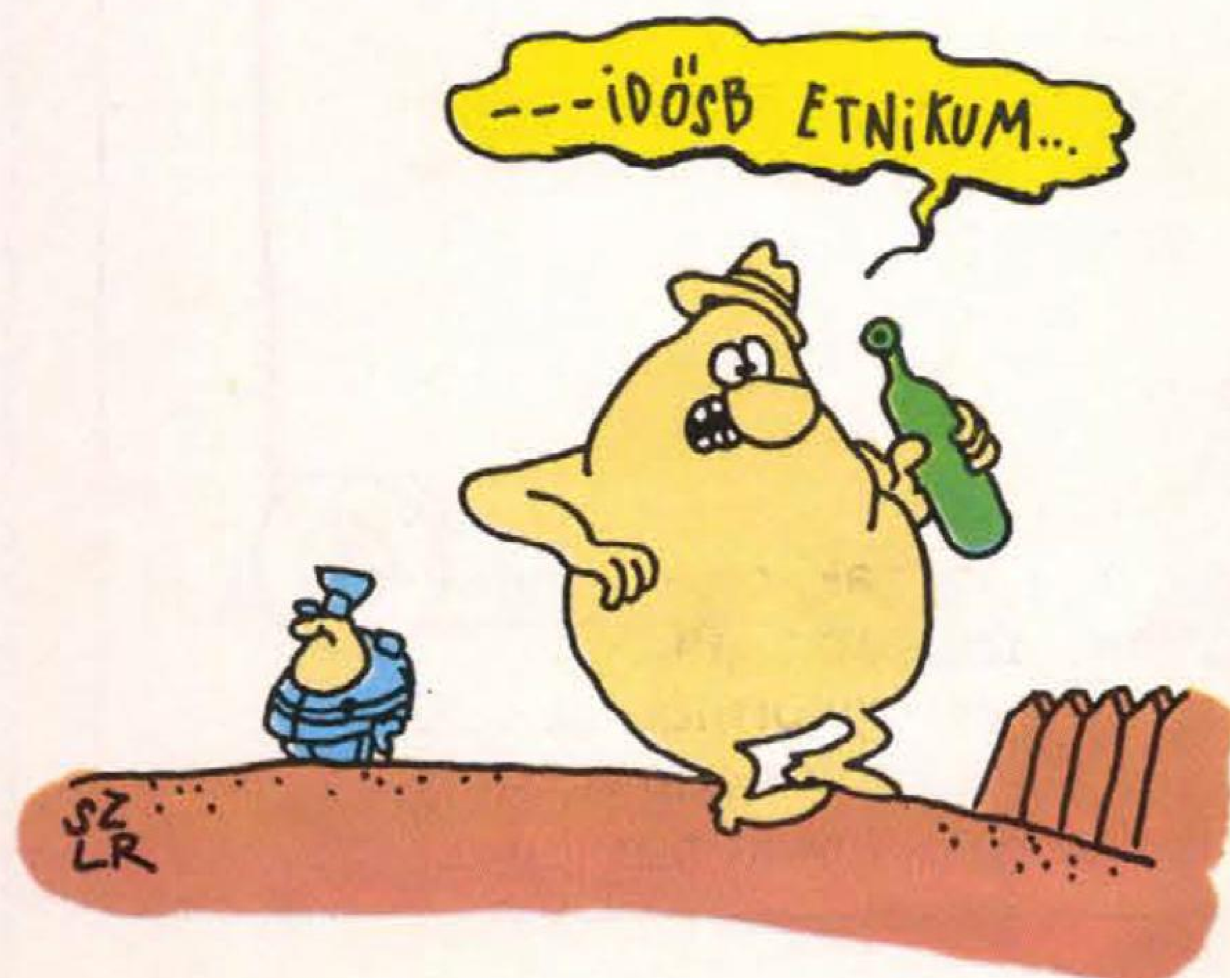
Eltűnődtem: Olyan rossz halnak?
Vízben úsznak, ott élnek-halnak.
A tegnap, a ma, a holnap,
számukra egyformán halnap,
s örülhetnek minden napnak,
amíg csalira nem harapnak.

HELYZET VAN

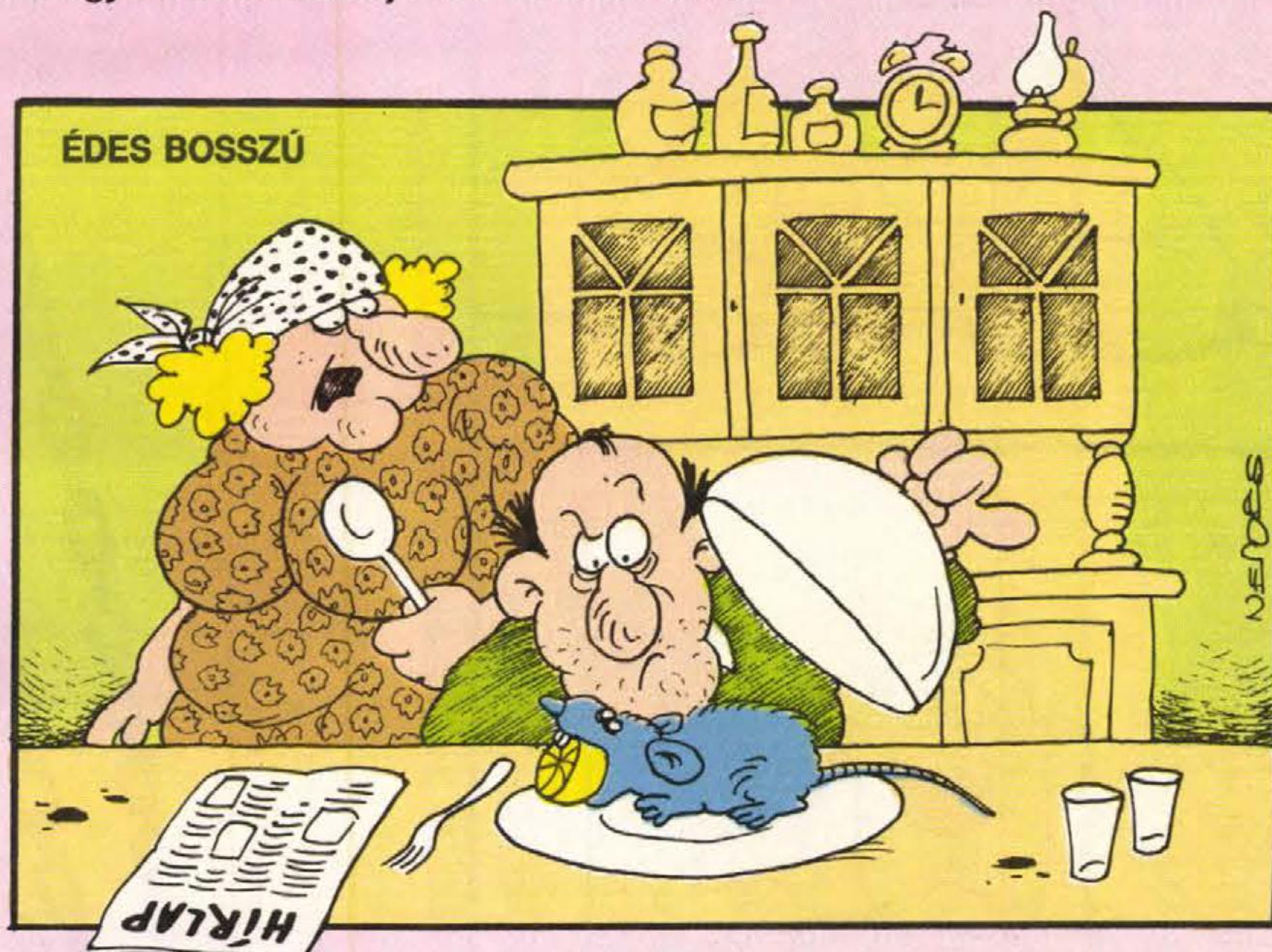

– Nem szórtam be sóval a járdát, gondoltam ebben a nehéz gazdasági helyzetben legalább egy kis szórakozás jusson az embereknek.

– Akkor fintorogtál volna, mikor elvedelted a kosztpénzt a drágalátos cimboráiddal.

SZÉPSÉGVERSENYZŐ

– Foglalkozása?

– Szépségversenyzőnő.

– Az micsoda?

– Aki szépségversenyeken vesz részt.

– Ebből él?

– Ez a foglalkozásom.

– Ez nem foglalkozás. Mi az, hogy szépségversenyző? Az autóversenyző még elmegy, a hangversenyző, na még az is elmegy, de szépségversenyző? Ilyen nincs.

– Nézzen rám, én az vagyok.

– Hiszen éppen az, hogy látom magát. Na nem akarok személyeskedni. Mindenki úgy néz ki, ahogy az anyja szülte. Nem lehet minden nő Vénusz. Nekem semmi bajom a maga küllemével. No, de ilyen foglalkozás. Hogy írjam be ide? Aki olvassa, röhögni fog.

– Aki utoljára röhög, az röhög legjobban. Ha megnyerem az idén a szépségkirálynő választást, akkor sírhatnak.

– Az biztos. Dehát miért nyerné meg?

– Óriási esélyeim vannak.

– Ne ijesszen.

– De ijesztem. Maga provokált. Először is az idén a teltkarcsú a divat.

– Maga teltnek telt... de a karcsúsággal nagy bajok vannak.

– Maga csak ne zsűrizzen, mert maga ehhez nem ért. Azután manapság az érett nőket részesítik inkább előnyben és ez nagyon helyes.

– Az biztos, hogy maga nem éretlen. Ez az első pillantásra látszik.

– Na ugye? Harmadszor, és nem utolsósorban, most már óriási tapasztalatom, gyakorlatom van a versenyzésben. Negyed évszázada versenyezek. A kezdők mindenütt hátrányban vannak.

– Ha az hátrány, hogy valakinek sima és hamvas az arcbőre, akkor tényleg nagy esélyei vannak. Tavaly is versenyzett?

– Mi az hogy! Majdnem kitűnő helyezést értem el.

– Hogyhogy majdnem?

– Ha az előselejtezőn nem esek ki, legalább második díjat nyerek.

– Irigylem az önbizalmát. Ha tized ennyi önbizalmam lenne, nem kellene itt ilyen vacak rubrikákat kitöltenem.

– Hát igen, aki csúnya és idős, annak nem is lehet önbizalma. A szépség, az önbizalmat ád.

– És maga szép, ha szabad érdeklődnöm?

– Még kérdi? Gyönyörű vagyok. Ellenállhatatlan.

– Mondta ezt magának valaki?

– Dehogy mondták. Az ilyesmit nem mondják. Az emberek irigyek és a szépséget és a tehetséget elnyomják. Már onnan is látható, hogy szép és tehetséges vagyok, hogy elnyomnak és nem akarnak elismerni.

– Dehiszen engem sem ismernek el és engem is nyomnak, ahol lehet és ettől mégsem vagyok szép és tehetséges...

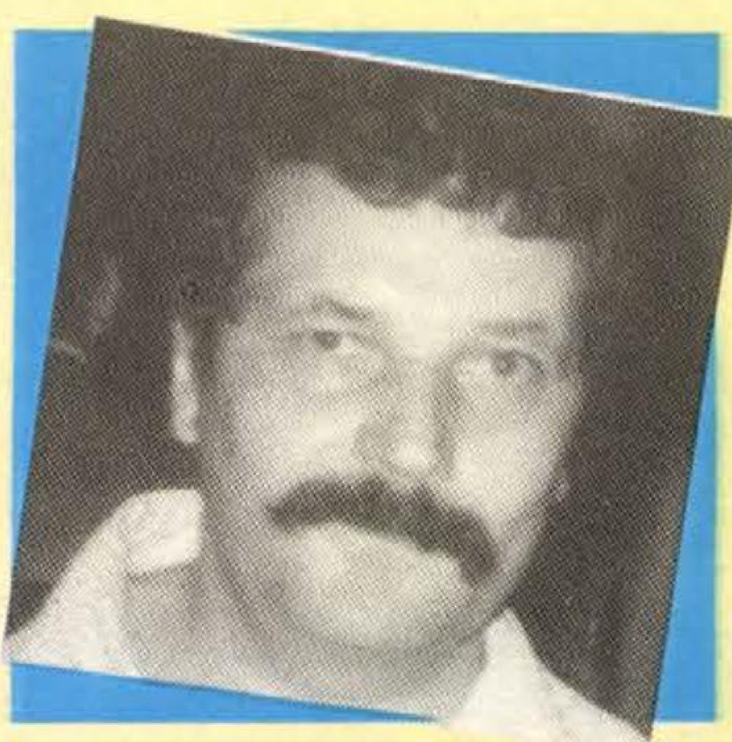
– Nana, az nem olyan biztos. Gondolkodjon csak egy kicsit a téma felett.

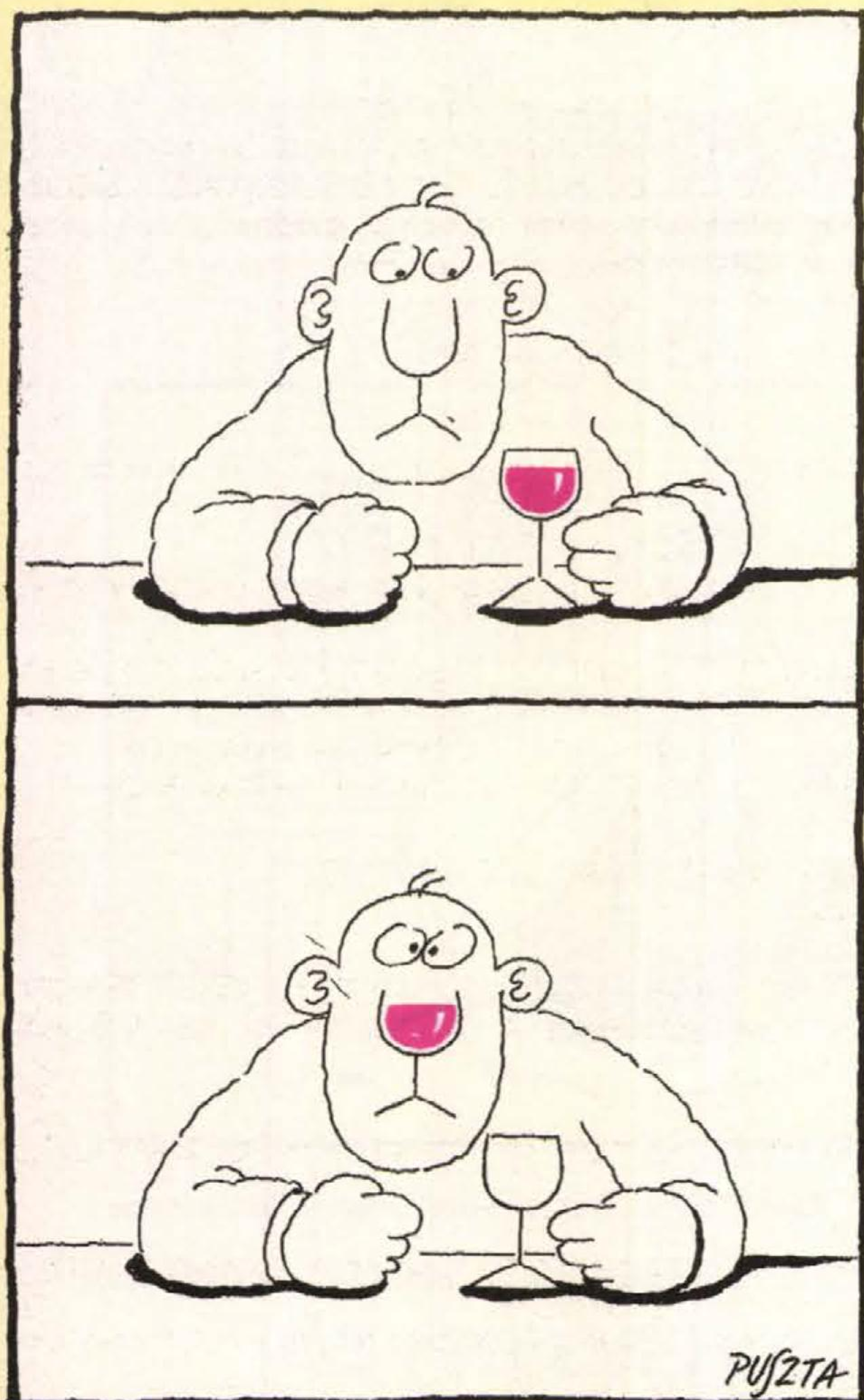
– Ami azt illeti... Tudja meg, hogy sok igazság van abban, amit mond. Tyű, a mindenségit, ahogy így belegondolok hogy engem mennyit mellőztek, már érzem, hogy kezdek szépülni.

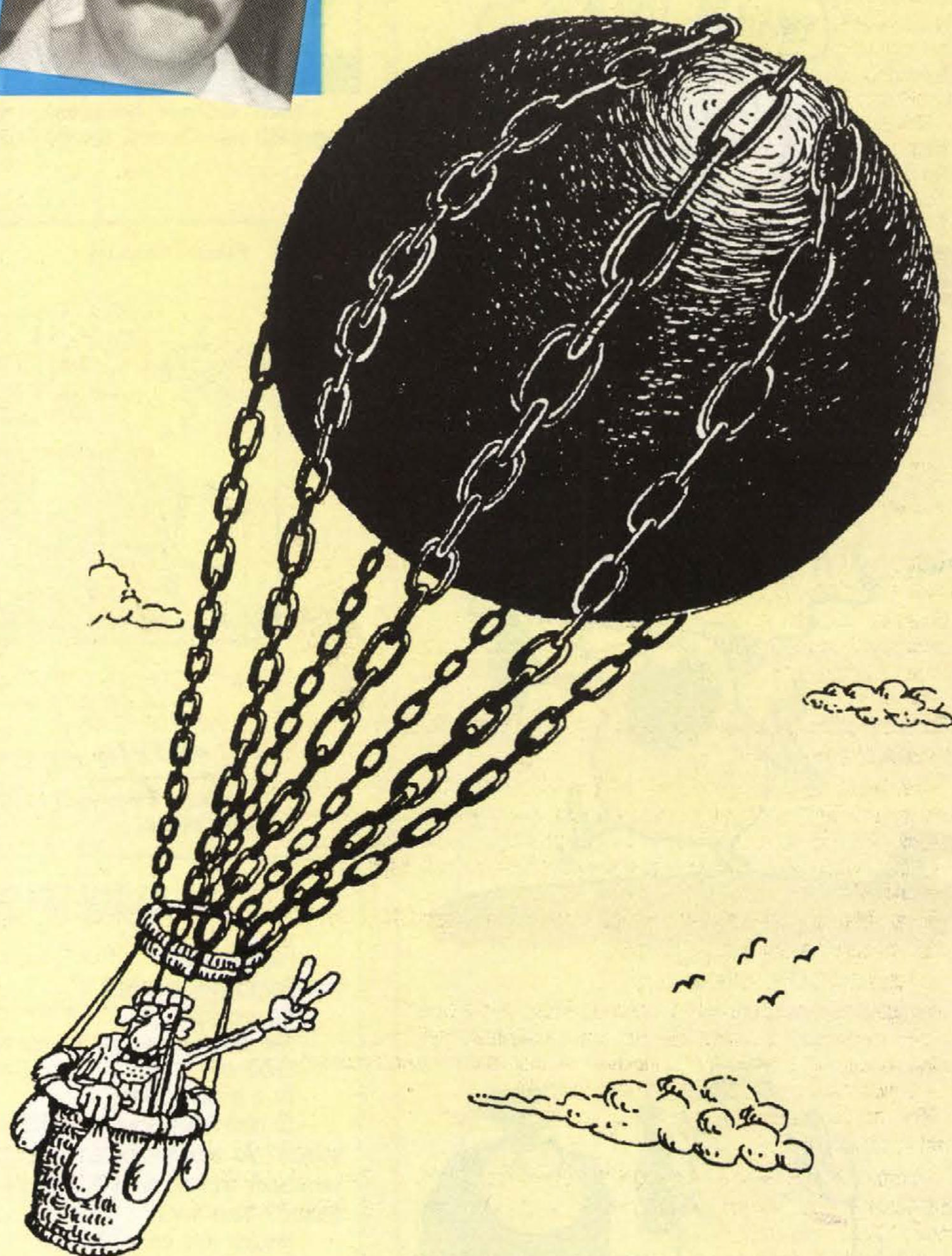
KVÁRI SINKÓ ZOLTÁN

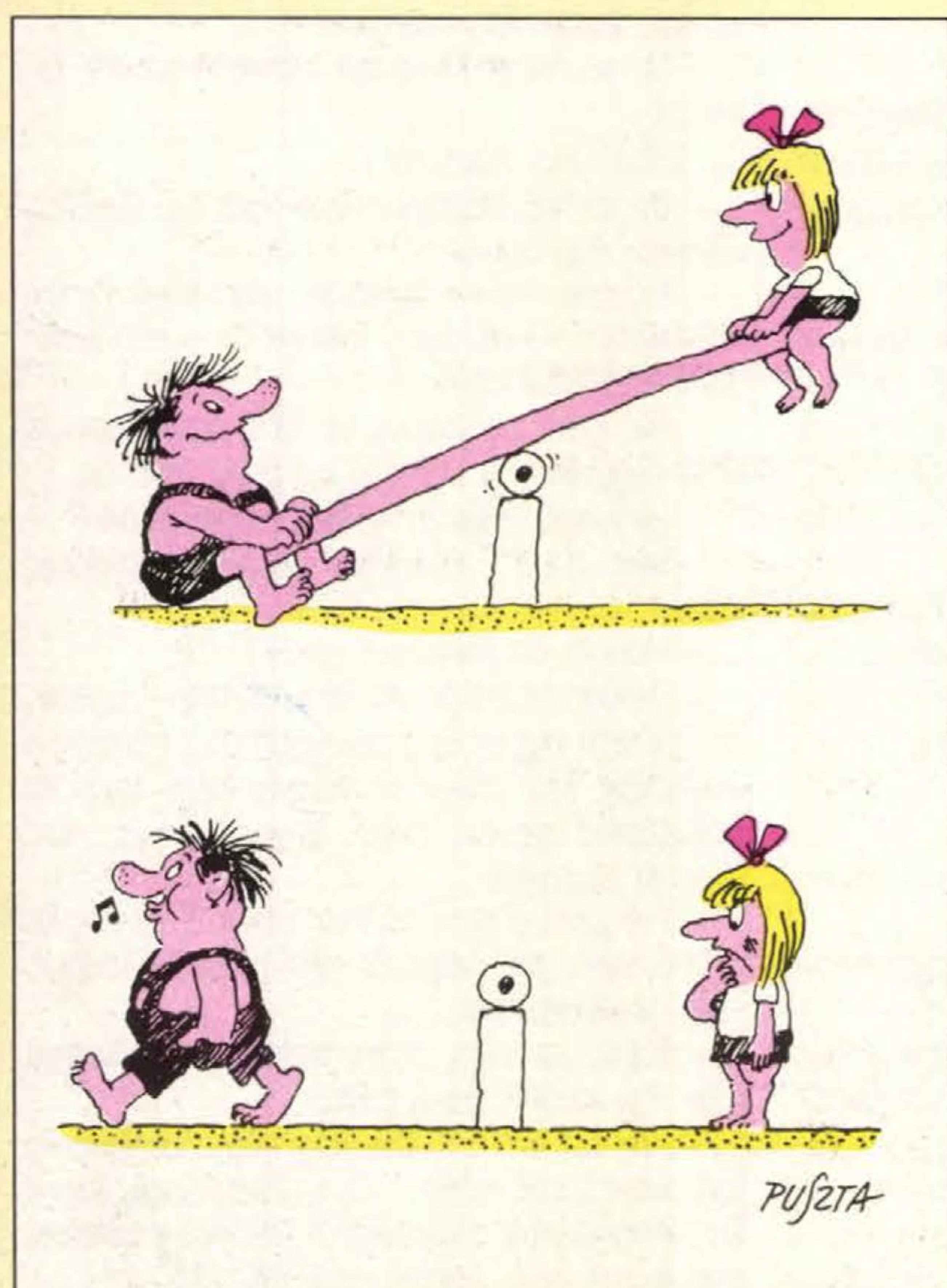
HUMORBAN NEM ISMERÜNK HATÁRT

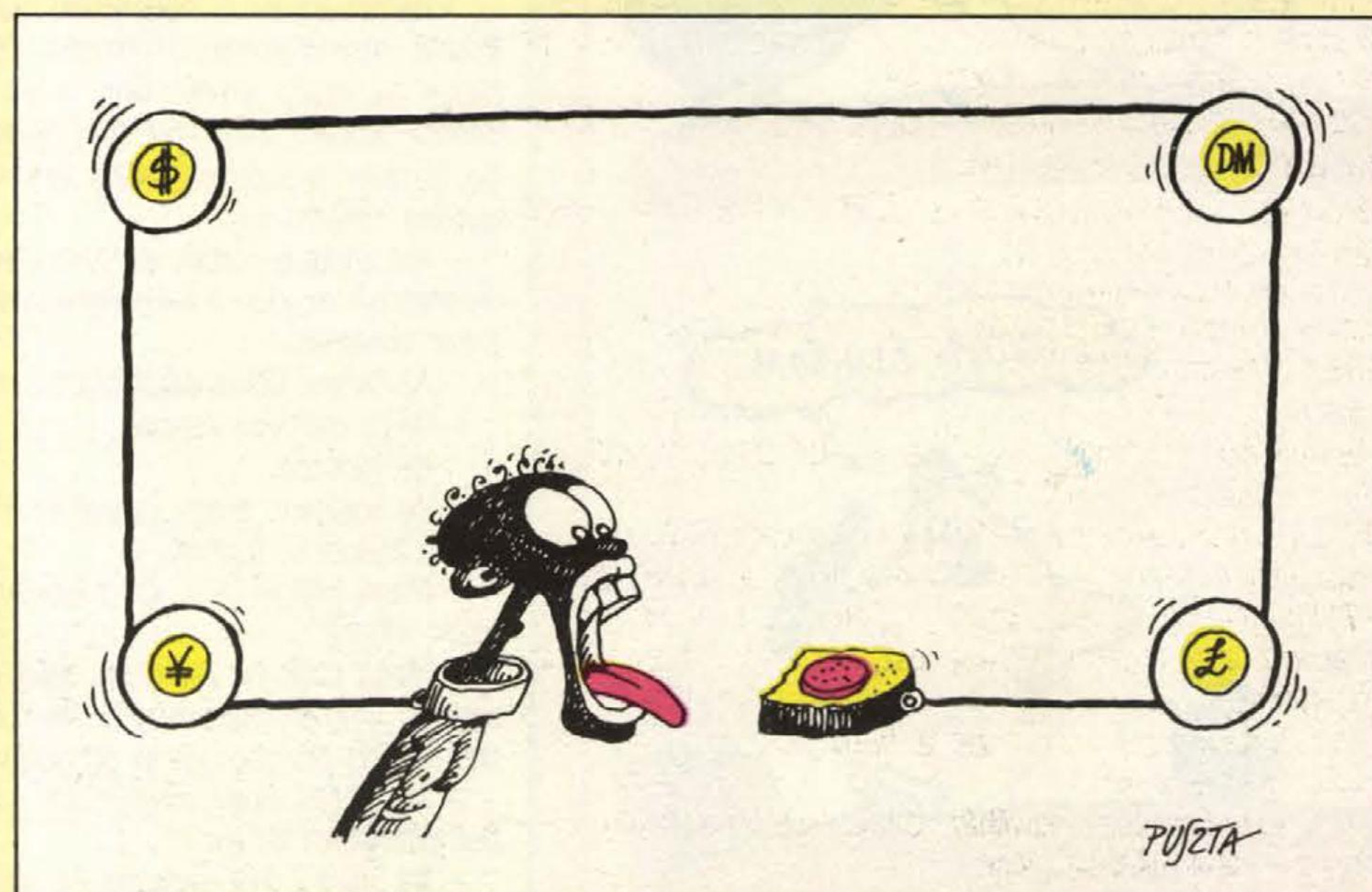
PUSZTA PÉTER — NÉMETORSZÁG

MŰTÉTEMÉNY

Ma nagy nap van.
Egy 190 centis szerda.
Már korán reggel az ágyamhoz libben két ápoló és az éppen ügyeletes nővér.
A kór-házvezetőnő.
Mosolyog, tűt vesz elő, és beadja azt a világtalan izét. A vak cinát.
Az ápolók átemelnek egy kerekes ágyra, és gurítanak.
Hat bábu eldől. Meg a sorsom.
Gurulunk végig a folyosón.
Szembejön egy ember, megismerem, tegnap még szemeztem vele. Most három szeme van. Triklopsz.
– Átlátok rajtad, te céda! – üvölti valaki a röntgenezőben.
Megérkezünk a műtőbe. Az ápolók megint emelnek.
Szörnyű ez az infláció.
Jön dr. Sterilizáté.
Ő fog elaltatni a meséivel.
Egy újságot nyom a kezembe, ha netán unatkoznék.
„Nagyon fáj", a sebészet szaklapja.
Olvasásra nincs idő. Jön a fődoki.
– Minden jót! Örültem, hogy találkoztunk – mondja, és int a többieknek.
Kezdődik az élveboncolásom.

SZŰCS JÓZSEF

RUZICSKA NEM ADJA FEL

– Mi van te lökött?! Hahó! – Ruzicska Guszti a kávéházi asztalomnál ül, és integet. – Hülyegyerek! Marha! Tudok rólad mindent!

Gusztival iskolába jártam együtt, akkor még egészen normális gyerek volt, ám az utóbbi időben meghibbant. Mindenesetre úgy teszek, mintha nem venném észre. Azonban barátom nem adja fel:

– Hatökör!

Ruzicska nem az a veszítős típus. Egyre többen tekintgetnek felém, gyorsan kell cselekednem.

– Szervusz, Guszti! – lihegve rogyok le Guszti barátom mellé. A marha hátbavereget. Egy szívbőljövő mosolyt erőltetek az arcomra, és suttogva próbálok beszélni, hátha ez az anyaszomorító is átveszi ezt a stílust. Nem jön be.

– Főúr! Üdítőt és süteményt a barátomnak! De valami hideget. Hallom, fölpofozott a Besenczei!?

Ez az állat egy hangsúllyal mondta végig az egészet! No, cseréljük le ezt a kínlódó mosolyt valami fölényesebbre!...

– Besenczei? Ki az a Besenczei?

Megigazítom a nadrágomon a hajtókát. Kicsit lekunkorodott.

Szép egyenesre simítom. No, ha már lehajoltam felhúzom a zokniszárat is. A cipőt is meg kéne kötni. Nincs kioldva, de már olyan régen kötöttem meg.

– Szóval fölpofozott a Besenczei, vagy sem?

Még mindig ezen a témán lovagol. Milyen hülyén néz ki ebben a piros nyakkendőben.

– Besenczei egy marha – szögezem le. – Te hiszel az ilyen légből kapott állításokban? Hogy engem felpofozott az a girhes? Na, nézd csak ezeket az izmokat! Apám! Mit szólsz? Ugye?

– Hát, ami azt illeti, nem vagy egy anyámasszony katonája.

Mégiscsak szimpatikus nekem ez a Ruzicska. És milyen jól áll neki a piros nyakkendő! Töpreng. Úristen! Megszólal:

– Idefigyelj! Nekem a Leptyák mondta, hogy téged fölpofozott a Besenczei. És amit a Leptyák mond, az úgy van.

Majdnem sikerült felborítanom az üdítős poharat, de Ruzicska még idejében elkapta. Vakuljon meg!

– Egy Besenczei engem nem pofozhat meg.

Ruzicska meginog. Aranyos fiú ő, csak bedől a pletykáknak.

– Nem pofozott meg?

– Nem.

– Én mindjárt gondoltam, hogy humbug az egész. A Leptyák már az iskolában is folyton hazudott. Emlékszel?

Drága barátom, Gusztikám! Hát hogyne emlékeznék!

– Méghogy Besenczei! – nevetek. – Pont ő? A legjobb barátom!

– Akkor rendben – feleli Guszti. – Tudod, éppen Besenczeit várom. Tíz perce azon gondolkodom, milyen botrány lesz, ha megjön. Hogy te meg ő. De most már megnyugtattál.

– Jön a Besenczei? Te... izé, a feleségem vár az Operánál. Rohannom kell. Csókollak és minden jót!

A biztonság kedvéért a kávéház hátsó ajtaján át távoztam. Ugyanis nem akartam Besenczeit mások előtt blamálni...

ZSILA ÁKOS

HA A GYEREK KÉRDEZ

Ha tudnák mennyire készültem, mennyire vártam leánykám kérdéseit! Ha tudnák milyen nagyon akartam pontos, jó válaszokat adni Barbim miértjeire!

Az egész olyan szépen kezdődött...

Egy éves lehetett, amikor ujjacskájával rábökött a képeskönyvére, és csilingelő hangján először szegezte nekem:

– Ezs mi?

Akkor a lelkem is beléfacsarodott, hogy az én leányom...

Ha akkor látták volna a szemét, nem sejtettek volna semmit, nem hitték volna, hogy a kérdésekkel is vissza lehet élni, hogy a miértek ördögi fegyverré válhatnak.

De mindjárt megértenek mindent, ha a mai délutánt elmesélem.

A kanapén ültem, és valami fontosat olvastam – egy olyan anyagot, amiről holnap a munkahelyemen döntenem kell –, amikor odajött Barbi.

– Apa mit csinálsz? – nézett rám nagy szemeivel.

– Olvasok.

– Miért olvasol?

– Azért, hogy tudjam mit írtak ide, mert holnap a dolgozóban ezt másnak is el kell mondanom.

– Miért kell elmondanod? – passzolta vissza csípőből.

– Tudod, szeretnénk venni valamit, de előtte tudni akarjuk, hogy megfelel-e nekünk.

– Miért feleljen meg nektek? – firtatta, de láttam, hogy az egész már nem is érdekli, csak szokása szerint rutinból kérdez. És még ekkor is, ennek ellenére is úgy éreztem, kötelességem tudásom legjava szerint kielégíteni kíváncsiságát.

– Azért, picim, mert haszontalan dolgokra nem költhetjük a vállalat pénzét.

– Miért nem költhetitek?

– Mert ha eltékozoljuk a pénzt, tönkremegy a cég.

– Miért megy tönkre?

– Mert nem tud fizetni.

– Miért nem tud fizetni? – kérdezte rögtön, pedig már rég egy babát pelenkázott.

– Barbi, hagyjuk ezt – javasoltam –, így nincs értelme, hiszen te nem is figyelsz, hanem babázol.

– Miért babázok?

– Mert te babázni szeretsz, és mert amit mondok neked, az téged nem is érdekel! – vágtam rá idegesen.

– Miért nem érdekel?

– Hagyj engem békén! – ordítottam, aztán felpattantam a kanapéról, átrohantam a másik szobába, és magamra csaptam az ajtót.

Még le sem ültem odabenn, amikor Barbarám benyitott, és kajánul vigyorogva, mint egy gonosz manó folytatta.

– Miért hagyjalak békén?

– Mert az idegeimre mész!

– Miért megyek az idegeidre? – kérdezte győztesen.

Én meg egész testemben remegve a fiókhoz rohantam, előcibáltam a vattászacskót és teletömtem a fülem, hogy ne is halljam. Alig ültem le olvasni, Barbi valahogy mögém került, kirántotta fülemből a vattacsomót, és közvetlen közelről a hallójáratomba ordította újra:

– Miért megyek az idegeidre?

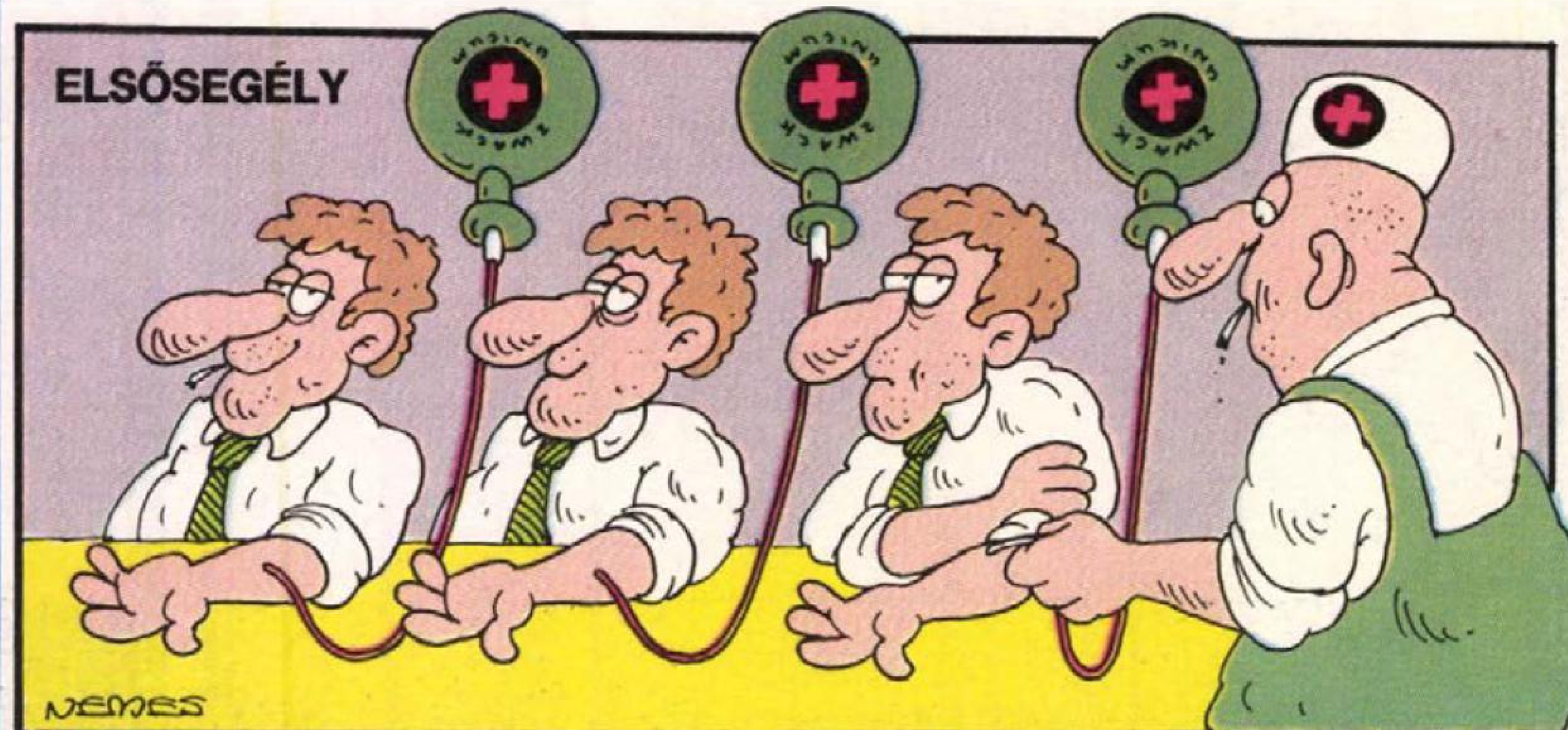
– Mert meg akarsz őrjíteni, de én nem hagyom magam! Én bezárlak a szennyestartóba – röhögtem eszelősen. – Ott aztán kérdezősködhetsz!

Azzal nyakoncsíptem a leányomat, a fürdőszobába rohantam vele, és begyömöszöltem a szennyesruha közé. Egy ideig még hallottam, hogy odabenn továbbra is azt szajkózza, hogy miért kérdezősködhetek?, miért kérdezősködhetek?, aztán csend lett.

Este az asszony talált rá. Elaludt a sötétben.

Szegény nejem nem értett semmit. Azt sem, hogy Barbi hogyan került a ládába, és azt sem, hogy én mi okból menekültem ordítva ugyanoda, amikor ő semmi rosszat nem mondott, amikor csupán annyi szaladt ki a száján, hogy MIÉRT?...

FARKAS MÁRTON

BOLHAPIAC

Keresnek: ágynemű́t, plédet, faliszőnyeget, elektromos mákdarálót, nagyméretű női fehérneműt, női cipőt, 38–39-es méretben, a Color Együttes „Új színek" című hanglemezét vagy kazettáját, a Pesti Izé, a Szabad Száj, a Borsszem Jankó bekötött, illetve egyes példányait, LEGÓ-t, kisautót, kisvonatot.

Kínálnak: a Ludas Matyi bekötött évfolyamait (40 év), a Ludas Matyi egyes példányait (23 év), szépirodalmi és egyéb könyveket, golyós számológépet (70 × 125 cm), 12 szárnyú ablakot (190 × 210 cm), az „Aranymosó" első két számát, ásványokat, nagyméretű Máriaképet arany kerettel, női ruhaneműt közepes termetre, téli és nyári gyermekholmit, emeletes víkendágyat, összecsukható járókát.

Cserélnek: YASHICA szuper-nyolcas filmfelvevőt, fényképezőgépre, vagy más műszaki cikkre.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon, (szerda kivételével), 9–12 óra között, a 118-8411-es telefonszámon, a 95-ös melléken, vagy levélben, a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

A SZERELMI HOROSZKÓPJA

(Karácsonytól Vízkeresztig)

(azoknak akik még gyakorolják)

Kos: A munkahelyi piszkálódások után végre kipihenheti magát az ünnepek alatt. A baráti társasága kellemes estéket szerez önnek. Szerelmi napok: csütörtök, kedd és szombat...

Bika: Nehezen viseli a nagy vendégjárást, ha társaságba megy, legyen óvatos! (Vigyázzon, ön nagyon „kapós" lesz...) Otthon a családban és a társával meghitt napokat tölt.

Ikrek: „Eleresztette" magát, kicsit szórakozottá vált. A családja neheztel önre: enyhén szólva túlköltekezett. Jó volna, ha a szerelmet nem komplikálná enynyire...

Rák: Fáradságos évet zárt, de úgy tűnik, megérte. A családi összejövetelek megnyugtatják és boldoggá teszik. Ne egyen sokat az ünnepek alatt! A szenteste a szerelemé!

Oroszlán: A magányos „oroszlánok" az ünnepek alatt vadászatra indulnak, váltakozó eredménnyel... Még jó, hogy januárban kipihenhetik magukat. A családosok nyugodt karácsonyt, kellemes szilvesztert remélhetnek.

Szűz: Önt megszállta a nyugalom, még a szerelemmel sem kíván foglalkozni. Boldog és békés. Ám legbelül sejti, ez a pár ünnepnap véget ér...

Mérleg: Előre elhatározta, bárhogy is alakulnak az ünnepek, jól fogja érezni magát. Így helyes! Társával féltékenységi nagyjelenet várható, de másnapra kibékülnek. Legyen nagylelkű!

Skorpió: Töltsön sok időt együtt a szerelmével! Pihenjen és szeressen... Ha teheti, ne a munkatársaival szilveszterezzen!

Nyilas: Most még rezignált, de az ünnepek alatt vidámmá és kiegyensúlyozottá válik. (A magányosok természetesen nagy társaságra vágynak.) A nagy eszem-iszomnak lesznek majd apró kellemetlenségei. 27-e legyen mindenképpen a szerelemé!

Bak: Mozgalmasnak ígérkeznek az ünnepek. A szenteste gyönyörű, mindenkinek pompás ajándékokat vásárolt, sok örömet szerez szeretteinek. A nagy pihenések alatt feltöltődik, nagyszerű ötletei támadnak, melyeket majd jól hasznosít a munkahelyén. Társával lesz egy kis vitája, vigyázzon, ne rontsa el a hangulatot...

Vízöntő: Az ünnepek előtti legutolsó pillanatokig lázasan dolgozik. Anyagi gondjai nincsenek, ne kímélje a pénztárcáját, megéri! Boldog lesz a családjával, s ha visszatekint az 1992-es esztendőre, büszkén állíthatja: nem is volt rossz!

Halak: A „halaknak" különösen szép ünnep a karácsony. Ön mindent megtett azokért, akiket szeret. Csodás napok várnak mindannyiukra: vendégek, terített asztal és – szerelem...

– HELLÁSZ –

SZEX-PLURALIZMUS

– Én az alternatív nőket szeretem – mondta Pléh Vince, és in medias res, bumm, máris benne voltunk a közepében.

– Milyen az alternatív nő? – kérdeztem.

– Teljesen mindegy, lehet az gesztenyeszín, barna, veres, csak más legyen mint a feleségem.

– Például?

– Olyan is lehet, mint Pirike. Amikor megismertem független volt, magyar, demokrata, éppen szabad és még programja sem volt. Rögtön csináltam neki.

– Tetszett?

– Ő nagyon, mert reformista volt. Mindig másképpen akarta, és én szívesen is csináltam. Tudod, mindenki másképp csinálja.

– A feleséged is?

– Nem, mert ő egy begyepesedett fundamentalista, és évtizedek óta nem akar változtatni. Megszokta a kényelmet. Nem úgy, mint Vera.

– Ő kicsoda?

– Egy másik pluralista, nagy pével. Ő is kibontakozott előttem, mert meg akart nyerni, és azt akarta, hogy reá szavazzak.

– És te reá szavaztál?

– Természetesen, mert neki már volt programja. Mit mondjak, nagyon tetszett. Ő sem volt híve az egynő-rendszernek, mindig elhozta Lilit, a barátnőjét, és hármasban csináltuk.

– Úgy is lehet?

– Igen, most ez a divat. Utánuk jött Dorottya. Őt sem rekesztettem ki. Ő is kezdeményező volt, mint az a lengyel újságírónő a varsói parlamentben.

– Ő is reformer volt és pluralista?

– Naná, majd fundamentalista! Új programmal jött, teljesen megtagadta a múltját. Igaz, hogy volt is mit megtagadnia.

– És te mindent elhittél neki?

– Boldogan, mert láttam ahogy kibontakozott, ott állt előttem leplezetlenül, és látszott rajta, hogy nem csak mondja, hanem kívánja is az újat.

– És erre te?

– Rá szavaztam, de a szavazás után természetesen hazamentem a feleségemhez, mert tőle sem határolódtam el.

– A fundamentalistától?

– Igen, mert szép dolog a pluralizmus, de azt is tudom, hogy az elmúlt évtizedek eredményeit, a lakást, üdülőt, gépkocsit nem szabad megtagadni – mondta Pléh Vince, és lassan elindult a fundamentumához.

MIKLÓSI OTTÓ

Karácsonyi vidámságok

Nagy ifjúsági regényköltőnk Gárdonyi Géza, az Egri csillagok című regény írója, a karácsonyt és a rákövetkező hetet budapesti barátjánál töltötte. A már tíz év körüli gyermekek ideges kíváncsisággal várták az angyal csengetését, ami jel volt a szobában felállított karácsonyfa köré való betódulásnak. A vacsora jó ízű elköltése után valóban csengetett az angyal, és bevonultunk a fényesen világító karácsonyfához.

– Nos, milyen ajándékot kaptál a szüleidtől? – kérdezte Gárdonyi a család kedvencétől, Antaltól. Mire a kisfiú félrehúzta Gárdonyit és imigyen oktatta ki:

– Író bácsi, ne tessék úgy mondani, hogy a szüleimtől kaptam az ajándékot, mert ha megtudják szegények, hogy én is tudom, hogy azokat nem az angyalok és a Jézuska hozza, nagyon el lesznek keseredve. Egyébként többek között egy szép, pergő dobot is kaptam.

A kisfiú nagy lelkesedéssel verte szinte egész nap a dobot, s ott szeretett tartózkodni, ahol Gárdonyi szálláshelyének ablaka volt... Gárdonyi már a második nap fogta lüktető fejét, mert a gyerek már hajnalban elkezdte a dobolást és estig nem hagyta abba. Ekkor a nagy írónak kitűnő ötlete támadt: a Ligetben vett egy kis hegyes halasbicskát. Hazaérve vele odaajándékozta azt a kis Antalnak azzal, hogy ha kíváncsi, nézze meg vele, mi van a dobban, mi szól benne olyan szépen... Egy óra múlva csend lett a folyosón, s megszűnt Gárdonyi fejfájása.

* * *

Az én újságom c. ifjúsági lap szerkesztője és kiadója, Benedek Elek, e lap egyik karácsonyi számában szívfacsaró történetet írt le a szegények karácsonyáról, kiemelve benne a szívtelen, nagy fejű, tele hasú gazdagokat. A következő év karácsonya előtt csomagot kapott egy gróftól, igen gúnyos hangú levél kíséretében. A levél így végződött: „Hogy ne legyen a szegények írójának olyan szomorú karácsonya." Fel is vidámodott Benedek, mert a csomagban egy szép nagy hajasbaba volt és egy arany nyaklánc. A nyakláncot nyomban beadta a zaciba, az árát pedig a Gyermeksegély Egyletnek befizette; a hajasbabát pedig elküldte barátjának Móra Ferencnek Szegedre, adja oda egy szegény család gyermekének.

Benedek Elek e nemes tettét Móra feldolgozta egyik karácsonyi novellájában.

* * *

Kossuth Lajos az egyik karácsonyt vidéken töltötte. A vacsora után kisétált az utcára, friss levegőt szívni. Csodálatos pelyhekben hullott a hó, a fák zúzmarái csillogva remegtek. A közelben hirtelen felhangzott a gyermekének: Mennyből az angyal... Betlehemesek voltak, házról házra járták a kis Jézust, az istállót és a jászolt ábrázoló kis dobozzal. A betlehemesek vezetője a falu cigányprímásának, Angyal Góninak volt a fia. Kossuth lehajolt a szalmával kitömött istállóhoz és kezével kutatni kezdett benne. Megszólalt:

– Hát oszt hun az angyal, gyerekeim?

Mire a kis Angyal gyerek megszólalt:

– Idesapám bent vedeli a bort a Szerelmes tücsök kocsmában!

* * *

Dumas francia regényíró, a Nyomorultak című regény írója, karácsony előtt értéklevelet kapott, benne egy 1000 frankos bankjegy volt elhelyezve, mellette ez a pár soros levél: A Jézuska küldi karácsonyra, a levél sarkában pedig a kiadó aláírása. Az 1000 frank egy vagyonnal felért, felét nyomban ajándékokra költötte és széthordta jól ismert nagycsaládosoknak, míg a megmaradt 500 frankot Jean Valjean családjának ajándékozta, a Nyomorultak főszereplőjének.

Újév után Dumas bevitte elkészült újabb regényét a kiadónak. Itt a pénztárhoz hívták, elébe tették az új regényének pénzügyi elszámolását. Dumas felütötte a fejét: az elszámoláson egy 1000 frankos előleg szerepelt. Méltatlankodva szólt a kiadónak, mire az magyarázkodni kezdett: – De uram, 1000 frank az az előleg, amit karácsonyra küldtem.

Dumas megingatta a fejét:

– Uram, én semmiféle előleget nem kaptam. Érkezett nekem karácsony előtt 1000 frank, de azt a Jézuska küldte.

Ebből pörlekedés lett, amit Dumas nyert meg, mert bizonyította írásban, hogy az összeg a Jézuska ajándéka volt.

* * *

Balzac fűnek-fának tartozott, s hitelezői elől a konyhájából nyíló pincében szokott megbújni. Karácsony előtt valaki kereste, s ő lerohant a pincébe. Az érkező hiába kereste a nagy írót, később kiabálni kezdett, majd az ajándékként vele küldött csomagot letette a konyhaasztalra és távozott. Balzac előmerészkedett a pincéből, megállt a csomag előtt, két nagy tenyerével átfogta a fejét és felkiáltott:

– Úristen! Megbolondultak a hitelezőim! Jövőre kitől kérek majd kölcsönt?!

DÉNES GÉZA

MIT TAKAR A KARÁCSONYFA?

KÉT ÜNNEP KÖZÖTT

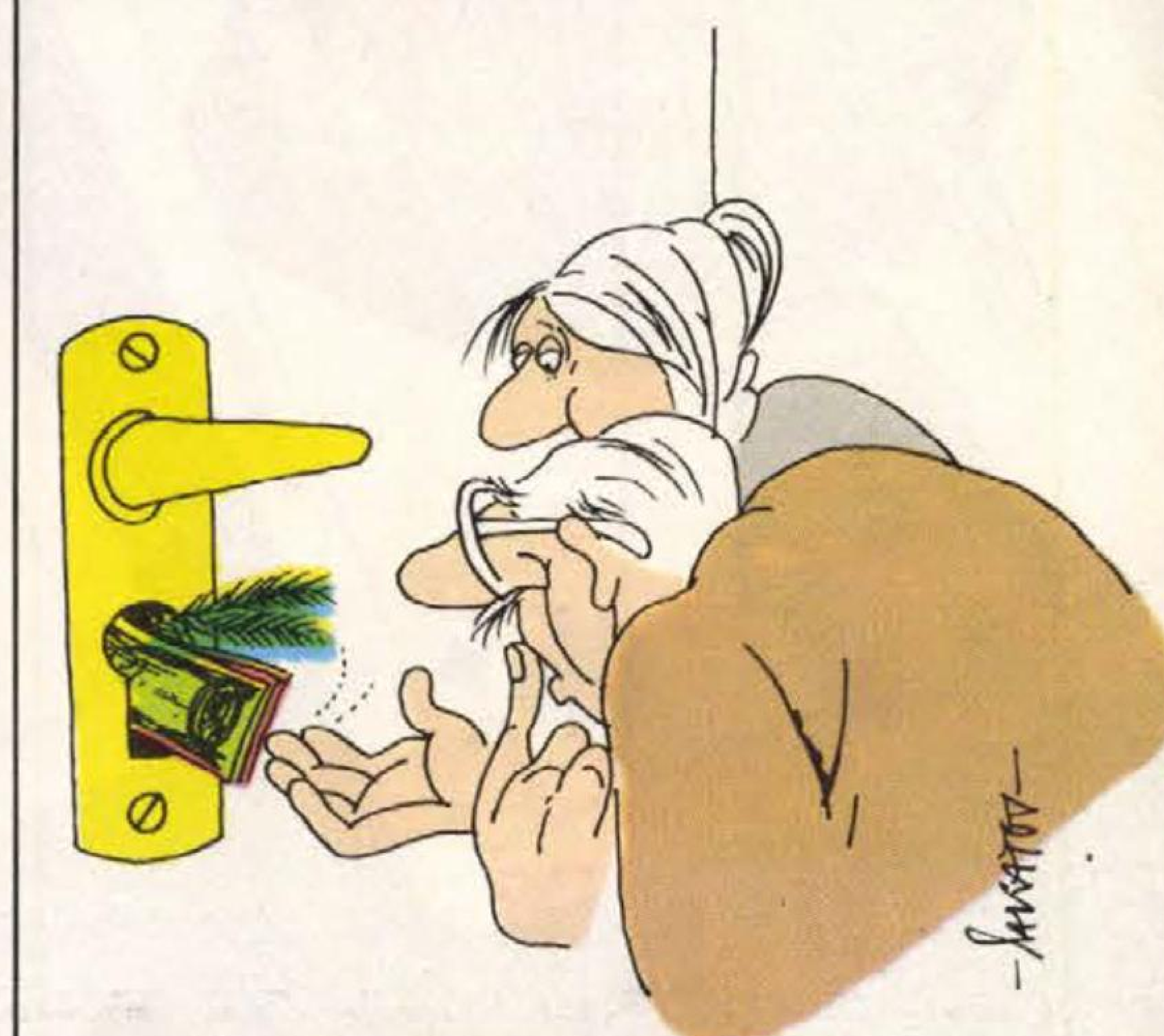
BORT, BÚZÁT, BÉKESSÉGET!

HÁROMKIRÁLYOK

SZOCIÁLIS SEGÉLY

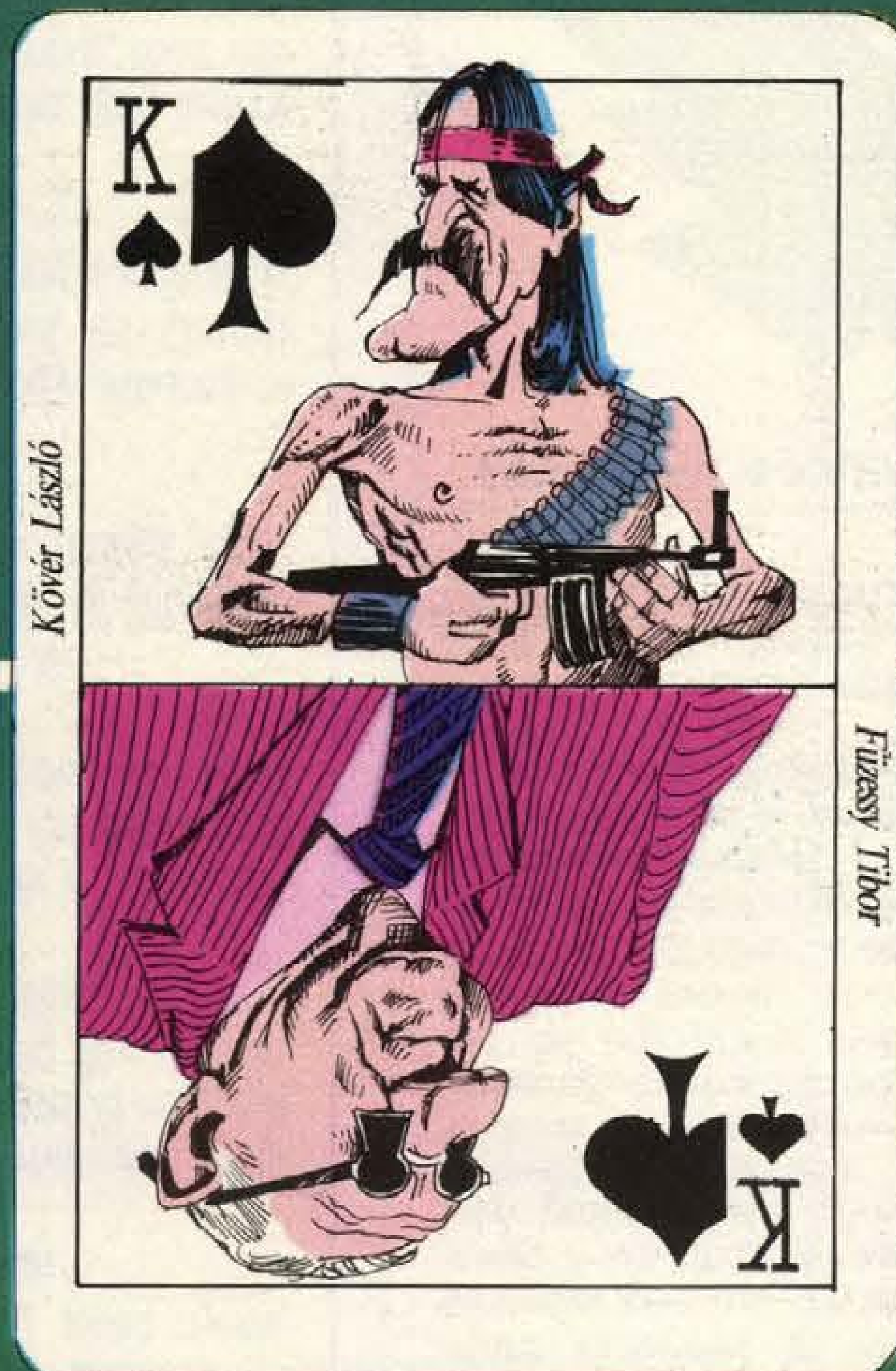

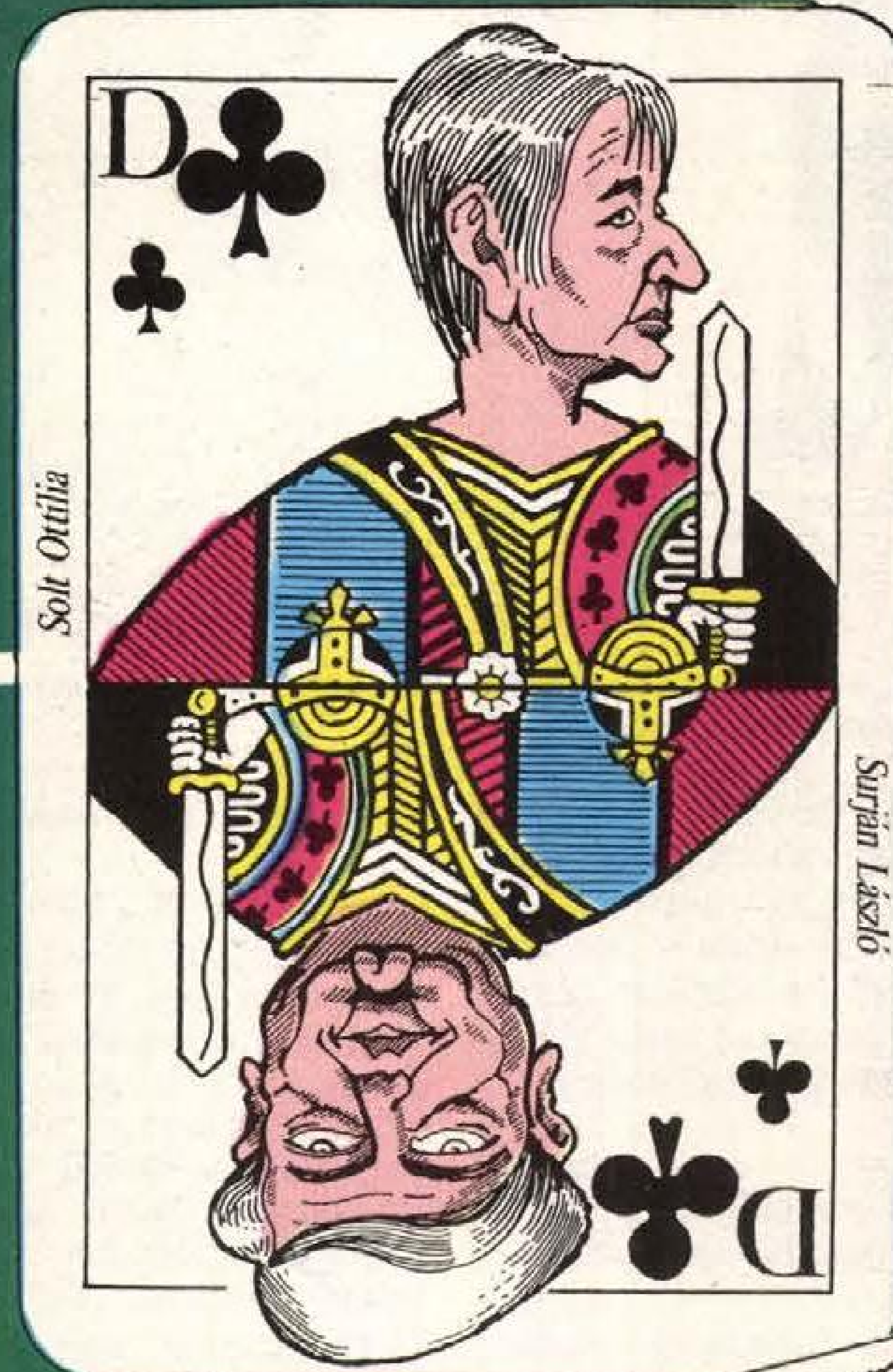
…KORMÁNY

…blattot. Már gyerekkorban elkezdjük a …kanaszta, lórum… Zsírozástól a tarokkig, …zsig széles a skála.
…k, melyet a választásokig is keverhet… …indenki került be a pakliba. Tökfilkó …i lapjaink között, noha találhattunk …na.
…y és egy képzelt árnyékkor… …ik a bársonyszékben ülnek, és …árnyék…ban.
… ahogy akarja. De egyet ne …rvényes az a szabály, hogy …első piros oszt…

Ráday Mihály
Keresztes K. Sándor
Eörsi Mátyás
Balsai István

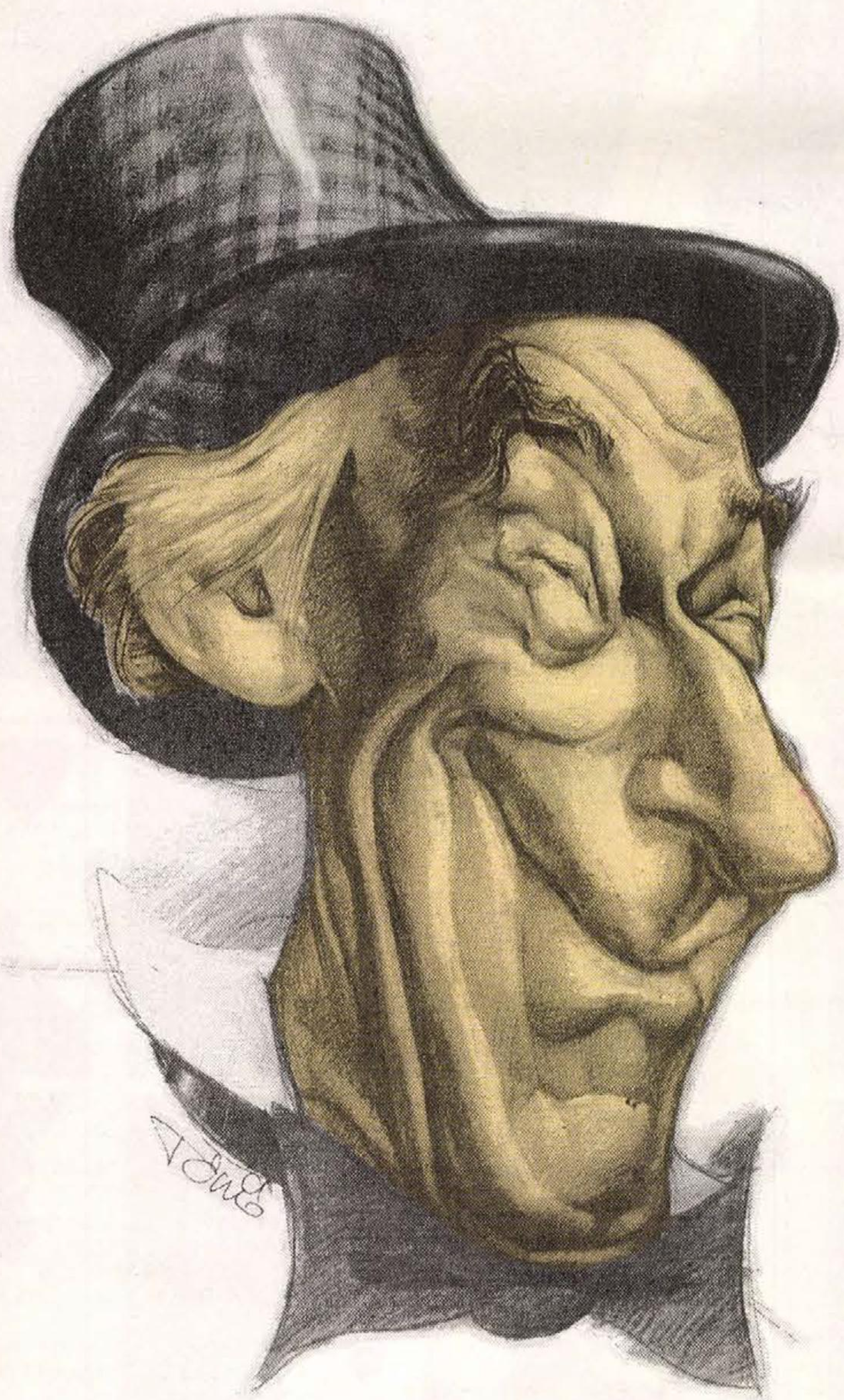
KORN…

Játékos nép vagyunk, szívesen verjük a… Fekete Péterrel, aztán jön az ulti, römi, … huszonegytől a bri… Mi most *polszugat* nyújtunk át önökne… nek tetszésük szerint. Persze, nem m… például szándékosan nem szerepe… vo…
Modern kártyánkon a kormá… mány szerepel, vagyis azok, a… azok, akik az…
Kiki úgy forgatja a lapokat… felejtjenek: ma már nem é… mindig csak az…

MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK …KÉS BOLDOG KARÁCSONYT KÍVÁNUNK!

Budapesti kedves olvasónk, *Kirschner Ervin* egy mulasztásunkra figyelmeztet. Nemrégiben megemlékeztünk Latabár Kálmán születésének 90. évfordulójáról, de megfeledkeztünk a Latabár család – és a magyar színháztörténet – egy nem kevésbé fontos jubileumáról. 1812 november 15-én, vagyis 180 éve született ugyanis **Latabár Endre,** a neves színészdinasztia megalapítója. Jogásznak indult, ám fiatalon eljegyezte magát Tháliával, hogy aztán leszármazottai évszázadokon keresztül hozzanak dicsőséget a világot jelentő deszkákon a Latabár névnek.

A jeles évfordulón még sokszor 90 sikeres esztendőt kívánunk Latabáréknak – mindannyiunk (no meg leszármazottaink) örömére.

Kirschner úr észrevételét köszönjük, és karácsonyi ajándékként fél éves előfizetéssel jutalmazzuk.

Thália apróban

Hol volt, hol nem volt a régi Kerepesi (a mai Rákóczi) út elején volt egyszer egy Nemzeti Színház. Számtalan híres, nagy színészegyénisége volt ennek a színháznak. Az alábbi anekdotacsokor róluk szól, vagy éppenséggel ők a hősei.

Jó darab, rossz darab

A régi Nemzeti Színházban működött egy bíráló bizottság, amely nem mindenki bizalmát élvezte. A drámaírók például nem szerették, sőt ki nem állhatták, ami azért sem volt meglepő, hiszen ennek a testületnek éppen az volt a feladata, hogy a színházhoz benyújtott darabokat elbírálja. A bizottság minden művet, sőt minden mondatot szigorú nagyítója alá helyezett, s amelyik nem ütötte meg a magas mércét, azt könyörtelenül visszautasította.

Egyszer egy ilyen, visszautasított darab szerzője a Nemzeti Színház jeles színésze, Újházi Ede előtt nyugodtságot színlelve, fölényesen ócsárolta a bizottságot.

– Azt hiszed, hogy csak egy körömfeketényit is bánt a dolog? Nevetséges! Hiszen ezek azt se tudják, milyen egy jó darab!

Újházi nem állhatta meg szó nélkül:

– De azt úgy látszik nagyon is jól tudják, milyen egy rossz darab...

Rekordok

Még a század elején egy színésztársaságban valaki azt magyarázta, milyen különös állat a teve, amely akár tizenöt napig is kibírja víz nélkül.

Az egyik sarokban csendesen poharazgató Tamássy József, a népszínművek ünnepelt énekese, a nagy Blaha Lujza legkiválóbb partnere váratlanul megszólalt:

– Hát az is valami?! Én legalább tizenöt esztendeje nem iszom már egy korty vizet sem!

Régi módi Jászai

Jászai Marit, a Nemzeti koszorús tragikáját tisztelői, de ellenfelei is kardos, katonás modoráért röviden csak Mari bácsinak, vagy öregúrnak, őrmesteruramnak, gazduramnak, bátyámuramnak, apámuramnak, sőt a nemzet apósának is nevezték.

Jászai mit sem törődött a reá aggatott gúnyos jelzőkkel, ment a maga útján előre. Azt viszont ő maga hirdette fennen, hogy hadilábon áll a gyengéd nemmel. Más szavakkal: nem nagy nőbarát. Egy alkalommal például így fakadt ki:

– Megelégedésemre szolgál az a tudat, hogy magam is asszony vagyok. Biztosítva vagyok az ellen, hogy valaha is asszonyt vehessek – feleségül.

Javít vagy emel?

Volt egy öreg statiszta a régi Nemzeti Színházban, Csabai Döméneк hívták. A jóember egyszer beállított Szigligeti Edéhez, a színház drámaíró-igazgatójához és fizetésjavítást kért.

Szigligeti indulatosan horkant föl:

– Hát kegyelmed azt hiszi, javítóintézetben van?!

BÁNOS TIBOR

ÁRNYÉKK

Játékos nép vagyunk, szívesen verjük
Fekete Péterrel, aztán jön az ulti, römi,
huszonegytől a bri
Mi most *polzsugát* nyújtunk át önökn
nek tetszésük szerint. Persze, nem n
például szándékosan nem szerepe
vo
Modern kártyánkon a kormán
mány szerepel, vagyis azok, a
azok, akik az
Kiki úgy forgatja a lapokat,
feledjenek: ma már nem é
mindig csak az

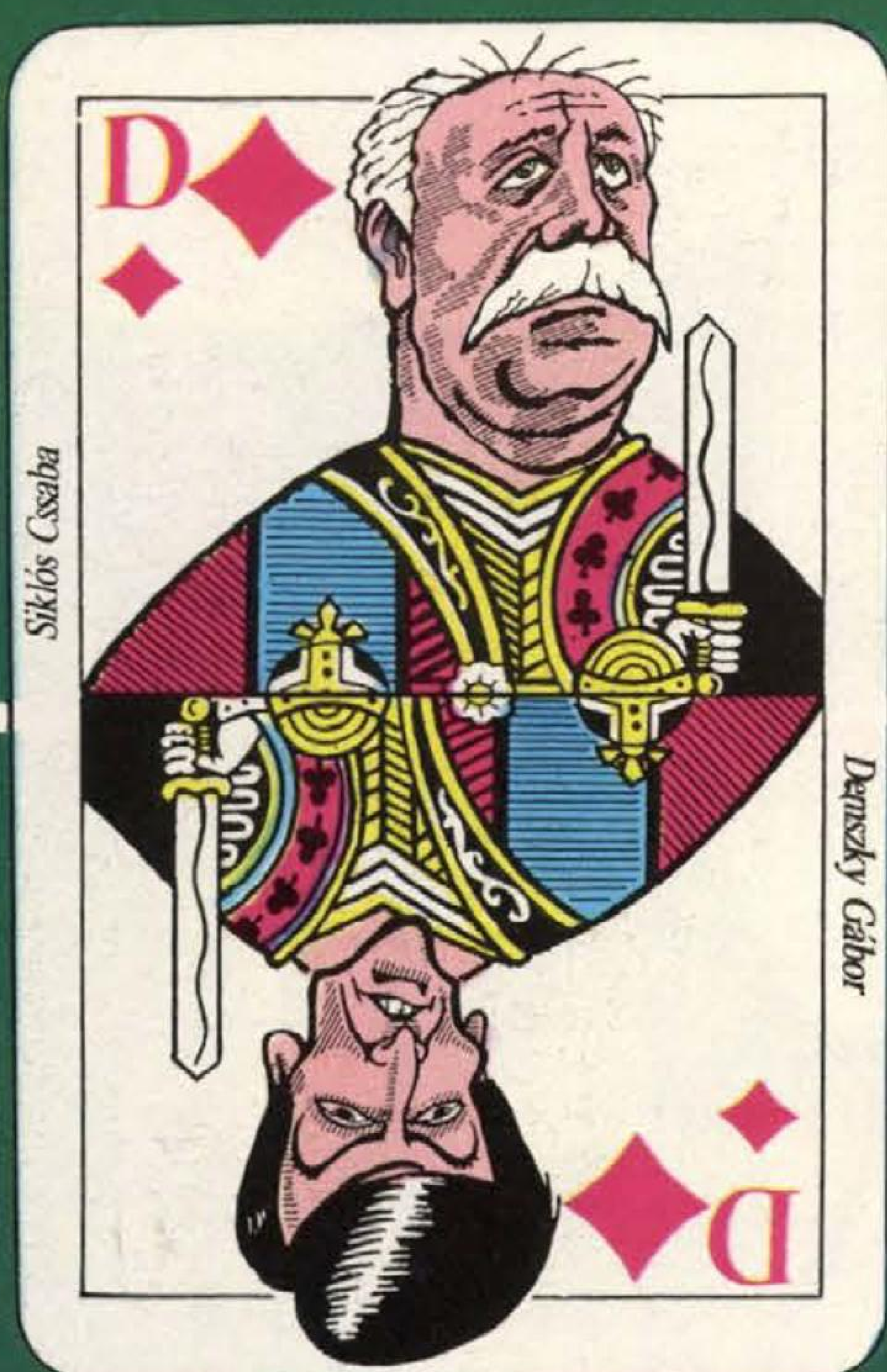
MÁNY

blattot. Már gyerekkorban elkezdjük a
kanaszta, lórum… Zsírozástól a tarokkig,
zsig széles a skála.
k, melyet a választásokig is keverhet-
indenki került be a pakliba. Tökfilkó
l lapjaink között, noha találhattunk
na.
y és egy képzelt árnyékkor-
ık a bársonyszékben ülnek, és
árnyék…ban.
ahogy akarja. De egyet ne
rvényes az a szabály, hogy
első piros oszt…

MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK
ÉKES BOLDOG KARÁCSONYT KÍVÁNUNK!

ÁRA: 48 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1992. DECEMBER 23. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 48. ÉVFOLYAM, 52–53. SZÁM

ÜNNEPI DUPLA SZÁMUNK

rajzolói:

Antal József

Balogh Lajos

Valeriu Curtu

Dluhopolszky László

Dunai Imre

Farkas Lajos

Gyöngy Kálmán

Jelenszky László

Lakatos Ferenc

Lehoczki Károly

Nemes Zoltán

Puszta Péter

Rau Tibor

Szabó László Róbert

Szmodis Imre

Dr. Tarnóczy Zoltán

Tóth Antal

Ünnepi kézfogás.

FARKAS L 92

MAGYAR MURPHYK

BOCKLAGE SIKER TÖRVÉNYE
Ha csupa ellendrukkert látsz magad körül, légy büszke: elévülhetetlen érdemeket gyűjtöttél az egység megteremtésében.

*

GERARD A BOHÓC-EFFEKTUSRÓL
Ha tevékenységed során méltóságot akarsz teremteni magad körül, gyakran hangoztasd teljesíthetetlen elképzeléseidet.

*

FULLER A HÍREK ÉRTÉKÁLLÓSÁGÁRÓL
Egy hír értékét csak növeli, ha a cáfolat cáfolata az ikszedik hatványon található.

*

JONES A DIVATOS POLITIKUSOKRÓL
A divat kedves szokás, nagy előnye, hogy eltereli a figyelmet a lényegről.

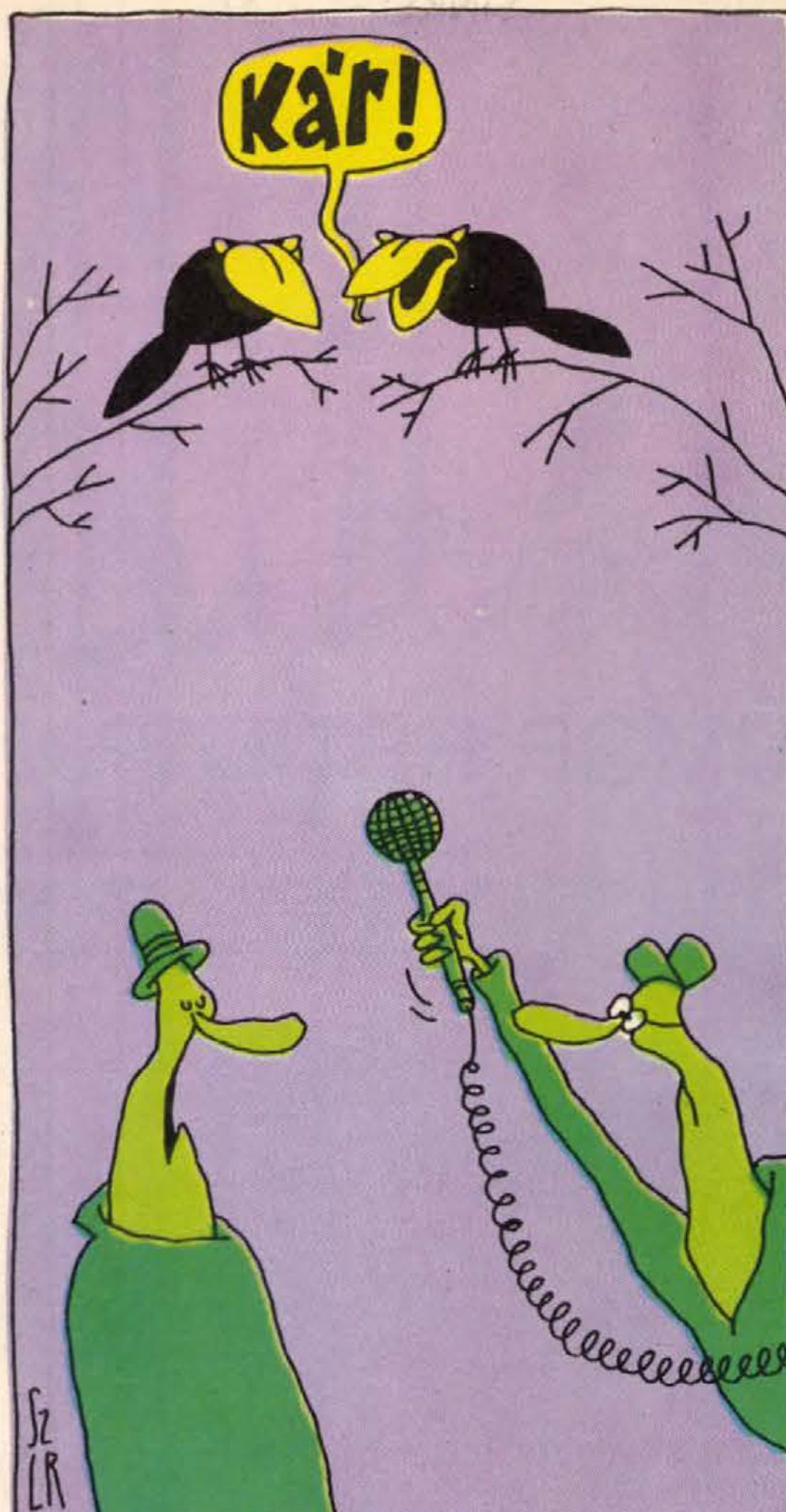
*

SEGAL A COMPUTER TÖRVÉNYRŐL (GARBAGE IN-OUT)
Visszaeső társadalmak büntetése; gazdagabbakká válnak néhány tapasztalattal.

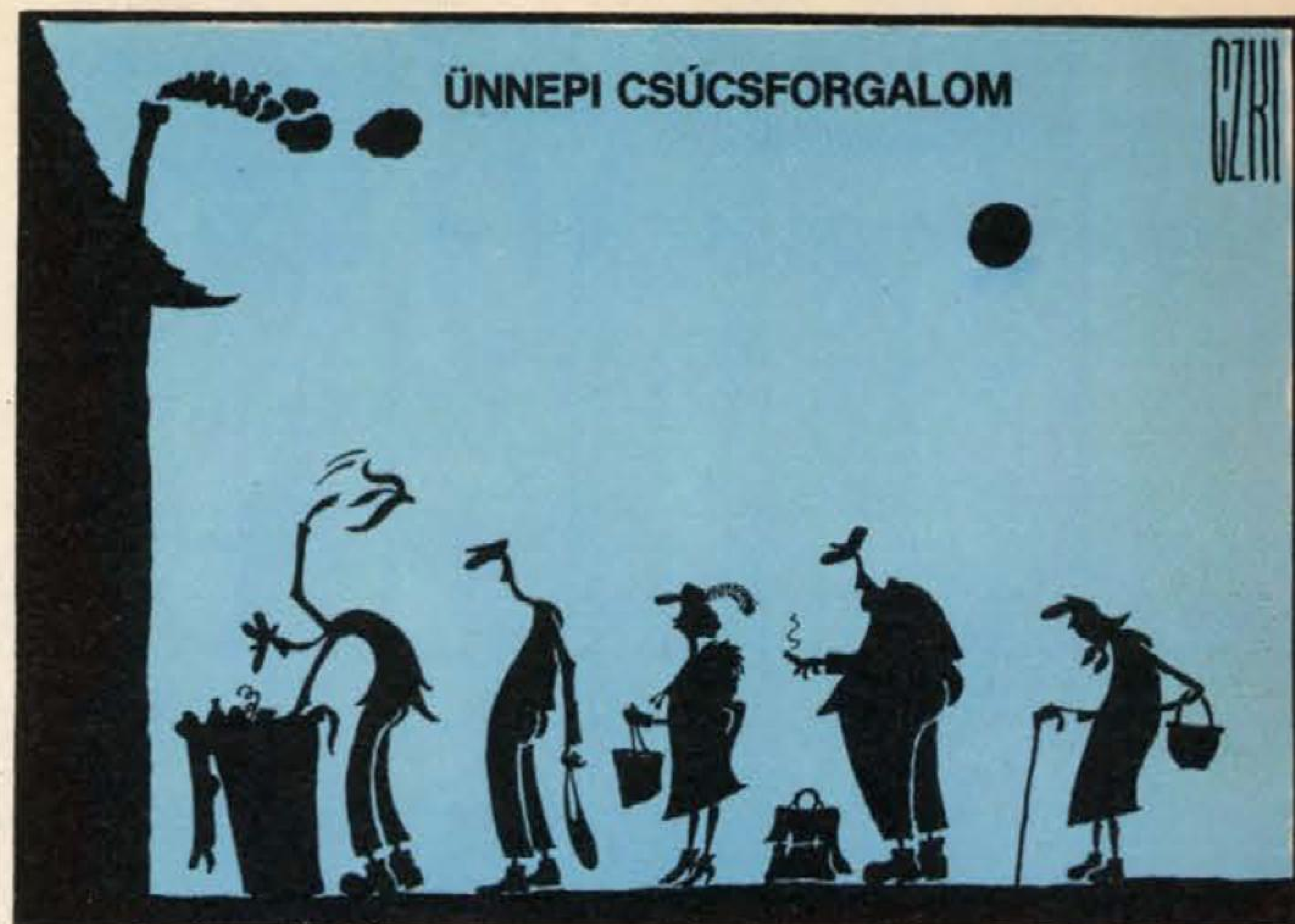
*

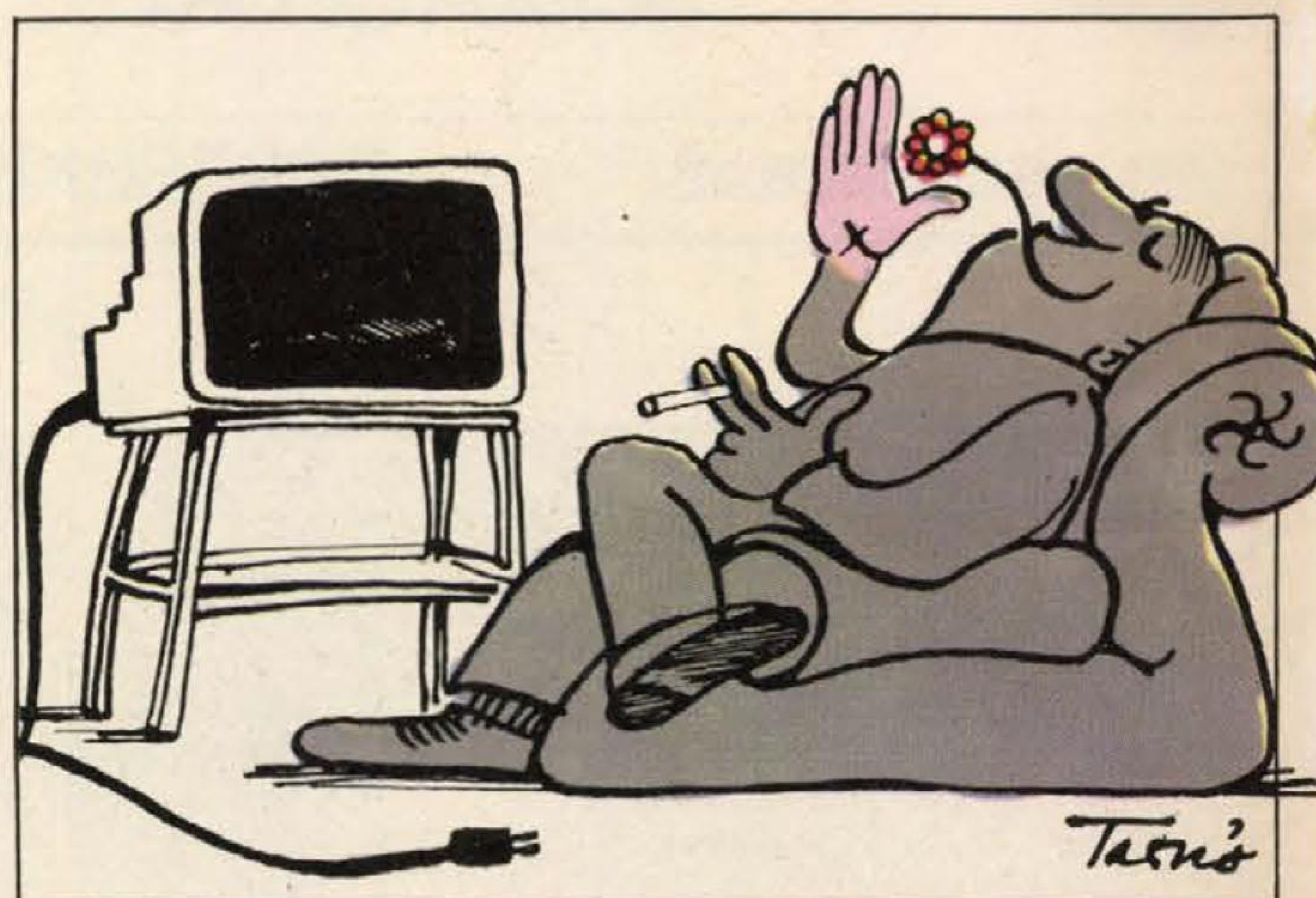
WEINBERG LÁTSZAT TÉTELE, AVAGY KIS ÉS NAGY DOLGOK
Ha valami van, az egy dolog, ha nincs, az egy más eset. De a mintha lenne valami, az nagy dolog!

BECSEI MIKLÓS

– Oppardon... Ön most ornitológus vagy politikai újságíró?

Aki már tett valamit a gyűlölet ellen...

ÖRANGYALBŐRBEN

BÓLYA PÉTER:

MORFOND-ÍR

Olvasom a hírt: X. városkában 10 percig volt hivatalában a polgármester...

Vajon én, B. P., mire gondolnék ezen ex-burgermeister helyében?

Hát... Vor allem arra, hogy bizonyára világrekordot állíték fel, ennél rövidebb ideig tán még senki nem volt státusban...

Kilépnék a városháza omladozó épületéből, elindulnék: valamerre. Ám a következő órákban ezeket látnám, hallanám, olvasnám:

Egy: B. Ferenc, frissen végzett szakmunkás belépett a műhelycsarnokba, szemügyre vette az 1742-ből ittmaradt esztergát, amelyen dolgoznia kéne, megfordult, és elment a sarki spíbe, mindörökre. Munkaviszonyának időtartama: 6 perc.

Kettő: T. Jenő, ifjú tanár, első óráját kezdte volna adni, ám körülnézett és látta, hogy a 32 tanuló közül 6 kábszerezik, 15 pornóújságot olvas, 8 karatéz, a többi mongoloid idióta, kirohant, ki a gimiből is, és t-betű lett egy kft.-ben. Munkájának időtartama: 3 perc.

Három: B. István, értelmiségiből lett parasztember kiment a háztájiba, hogy életében először megkapálja a málnáskertet, de aztán eszébe jutott kedvenc szólása városlakó korából, „eldől, mint maci a málnásban", és úgy tett. Munkásságának tartama: 2,5 perc.

Négy: S. Károly, költő, kezébe vette a folyóiratot, amékben első verse megjelent, s ím, a 8 sorból 6 hiányzott, és „búza" helyett az lett szedve, hogy „zúza", és keresztneve a vers felett: *Karola.* A lapot a földhöz vágta, elment világot látni Ausztráliába. Költőségének időtartama: másfél perc.

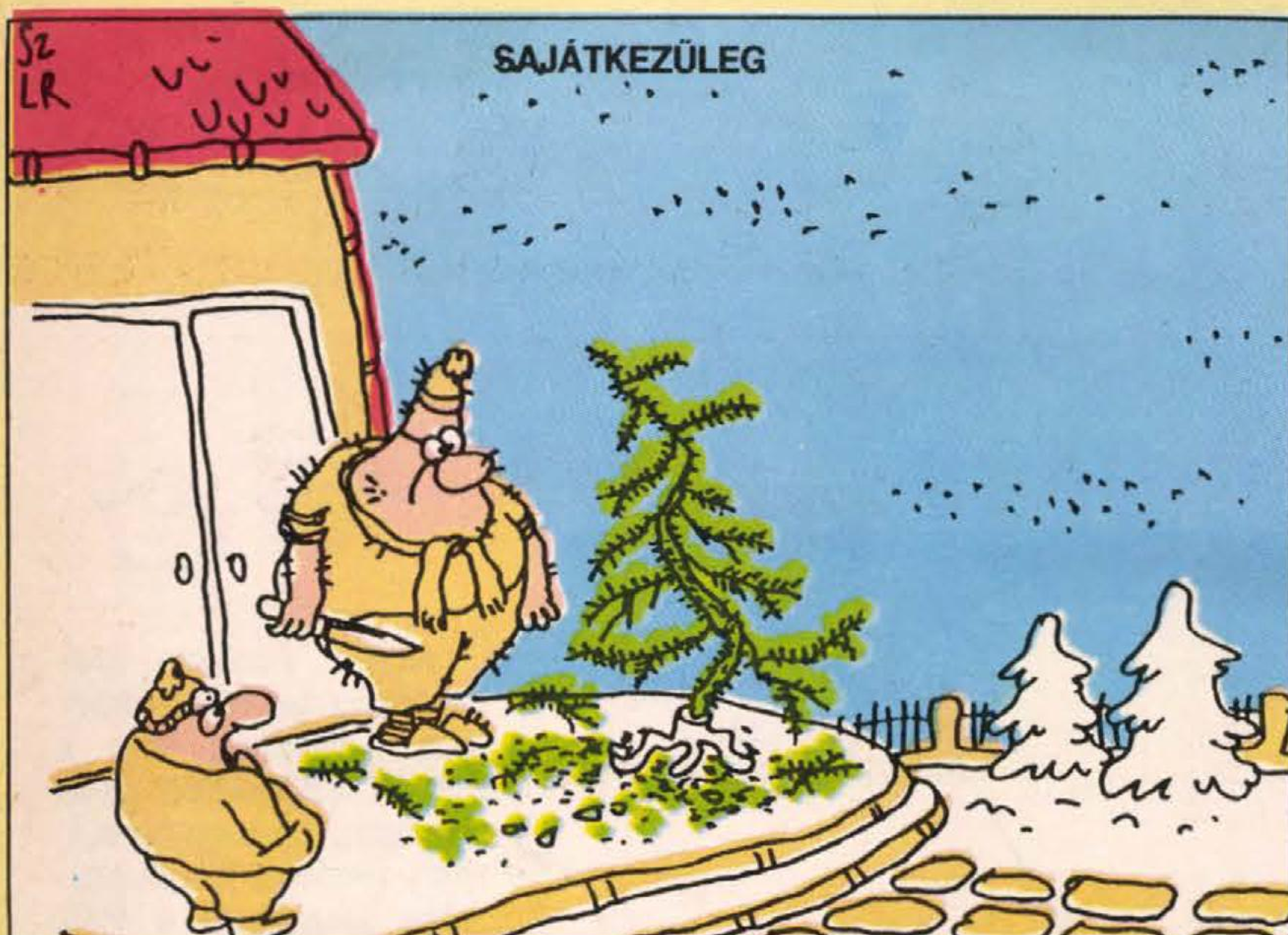
Végül *Öt:* M. Péter, lócsiszár, elhatározta, hogy politikus lesz, el is indult a felállított hordó felé, de aztán hirtelen oldalára fordította és a csap alá feküdt. Politikai karrierjének ideje: 0 perc.

Hej, de sok fickó fungál most errefelé, akinél ez a nulla perc lett volna jogos!

Tán azoknál is, akiket *10 perc után leváltottak?!...*

Össztűzben Tél Tábornok

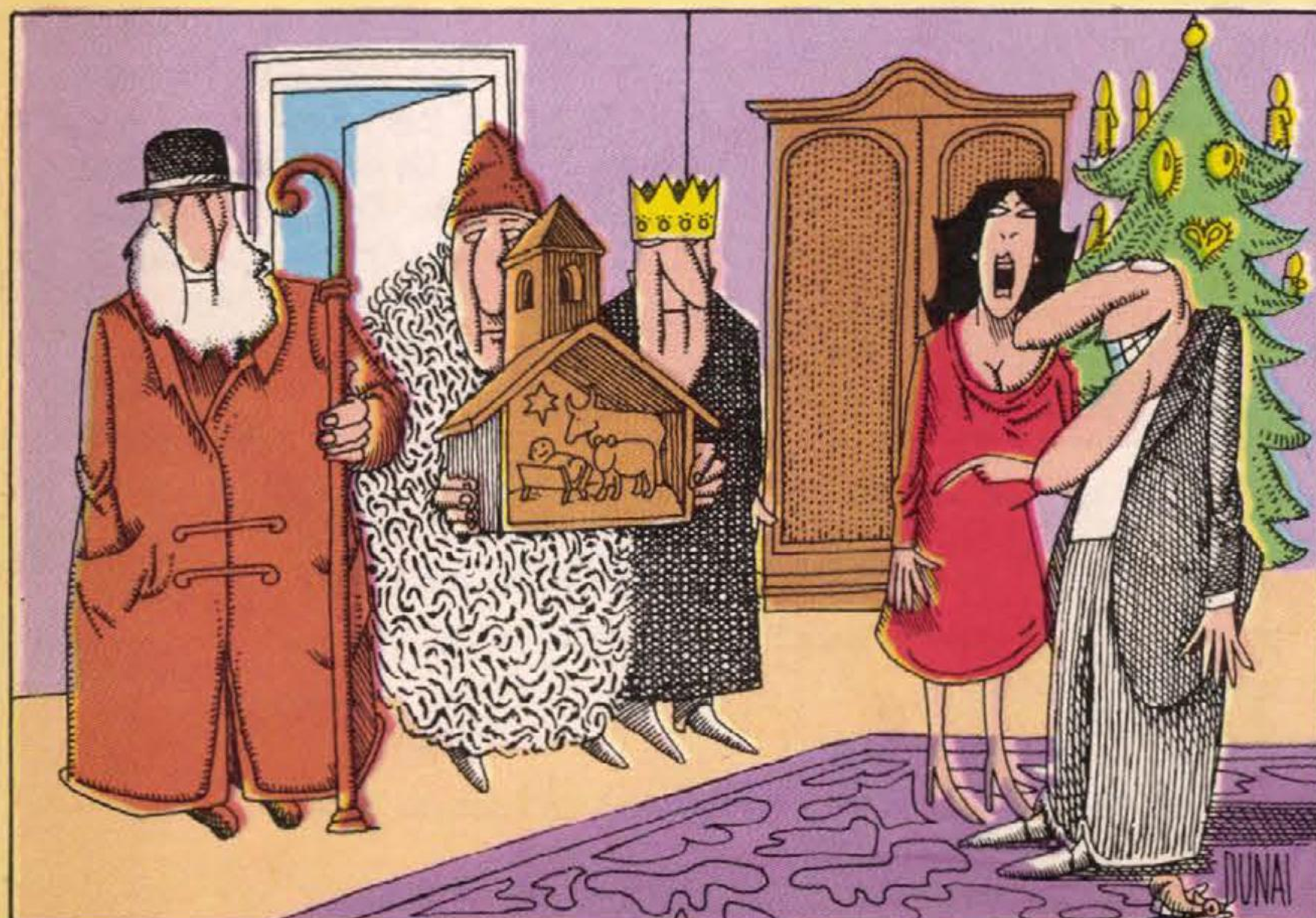
AKI KÉRDEZ: HAVAS...

– Ne csüggedj, papa... Még mindig jobb, mint tavaly, amikor csak fejjel lefelé sikerült beleállítanod.

– Aztán mondd csak a nagymaminak, Karcsika: ez a Hare Krisna punkos vagy metálos együttes?

– Géza! Ne vigyorogj! Ezek adóellenőrök!

SINKÓ PÉTER:

TÉLUSKA

Saját maga után 1992 esztendővel egy kis didergő középeurópai országban megszületett Téluska. Három megyei kiskirály hozta a hírt, hogy keleten hulló csillagot látott, hogy meghal a sötétség, és hamarosan megszületik a világ világossága. Elsőnek Budainé, a harmadik bé osztályfőnöke, és az iskola igazgatóhelyettese telefonált a minisztériumba, hogy mik az új szempontok, mert még nem kapta meg a tantervet. Mit mondjon a diákoknak karácsonyról? Budainé nem volt átlagos tanár. Karrierjét annak köszönhette, hogy mindig pontosan igazodott a tantervhez, soha egyetlen szót se mondott a gyerekeknek, ami eltért volna a hivatalostól.

A tisztviselő zavaros dolgokat mondott neki. Nincs még új tanterv, a nyomdai kapacitás is kell a napilapoknak, és az Osztályfőnökök Demokratikus Szakszervezete sem nyilatkozott még, hogy az előtte fekvő három tervből melyiket is támogatja. Egy biztos, hogy senkinek sem akarnak beavatkozni a kialakított világnézetébe, tehát Budainé is tanítson a saját lelkiismerete szerint. Mondja azt, hogy a „Szeretet ünnepe".

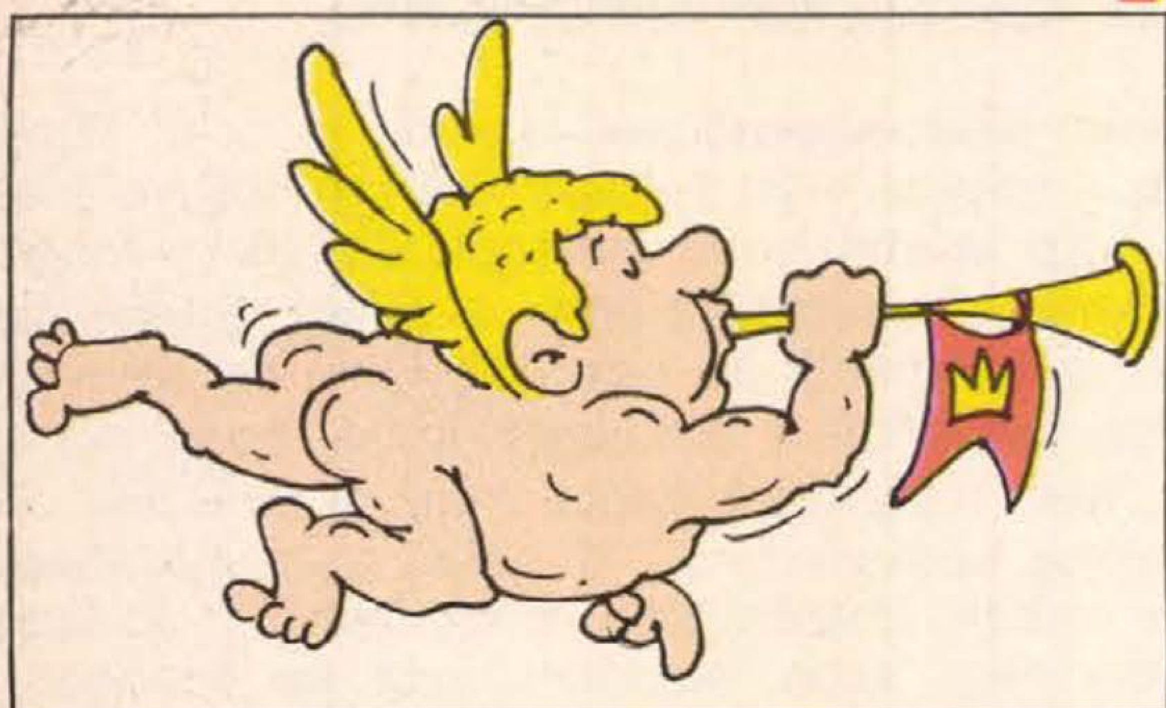
– Szép kis felelősség – gondolta Budainé. És hazasietett megkeresni a lelkiismeretét. Valamelyik fiókban lehet, a múltkor amikor a születési anyakönyvi kivonatát kereste, még látta. Egy biztos, hogy szeretetről nem fog beszélni. Ettől a szótól az egyik közíró már kiütést kap, és annak meg úgy szereti a stílusát. Azt sem fogja mondani, hogy a „Megváltó születésnapja", részint zavaros ez az egész megváltás elmélet, másrészt tele vannak az újságok önjelölt megváltókkal, a fene tudja, hogy melyik az igazi. Leült hát a szobájában és megpróbálta összeszedni a gondolatait. Eddig ugye azt hallottuk, hogy jön a Télapó, aki csilingelő szánon hordja körbe a jó gyerekeknek az ajándékot, meg a karácsonyfát. A Parlamentbe is felállították a „mindenki karácsonyfáját" ahol az ország minden részéből összesereglett úttörők vidám dallal köszöntötték a Télapót. Most meg a Farkasné azt tanítja a gyerekeknek, hogy Betlehemben rongyos istállócskában megszületett az Istenfia, aki dideregett, és rá meleget a marha lehel... Ez mindenképpen zavaros, mert a Lehel az egészen más sztori, de hát Farkasné lelke rajta. Ő mindig ilyen különleges dolgokat mond a gyerekeknek, nem is vitte soha semmire, kisegítő tanár az alsó tagozatban.

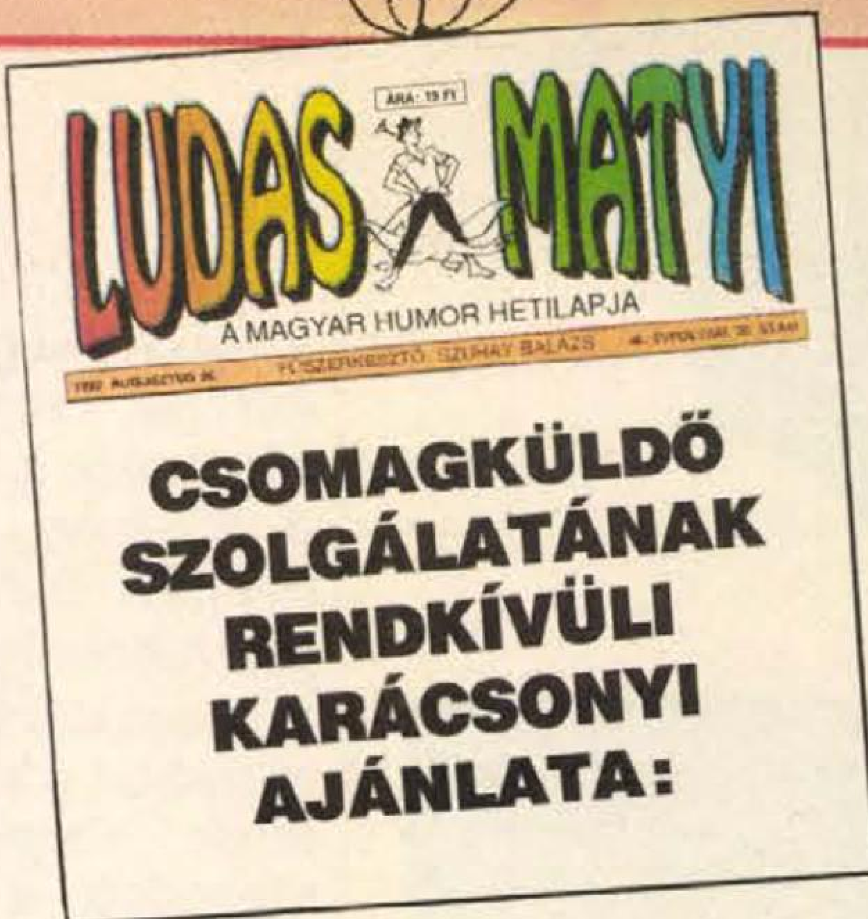
Pedig most nem tévedhet. Ezekben a zavaros időkben, amikor a pedagógusok ezrei vannak munka nélkül, megengedhetetlen luxus a lazaság. Elhatározta, hogy csak olyat mond a gyerekeknek a karácsonyról, ami biztos, amibe nem lehet belekötni.

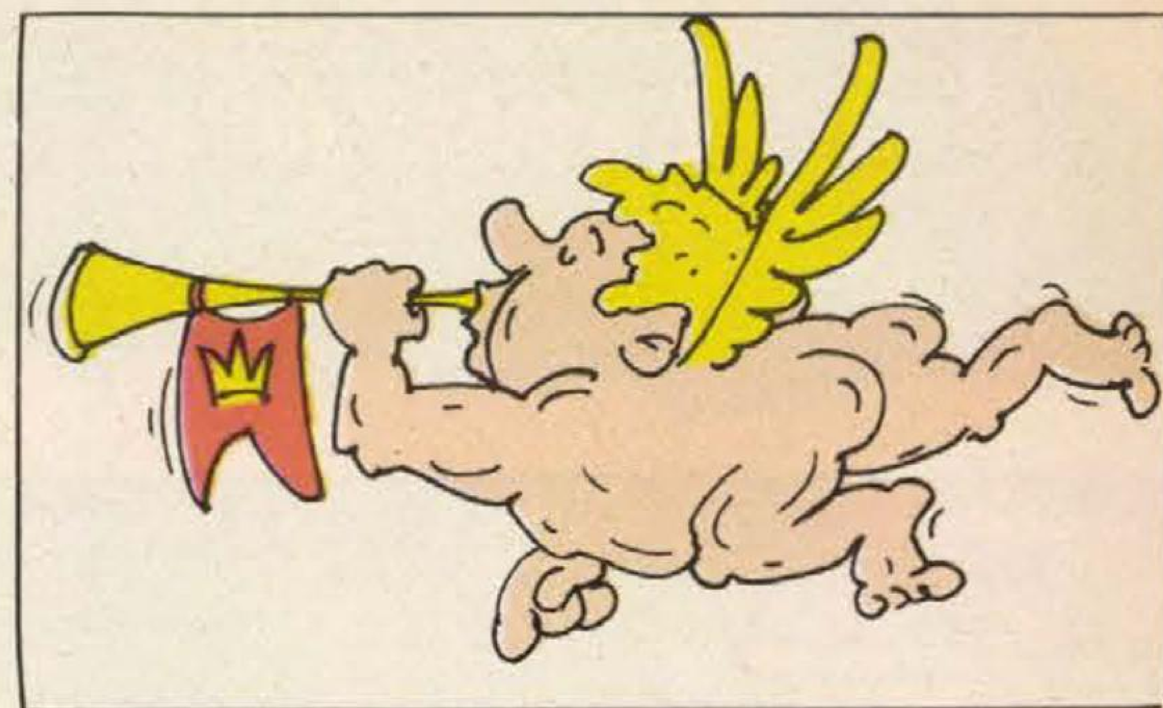
– Gyerekek! – mondta a fenyőágacskákkal feldíszített osztályteremben. – A karácsony az, ami nincs Corvin nélkül!

– Százszor megmondtam, hogy ne a tavalyelőttről maradt csillagszórókat aggassátok fel!

A

SUPER CHRISTMAS 2000 KARÁCSONYFAPUCOLÓ AUTOMATA!

Bizonyára ön előtt sem ismeretlen jelenség, hogy a szentestén pazarul feldíszített karácsonyfa sokszor még húsvét hétfőjén is a szobánkban árválkodik, ágain tövig égett gyertyákkal és kókadt díszekkel. S már a legkisebb érintésre is tűlevelek milliárdjaival borítja be a szőnyeget, kutyánkat, macskánkat és más kedves családtagjainkat.

Nos, mindez már a múlté, ugyanis AMERIKAI tudósok sok-sok évi kemény munkával kifejlesztették ezt a csodálatos szerkezetet, melynek neve:

SUPER CHRISTMAS 2000!

És most nézzük sorjában, hogy mit is tud ez a FANTASZTIKUS gép, amely a világ számos országában már bevált, és most végre itt van ezen a HIHETETLENÜL OLCSÓ áron!

A készülék egy turbómeghajtású magnetodigitális ceruzahegyező elvén működik. önnek nincs más dolga, mint

– behelyezi a fölöslegessé vált karácsonyfát a bedobónyíláson,

– bekapcsolja az automatát,

– kiveszi a lecsupaszított kórót a kidobónyíláson,

– a díszeket megkeresi a tárolóbetétben.

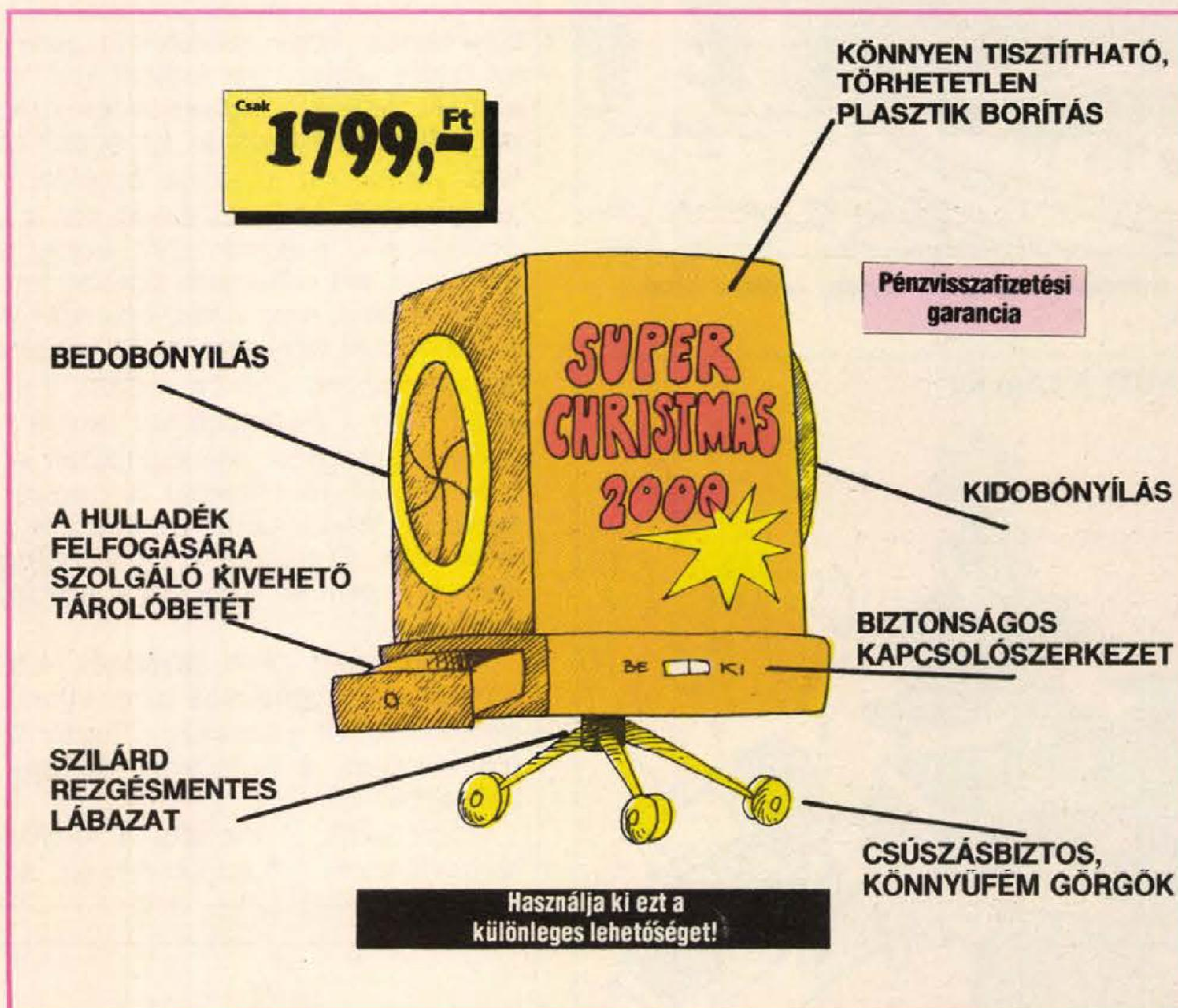
Az eredmény egyszerűen FANTASZTIKUS! Sehol egy elhullajtott tüske! Az ön lakása újra rendezett képet mutat.

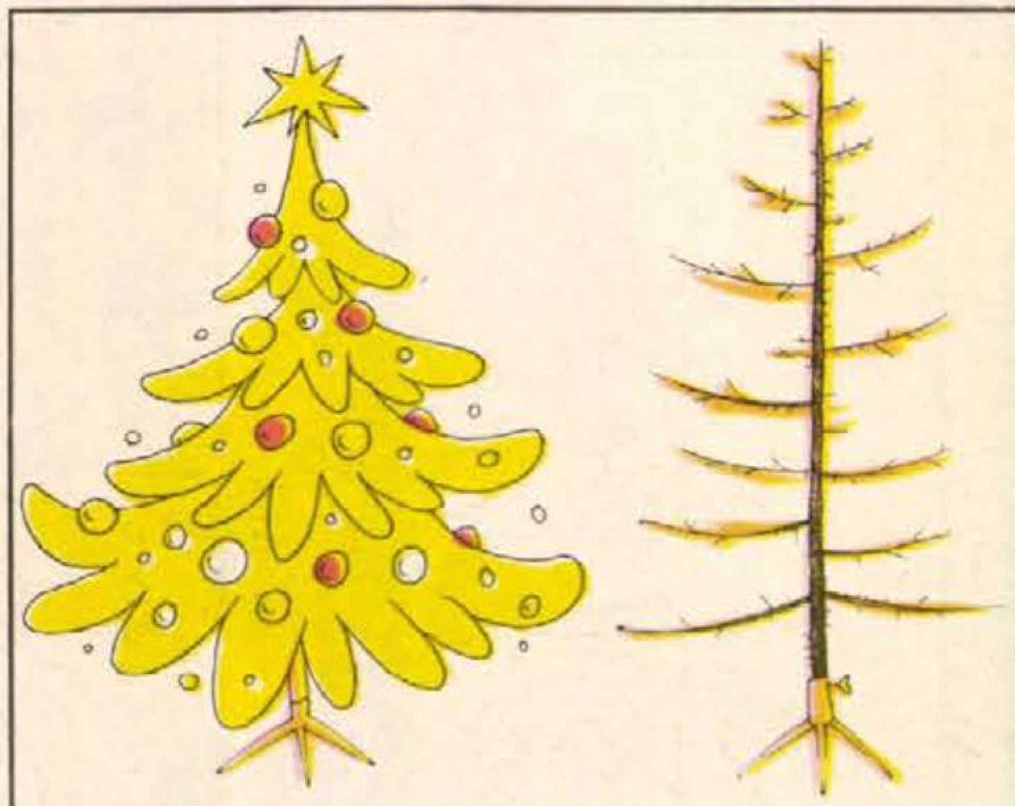
Íme egy hálás köszönőlevél:

Kedves SUPER CHRISTMAS 2000 Kutatóbizottság!

Amikor kedvenc lapomban, a Ludas Matyiban megláttam az Önök hirdetését, megvallom, először szkeptikus voltam.

Azt mondtam magamban: „Ugyan, Feri, megint csőbe húznak, ilyen gép nincs is!" Ám amikor elküldtem Önöknek a megrendelőszelvényt, és a készülék csakhamar valóban megérkezett, be kellett vallanom, hogy tévedtem.

ELŐTTE UTÁNA

Amikor tüzetesen átolvastam a használati utasítást, fölfedeztem, hogy a SUPER CHRISTMAS 2000 nemcsak karácsonyfapucolásra alkalmas, hanem kitűnően használható a fölös kilók lefaragására is. Nem haboztam tovább, szólítottam feleségemet, aki már évtizedek óta tetemes súlyfölösleggel küszködött. Tüstént végrehajtottam rajta a radikális fogyasztóterápiát, ám a gép faragókését a javallott 4 cm helyett 40 centire állítottam.

A hatás egyenesen megdöbbentő! Ha azelőtt pokol volt az életem, hát most paradicsom!

Köszönöm, SUPER CHRISTMAS 2000!

* * *

És ez még nem minden, ugyanis a SUPER CHRISTMAS 2000:

– nem kutya, tehát nem fizet utána ebadót!

– nem óra, tehát nem csörög!

– nem görény, tehát nem kell utána szellőztetni!

Egyetlen hibája csupán, hogy nem tyúk, tehát nem is tojik tojást.

Ha mindezeket megfontolta, és sikerült meggyőznünk Önt, kérjük, vágja ki a megrendelőszelvényt, és küldje be címünkre!

NEMES ZOLTÁN
reklámszervező

MEGRENDELŐSZELVÉNY

Igen, megrendelem a SUPER CHRISTMAS 2000-et, mert
☐ karácsony van
☐ kövér vagyok
☐ magam is nős vagyok.
Vállalom, hogy a költségeket átvételkor fizetem.

név cím aláírás

SZILÁGYI GYÖRGY:

BEJGLIDÖMPING

Hétfőn, kedden, szerdán: bejgli!
Csütörtökön szintén, (dettó!),
pénteken és szombaton is,
megőrülök én már „ettó"...

Mákos tekercs, diós tekercs,
vasárnap is le kell nyelni,
mondtam is a páromnak már:
nem akarok tekercselni!...

Hosszú bejgli, rövid öröm,
gyomrom tőle mindig ége,
a bejglinek, mint a boldog
házasságnak, sosincs vége...

Láttál cseresznyefán bejglit?
És ön, uram? Netán kegyed?
Mert nekem már ingyen se kell
bejgliszelet, fél, se negyed!

Bejgli reggel, bejgli délben,
uzsonnára, vacsorára,
ki az urát azzal várja,
számíthat a vicsorára...

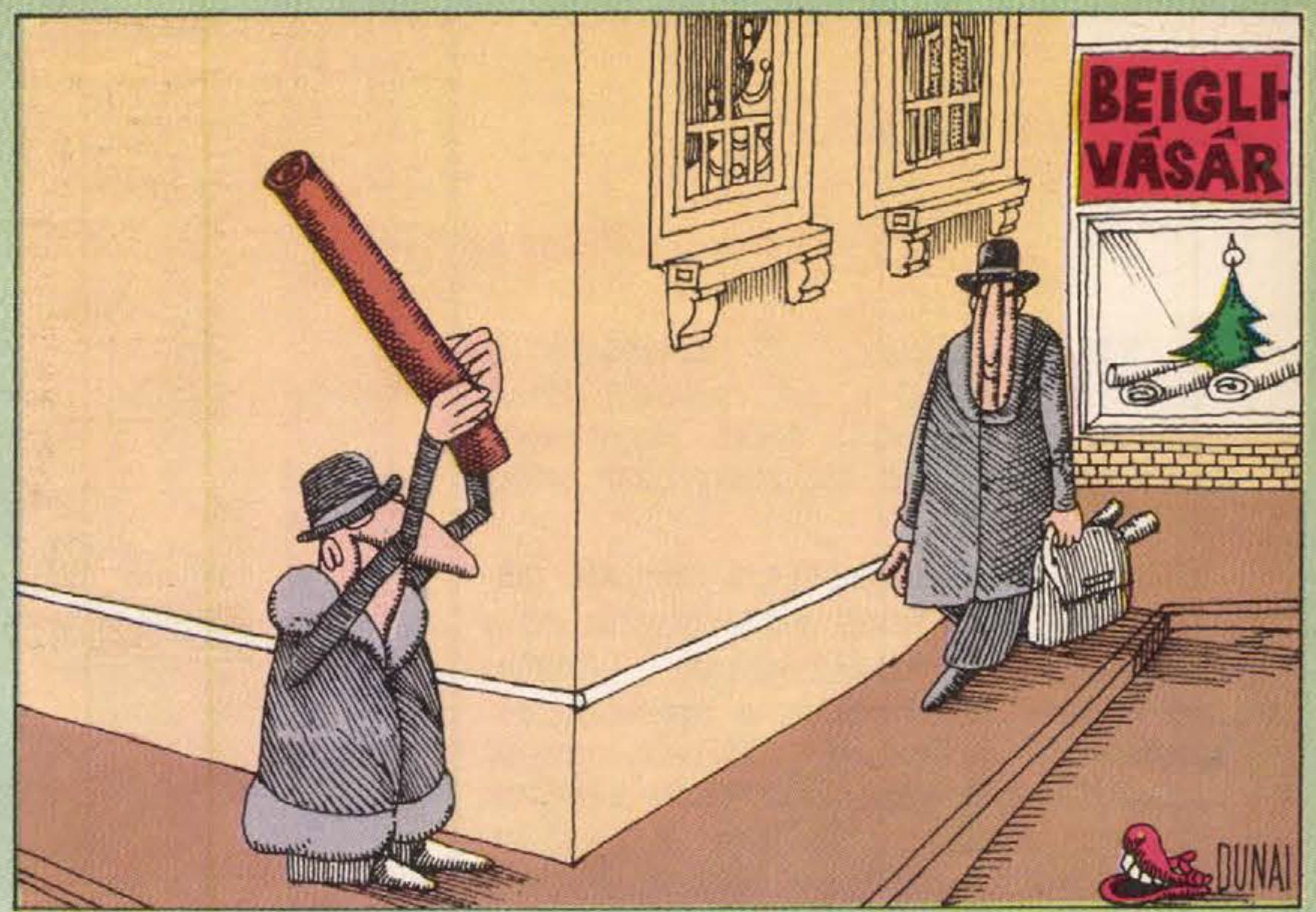
Bejgli hegyek, bejgli dombok,
minden bejgli külön átok!
Ha egy nő jön velem szemben,
keble helyén bejglit látok...

Nincs karácsony bejgli nélkül,
a pékbolt is bejgli-raktár,
bejglifejű barátom is
bejglijével torkig traktál!

Eszperente estelente:
nem csemege eme tekercs,
engem vele reggelente,
lelkem fele, Lenke, ne kelts!

Kit bejglivel megmérgeztek,
fejfájára ez van írva:
„Mondjatok egy fohászt érte,
mert a bejgli vitte sírba..."

Azt javaslom, bár az ötlet
nem méltó e komoly dalhoz:
fogd marokra bejglidet és
– ha nem látják – vágd a falhoz!

A MÁKOS BOSSZÚJA

VÁROSI GYILKOS (CITY KILLER)

– Lehet, fiúk, hogy ti már csak hamburgert zabáltok a jóféle magyar pörkölt helyett, de büszkén látom, hogy a nagyfröccsöt azért sose fogja kiszorítani a pepsi-érzés!

MEGLEPETÉS

– Jobban tennéd, ha nem babrálnád a frizsideremet.

BODNÁR GYULA:

LITTLE CHRISTMAS

„– Kis karácsony, ..." kezdődik a közismert dal, és a mi családunkban ezzel be is fejeződik. Nem hogy nem sült ki a kalácsunk, de még csak meg sem kelt.

Mostanában hamburgert eszünk, nitrátos, meg kerozinos vizet iszunk és a KGST-piacról ruházkodunk. Addig nyújtózkodunk ameddig a tüzelőnk ér. Karácsonytól húsvétig. ...Habár, nálunk mindig húsvét van. Hús csak elvétve kerül az asztalra. Utoljára a nyáron, akkor rászállt egy légy. Sajnos, mire a család eldöntötte, hogy paprikásan lesz és nem rántva, addigra elrepült.

(Két napra rá elvitte a szorgalom. Én a munkámba, ő a levesembe temetkezett bele...)

A kalácsom még mindig nem sült ki. Csak a szemem. ...Fenyőnk viszont van. Kettő is. Lemezen a Miki, a hokedlin meg egy összerakható – műanyagból fröccsöntött – eredeti made in USSR. Mariska ángyom szerint jobb, mint az ezüstfenyő, erről ugyanis nem kérnek vagyonnyilatkozatot.

Díszíteni nem kell, egy évig állt a kamrában, szépen beszőtte a pók. Úgy szikrázik a napfényben, mint a T–34-es csöve a vágópisztoly lángja alatt! Menynyi szép ajándék van alatta! És mind a KGST-piacról!

A dédnagypapának – aki most kárpótlásolt öt hold futóhomokot – egy aknavetőt vettünk. A Dusánnál ugyanis nem volt konyak. Csak ez. Szuvenír Dubrovnik –, ahogy mondta. Meg azt is mondta, hogy jobb, mint a szemenként vető és akkor, ha az aknát időben elvetik, akkor jövőre szép bombatermés várható.

Mariska ángyom – aki világéletében házimuzsikálni szeretett volna – visszaidézheti a leánykorát. Akkor egy muzsik vette el a lányságát, most mi vettünk neki egy muzsiktól egy sztálinorgonát. Alig nyomott le rajta két akkordot, „tűzbe jött" a fél város!

Guszti bácsi – aki népitáncosként két téesz szervezéskor is járta a botolóst – egy halina-csizmát kapott volna, de mivel időközben kimondták a „lejsztoj!"-t, megvettük neki a Dáciát is, amelyikben hozták.

A gyerekeknek eredetileg csehből hoztunk volna tornacipőket, de letettünk róla, mert azt mondták, hogy január 1-jével a varrásnál szétmegy... Vologyától vettünk nekik VSZ-matrjuskákat. Olyan, mint az igazi, csak ez nem fából, hanem lőszerekből készül.

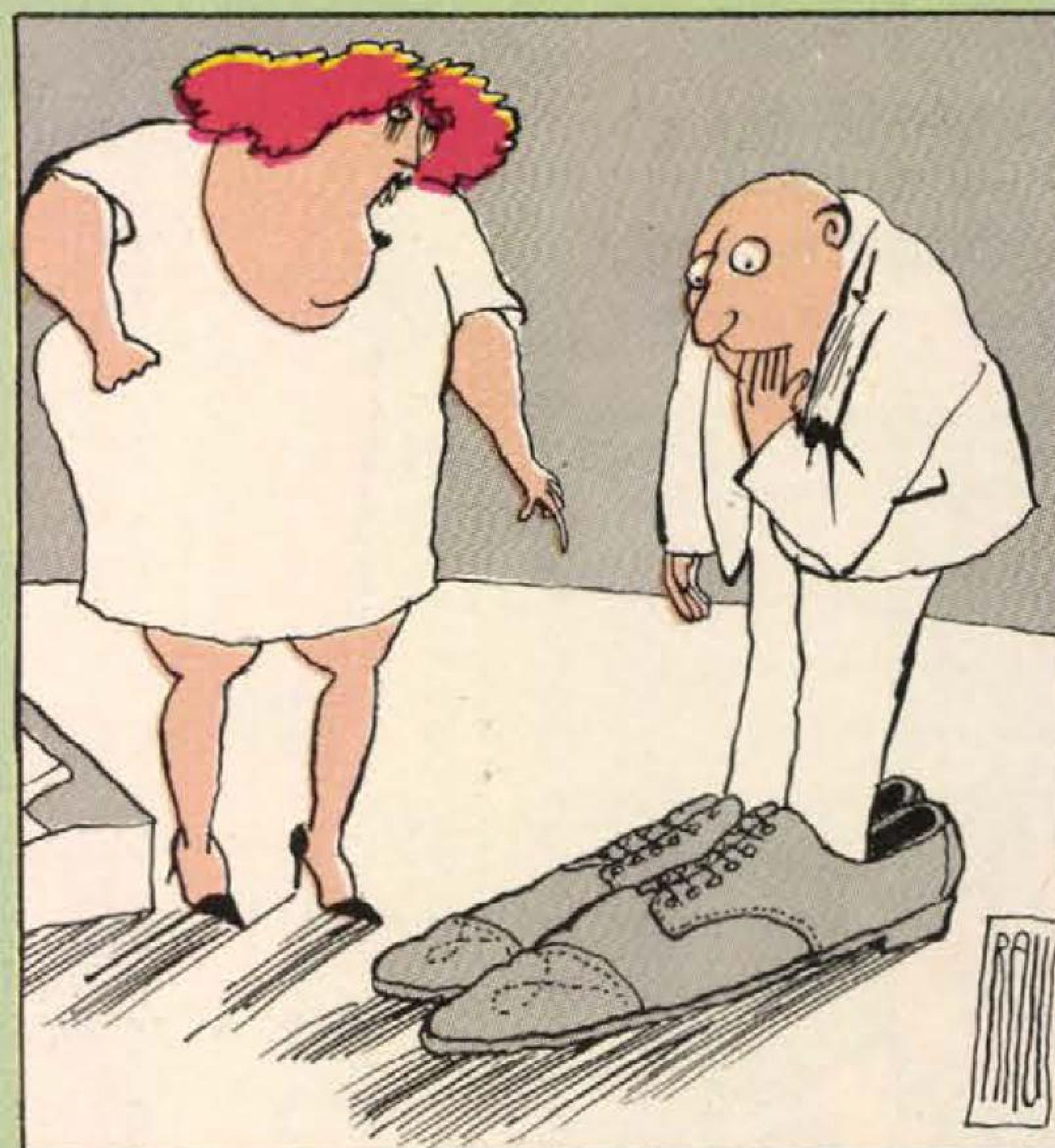
Aztán meggyújtottuk a gyertyákat. ...Azóta fenn ülünk egy bárányfelhőn és érdeklődve nézzük, amint a „nyitott égbolt" alatt a tűzoltók a házunk zsarátnokai között bóklásznak. Ugyanis a gyertyákat a nagymama vette egy donyecki bányásztól. Most ír. Nem a bányász, hanem a nagyi. Méghozzá: ezerszer! Azt, hogy: „Legközelebb nem tévesztem össze a gyújtózsinórt a kanóccal!"

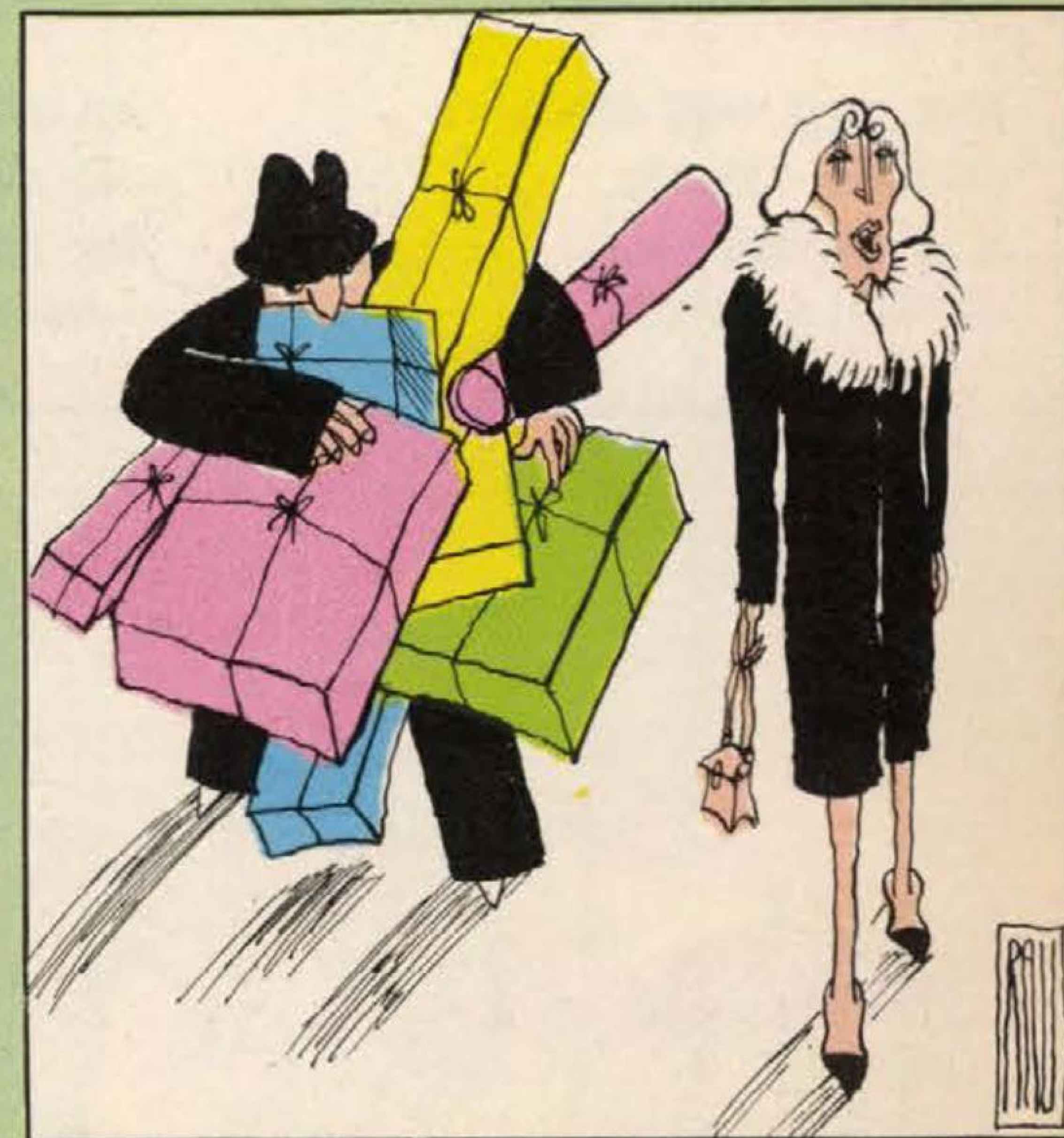
– Lehet, hogy a fenyőnk kisebb, de a karácsonyfatüzünk sokkal nagyobb volt, mint a tiétek.

– De aranyos vagy, pedig megbeszéltük, hogy idén nem veszünk egymásnak semmit!

– Ha igazi férfi vagy, akkor majd belenősz.

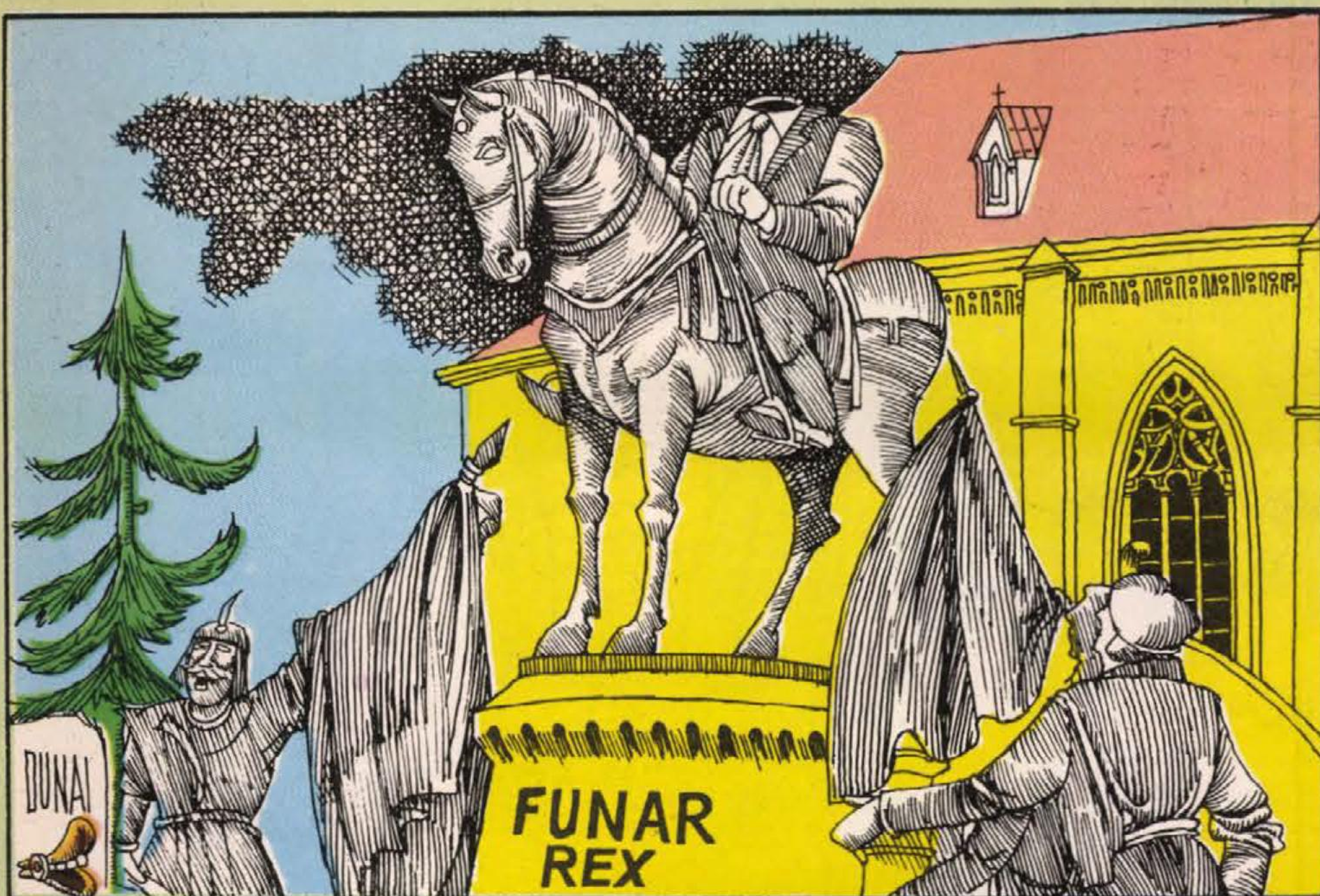
– Húszévi házasság után ne próbáld ilyen apróságokkal kiszúrni a szemem.

VALAHOL ÍR-ORSZÁGBAN

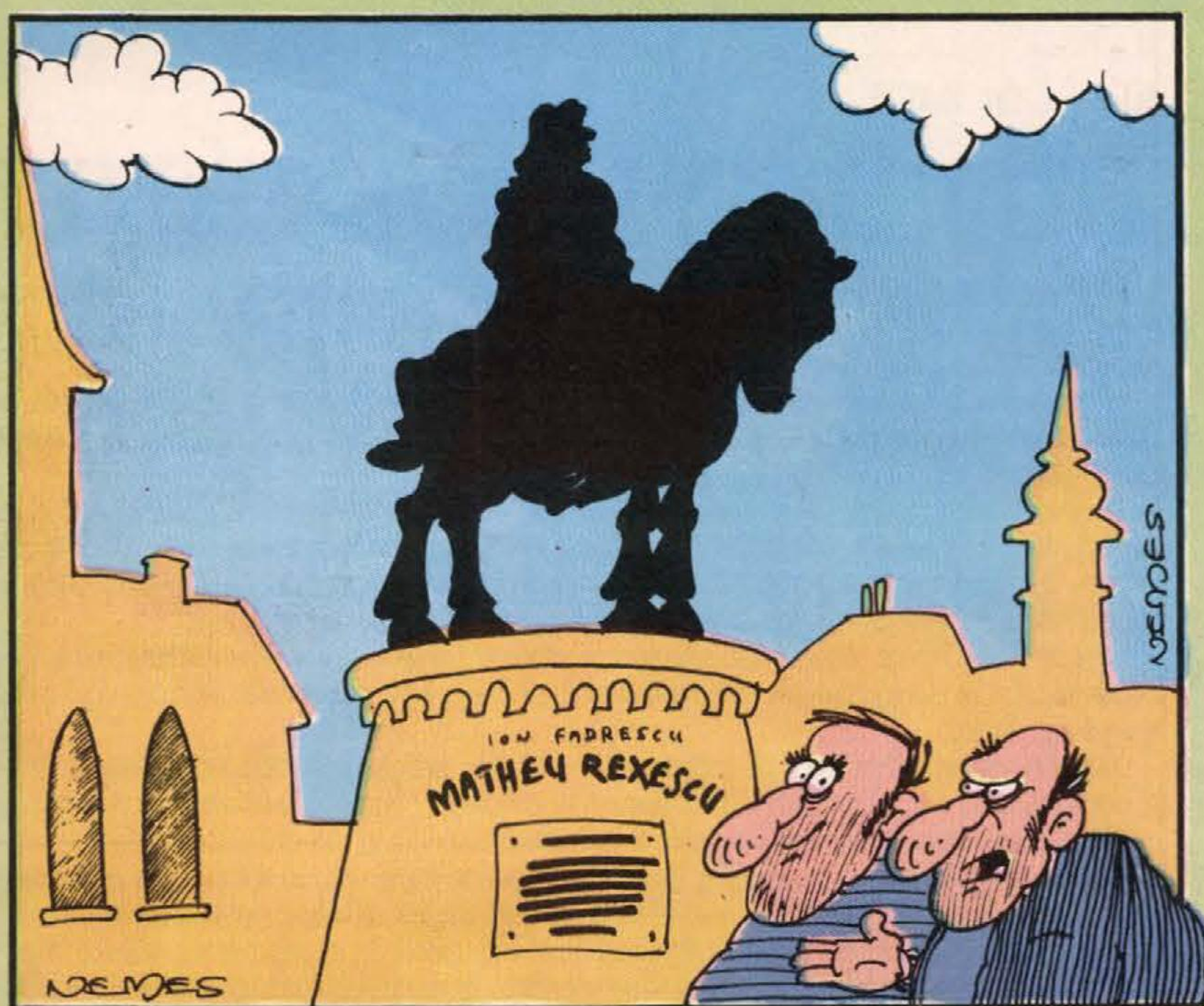

– Megjöttek a karácsonyi üdvözletek, Sir!

ÚJ SZOBOR KOLOZSVÁRON

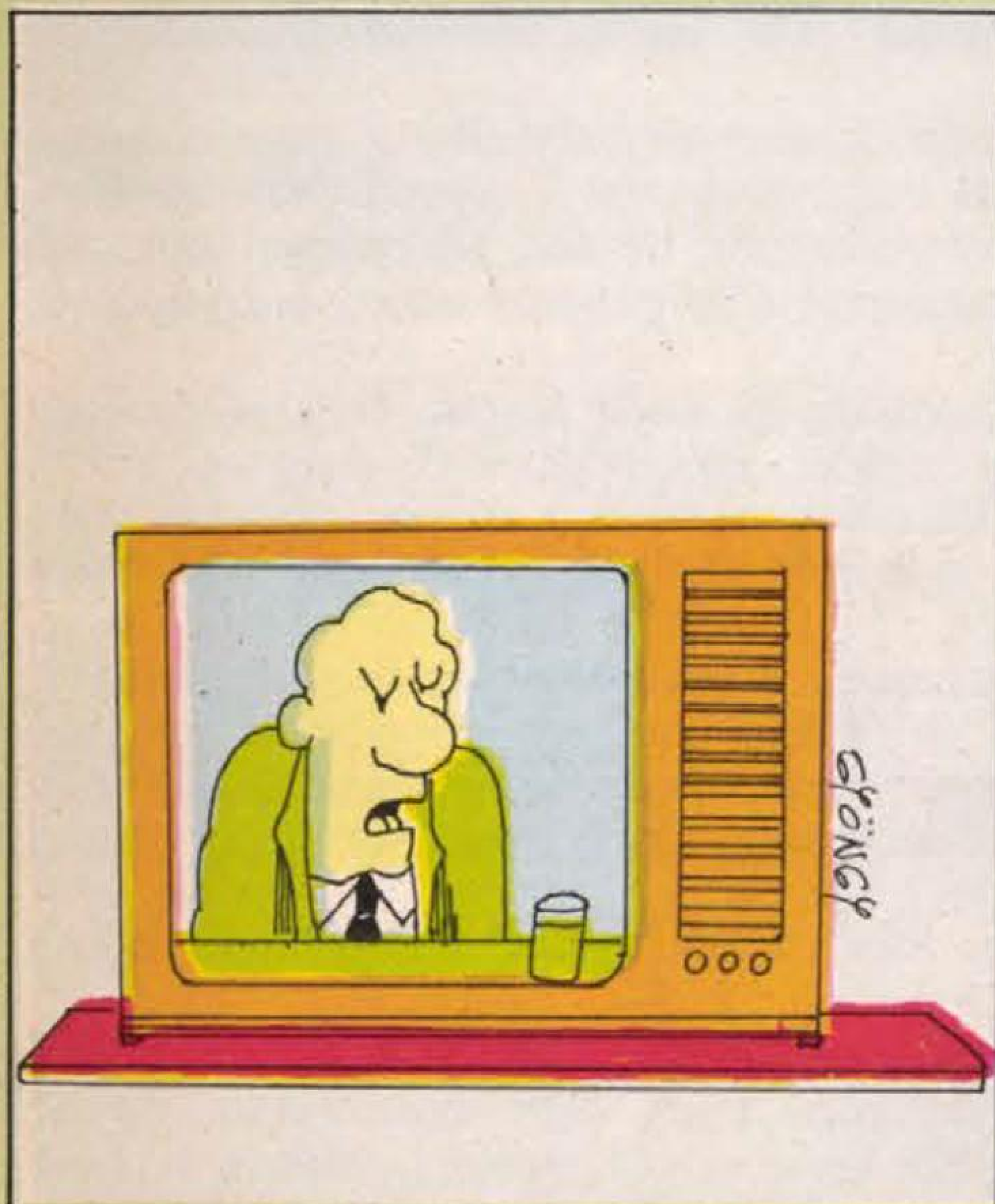

CINIZMUS

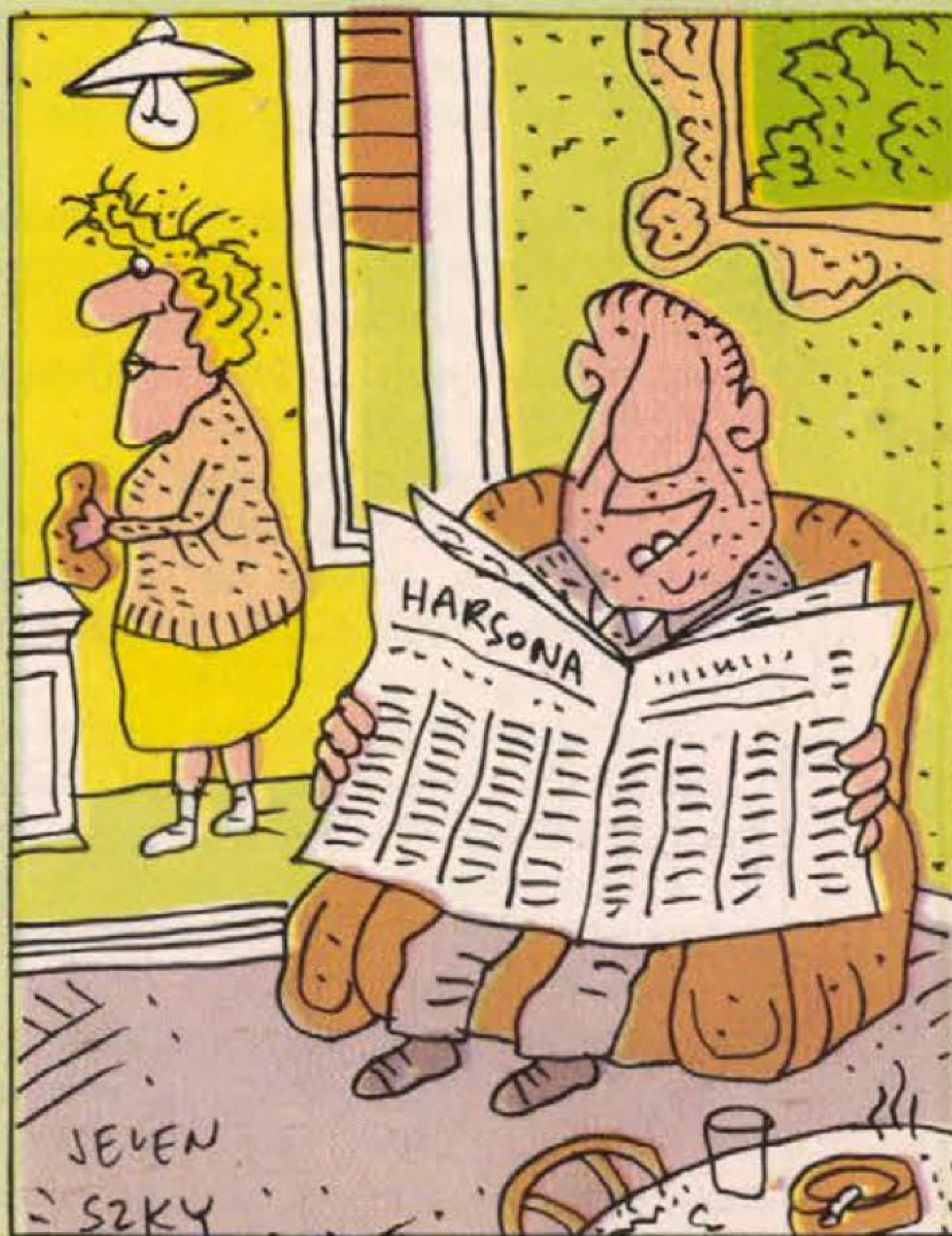

– Én nem értem ezeket a magyarokat, hiszen az is lehet, hogy ez még a régi tábla, csak közben elrománosodott.

SZLOVÁK TV

– Körülírom. Arról a népről van szó, akikkel valamikor közös határfolyónk volt.

– Nekünk valami európai válaszon kell gondolkodnunk. Például felállíthatnánk a hősök terén Funar lovas szobrát, magyar felirattal.

SZAT-ÍROK

SZENTMIHÁLYI SZABÓ PÉTER ROVATA

A HUMOR HALÁLA

Azért jöttem, hogy elparentáljam a humort. Temetni jöttem, nem dicsérni. Eltemetem 1992 egészét, bár bizonyos vagyok benne, hogy valamikor nosztalgiával fogok rágondolni, egyre meszesebb aggyal. Lehet, hogy azért vagyok ilyen epés, mert idén egyetlen nap szabadságot sem vettem ki, nem üdültem sem itthon, sem pedig külföldön. Sőt: 1986 óta ki sem tettem lábam az országból, még a közeli Bécsbe sem, nincs is útlevelem. Mindig tervezem, hogy ki fogom váltani, de valahogy nem jön össze. Elképesztő mennyiségű valutát spóroltam meg az országnak, gondolom, sokadmagammal, bár alig ismerek valakit, aki ne nézne rám megütközve, ha szerényen megemlítem, nincs érvényes útlevelem. Kimaradtam mindenféle akcióból és kedvezményből, nem hoztam haza hűtőszekrényt, gépkocsit, kávét, számítógépet, és ha a román/szerb/szlovák illetékes szervek betiltják a magyar nyelv használatát Budapesten és környékén, nem fogok tudni hová menni, legfeljebb géppisztollyal. De sajnos, az sincs, még egy vacak gázspray sincs itthon, csak a kisbalta. Tahó vagyok, igazi mucsai, humorérzékem határán. Majdnem bőrfejű, mert maradék ősz hajam borbélyok álma: két perc alatt a végére jutnak minden műveleti sorrendnek, cigarettaszünettel.

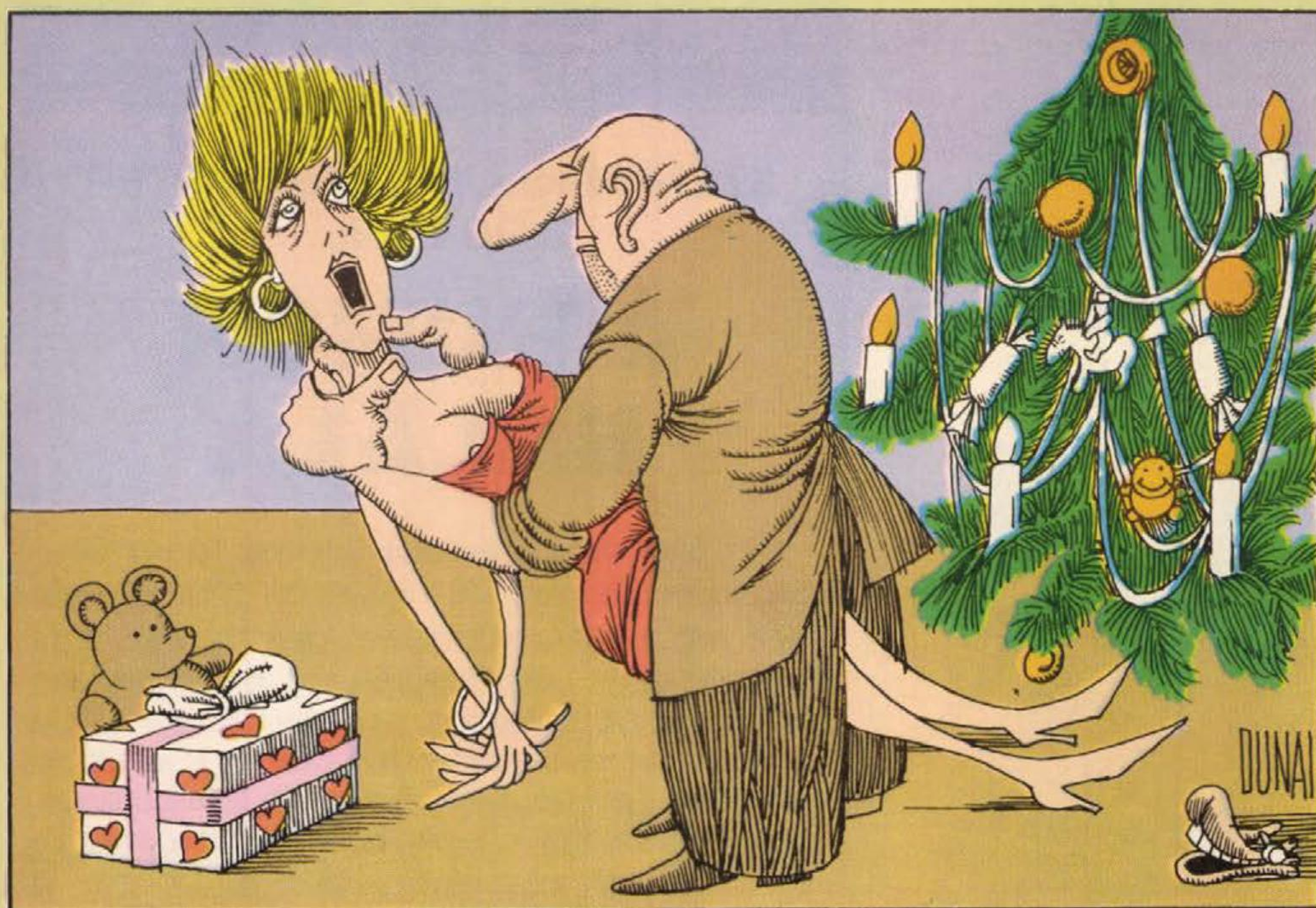
Mit is mondhatnék, mintegy végrendeletileg? Herótom van szemitáktól és antiszemitáktól, ha a *média* szót hallom vagy leírva látom, hányingerem támad, ha leírom, bűnt követek el. A kétkulcsos áfát bibliai átokként viselem, az Antall–Göncz–Hankiss–Chrudinák stb. levelezést majd nyugdíjas koromban újraolvasom, Kétegyházától Szudánig és Szomáliától Kolozsvárig elegem van az egészből, Csurkától Végh Antalig, Konrádtól Esterházyig, i tak dálse. Unom Antal Imrét, Hofit, Moldovát, Torgyánt és Debreczenit, Harasztit és Horn Gyulát. Unom a *műsort*. Ki akarok szállni.

Eltemetem magamban mélyen és mélyre 1992-t Bőssel és Julius Binderrel és Boszniával együtt, hogy csak bé betűs dolgokat mondjak. De nem lehet felejteni, kiszállni, lezárni semmit. Ennek az évnek a mocskát nem lehet lemosni. Tudom, mindezen mulatni is lehetne, de már arcomra fagyott a vigyor.

Hogy Mátyás király kolozsvári szobrára román felirat került, mely a nagy királyt Romániának sajátítja ki, igazából meg sem lep. Érdekes, hogy Drakulát mi sosem akartuk ellopni a románoktól, pedig milyen szépen hatna: Drakula, a nagy magyar fejedelem. Ez a feliratozás, ez az utószinkron különben eszünkbe juthatott volna nekünk is, amikor elkezdtük a kommunista szobrokat eltávolítani. Hiba volt. Elegendő lett volna átírni a feliratokat. Például Kun Béla szobrára elég lett volna ráírni valami csúnyát. Esetleg őt is átengedni a román nemzetnek. „Kun Béla, aki lehetővé tette, hogy a román csapatok bevonuljanak az ősi dák fővárosba, Budapestre".

Két esztendeje dolgozom egy rádiószatírán, mely, ha valaha elkészül, fél év múlva kerül műsorra. Két éve azért kések le mindig minden határidőt, mert úgy érzem, a valóság a legnagyobb szatíraíró, poénjait nem lehet felülmúlni. A vicc az, hogy egyre jobbak a poénok, és egyre nagyobb a hallgatás a nézőtéren. Mondhatni: síri csönd.

Mire e sorok megjelennek, 1992 már az utolsókat rúgja, s végrendelete szerint szegény, szűk körű, csöndes temetést kér. Állítólag közös sírba fogják temetni az utolsó viccmesélővel, aki Hitlertől Ceauşescuig bírta szuflával, de semmi vicces nem jutott eszébe Funarról és Mečiarról. Gyászolja Kohn és Grün, Arisztid és Tasziló, Hacsek és Sajó. Béke poraikra. Feltámadunk.

– Ha megölsz sem tudom, hová tettem a villanyvonatodat.

– Persze, bevágjuk a kirakatot, aztán szép nyugodtan a börtönben átvészeljük az ünnepeket!

– Ezt a kis kopaszt elvinném.

ALFÖLDI IMRE

BŰNÜGYI TÖRTÉNET

Nyakunkon az ünnepek. Egykor Télapó, ma újra karácsony, aztán az újév, majd vízkereszt, vagy amit akartok. „Akarom!!" – süvít a rádióból. Aha, ha én Mazda... akarom mondani, gazdag volnék!

Navigare et ajándékozáre necesse est – mondották a régi latinok, mikor már kissé magyarul is kezdtek érteni. Ajándékozni is szükséges, persze, de hol a stex?!

Betörni valahová, ma már nehéz ügy. Rács mögött él, dolgozik, szeret, árusít, fogad, vezet hitelszámlát, alszik és pihen az ország. Rács a kirakatokon, bank- és boltbejáratokon, lakások ajtajain, ablakain, kívül, belül, keresztbe-kasul; Sing-Sing divat terjedőben, közbiztonság ernyedőben.

Megvan! Óriási ötlet! Honnan szerezzek pénzt az ajándékozásra? *Önbetörésből!* Az is nagy divat! *Necessitas frangit* – így a latinok, magyarul: szükség törvényt bont.

Nálam még van némi pénz, de azt le kéne adnom, ünnepek előtt. Ha megvan. De ha ellopom? Mit tehet a család? Ajándékot kap, és megbocsát.

Módszeresen készítettem elő a bűncselekményt ellenem. Esélyei jók, én is, meg magam is a rács mögött, belül helyezkedünk el, mióta mi is besingsingeltük magunkat. Fölkészülés indul! Nem mindegy, mekkora hozzáértéssel, szervezettséggel önbetör az a dolgozó! Riasztó példák egész sora van mögöttünk: elfuserált postarablás, potom összegért, gyermekded benzinkút-kifosztás – önkirablással! Hahaha! A rendőrség könnyedén kideríti (vagy nem).

November vége óta tanulmányozom az újságban leírt önkirablások történetét. Elemeztem, hol szúrták el. Például: beavattak még valakit a tervbe. Rájöttem: csak az a titok, amit egymagunk tudunk, cselekszünk, követünk el! A többit kikottyantja a tettestárs, előbb-utóbb. Célom fondorlatos módon megkaparintani saját pénzemet, amiből ajándékozhatok, de mindezt úgy vigyem véghez, hogy *még én se* tudjak róla. Ez az abszolút biztonság fő feltétele!

Napokon át figyeltem a bűncselekmény kiszemelt helyszínét – saját lakásunkat –, földerítettem, mikor megyek el hazulról én és a személyzet (feleség, gyerek). Meglestem, hol tartom a havi pénzemet, ha van. Mi módon játszható ki az éberségem, mikor ronthatok magamra egy pisztoly alakú öngyújtóval, anélkül, hogy észrevenném...

A bűncselekmény időpontját úgy jelöltem ki, hogy éppen betegállományban legyek, és ily módon föltűnés nélkül táblábolhassak magam körül. Megfigyeltem, mikor jár a postás, hánykor a körzeti orvos, nehogy őket raboljam ki véletlenül, mikor tele a táskájuk nyugdíjjal, borravalóval, hálapénzzel, ünnepi ajándékkal.

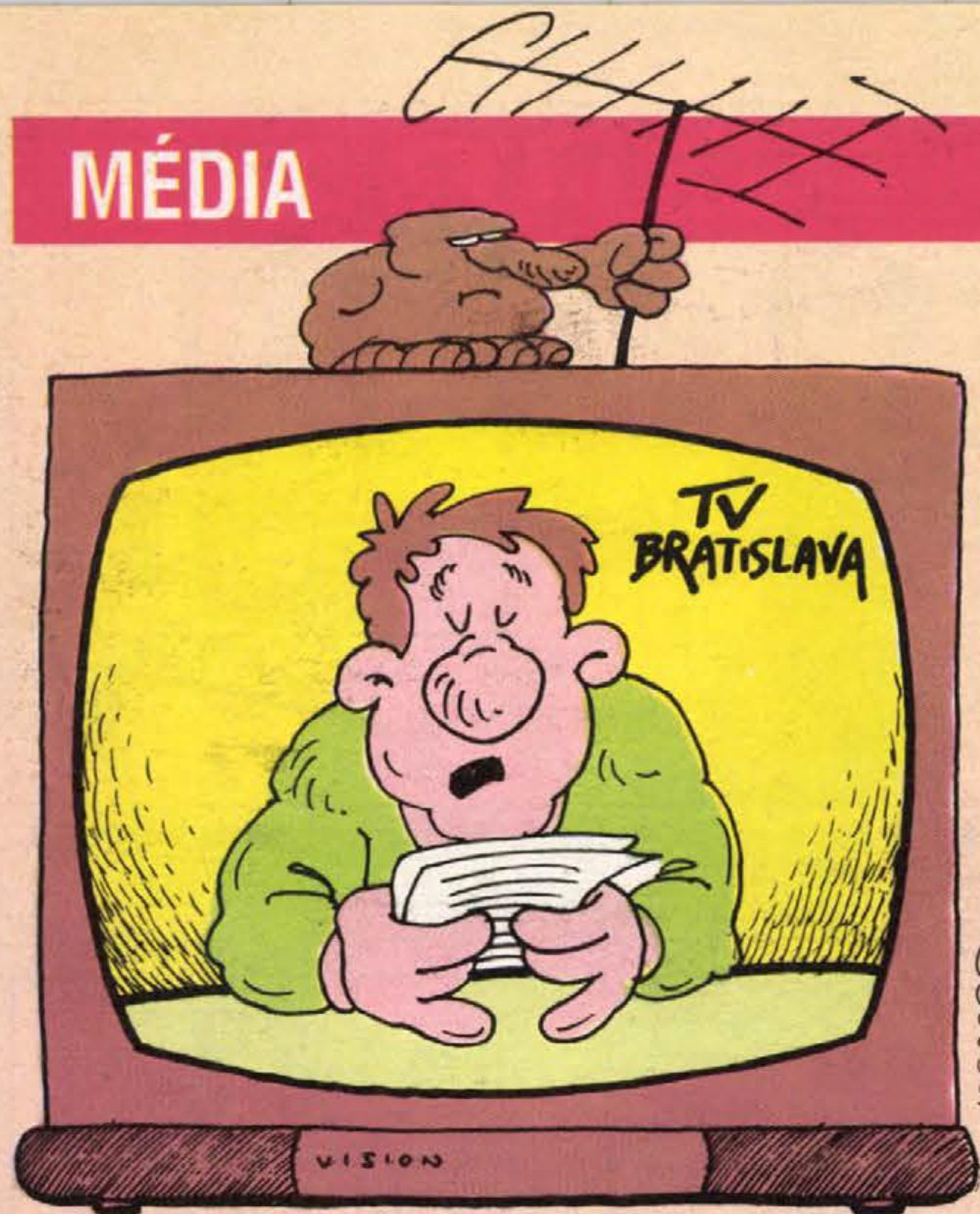
Telefonomat kihúztam, nehogy értesítsem a rendőrséget, ha rámtörök. A csengőt is kitéptem, majd halkan becsukva magam mögött a bejárati ajtórácsot, az ajtót és a számat, lecsaptam gyorsan a villanyórát. A sötétben fejemre húztam a fuszeklimet, lyuk volt már rajta elég, hátam mögé lopóztam, és a véknyomba döftem az álrevolvert:

– Fel a kezekkel! Ide a fogason lógó zakód jobb belső zsebéből a levéltárcádat, az összes papírpénzt!

A gyanútlanul fejemre húzott harisnyám nemcsak lyukas volt, hanem büdös is! Már egy hete múlt, hogy kilótyköltem! Erre nem számítottam. Rövid hányinger után elvesztettem az eszméletemet, elhomályosult előttem a sötét. Úgy talált rám a családom, mikor hazatért: aléltan, és *teljesen kirabolva!*

Mert a fogason lógó zakómból a pénzt a feleségem már korán reggel magához vette, hogy elindítsa az ünnepek idején minden háziasszonyt lebénító családi költségvetési hiány miatt szükséges szanálási eljárást.

Az is bolond, aki önrablónak születik Magyarországon!

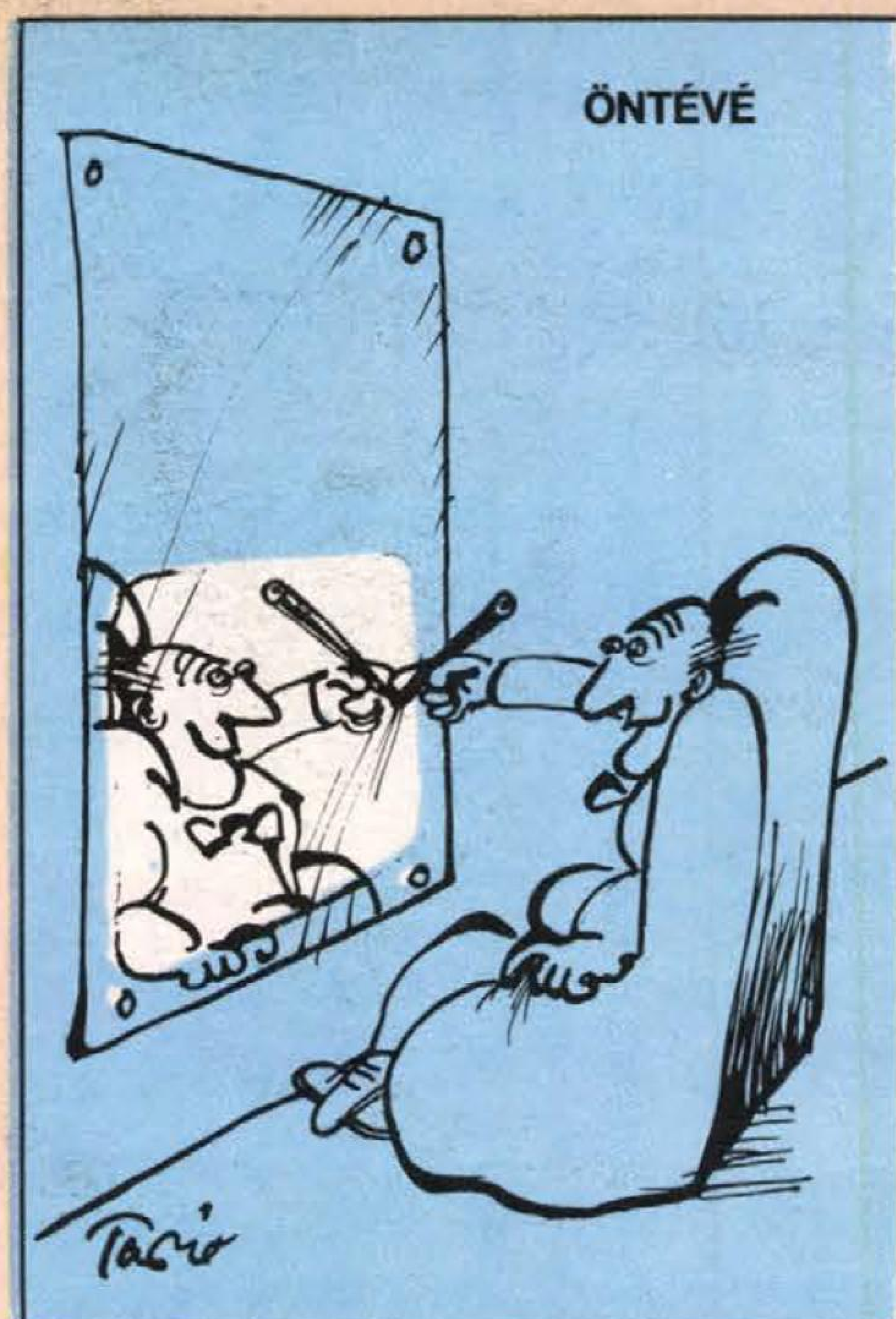
– Valamint újabb rendelkezésig a magyar személy- és helyiségneveket a továbbiakban rövid sípszóval helyettesítjük.

A tévéműsorról megoszlanak a vélemények. Van, akinek tetszik, van, akinek nem. Akik csinálják, azoknak tetszik, akik nézik, azoknak nem tetszik.
(Kellér Dezső)

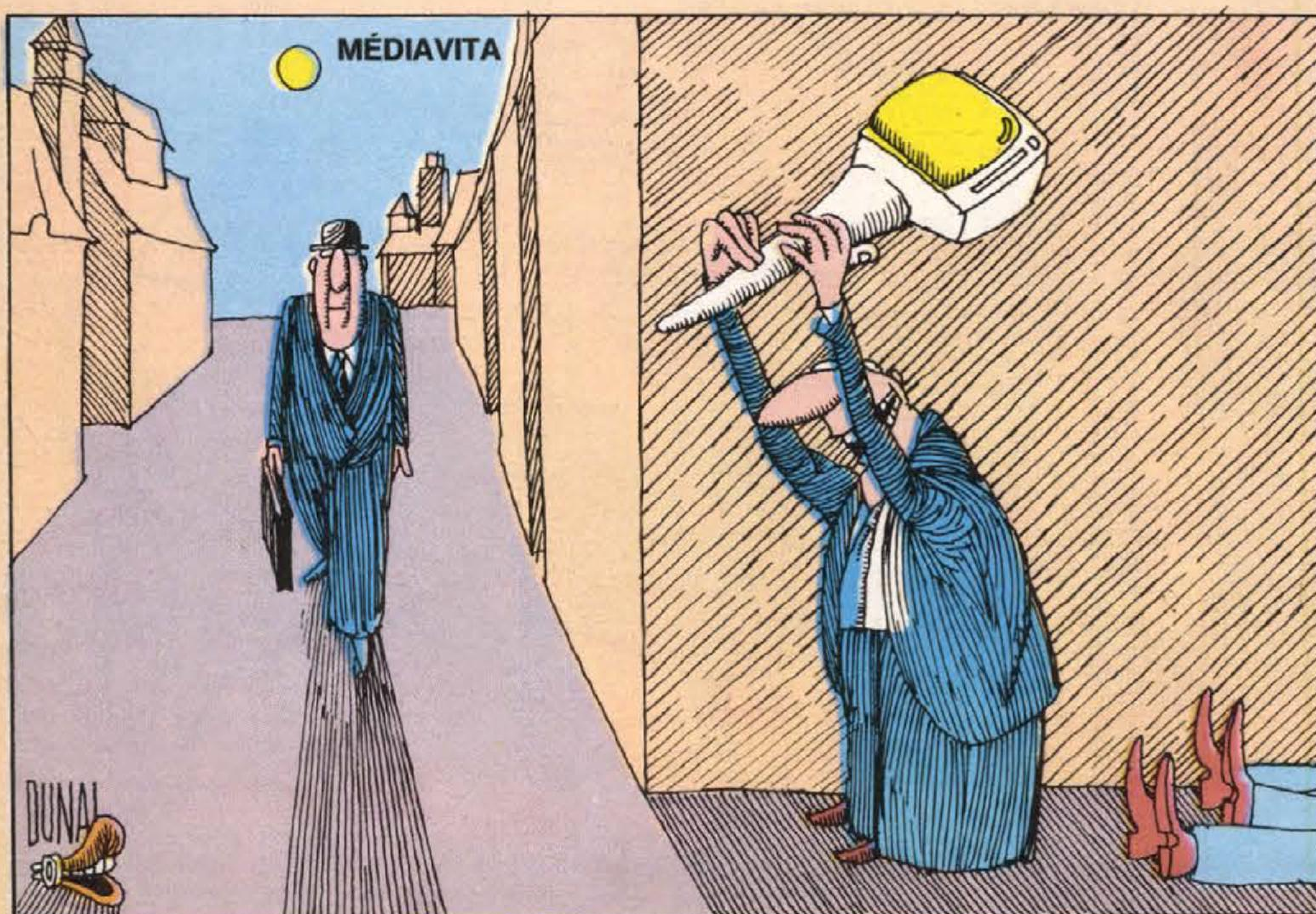

– Ha tovább folytatják ezt a levelezgetést, kérem a nyugdíjazásomat.

ÖNTÉVÉ

MÉDIAVITA

KAPOSY MIKLÓS:

SZILVESZTERI KABARÉTILALMAK

Hogy a hatvanas évek közepétől már úgy ahogy csinálhattunk politikai kabarékat is a Rádióban, az attól vált lehetővé, hogy stratégiai okokból lazábbra engedték az ideológiai gyeplőt. Mi meg – Martonnal és Szilágyival – húztuk a műfaj szekerét, ahogy lehetett, ki-ki zökkentve a kerékvágásból, vagyis az előírt vonalból.

Előfordult, hogy a szó éber ellenőrei átláttak a szitánkon. Szilveszteri műsorunk lehallgatására – 63-ig – háromtagú pártdelegáció vonult ki: Szirmai István a Politikai Bizottság, Aczél György a Központi Bizottság és Orbán László a Művelődési Minisztérium képviseletében. Ahogy az elnöki tanácsteremben elindul a magnó a műsorral, máris mindnyájunkat kővé dermeszt a kedvezőtlen jel: Szirmai, a főtész, rosszkedvűen rágja a bajuszát. Peregnek a számok. Az egyik konferansz szövegben elhangzik, hogy az Astoria aluljáró frissen készült álmennyezetén megrepedt a vakolat.

Szirmai hosszan csóválja a fejét:

– Azt akarják az elvtársak, hogy Nyugaton rajtunk röhögjenek? Örökké csak a hibákon viccelődnek? Hát miért nem csinálnak egyszer egy pregnáns politikai kabarét arról, hogy mit művelnek az imperialisták Kongóban?

A leszakadt vakolatról szóló poén kimaradt, viszont a kongói kabaréról is megfeledkeztünk valahogy.

És egy személyes példa arról: hogyan szólt bele néha munkánkba a történelem.

1964 őszén három hónapos, valóban derekas munkával elkészült addigi legkedvesebb politikai kabarém. Címe és tartalma a mindenkori aggodalmaskodók sztereotip kérdése:

„Jó ez nekünk?"

Fontos a dátum: október 14-én este végeztünk az utolsó simításokkal; leragasztjuk a magnótekercs dobozát, aláírom a műsorkísérő kartont, kész, mehet az adóra. A hosszú finis után ernyedten roskadok le otthon vacsorázni, bekapcsolom a késő este tévéhíradót. Épp Egressy István ismerteti a TASZSZ közleményét: leváltották Hruscsovot, utóda Brezsnyev.

Jó ez nekünk?

Ha ez a konferáló szöveg most elhangzik, mindenki a forró aktualitásra gondol, azt hiszi, direkt erről beszélünk. Hogy így, virágnyelven adjuk a jó nép tudtára fenntartásainkat.

Még az éjjel gondoskodni kell a műsorváltozásról. Hangozzék el a kitűzött időben akármi, de a belemagyarázók és félremagyarázók ne rajtam hízzanak. Csak utolérjük a Rádióújság lapzártáját!

Utolértük, már a nyomdában. Mégsem tudtam fenntartás nélkül örülni a mi Leonyid Iljicsünknek.

Miért volt neki – az én rovásomra – annyira sürgős?

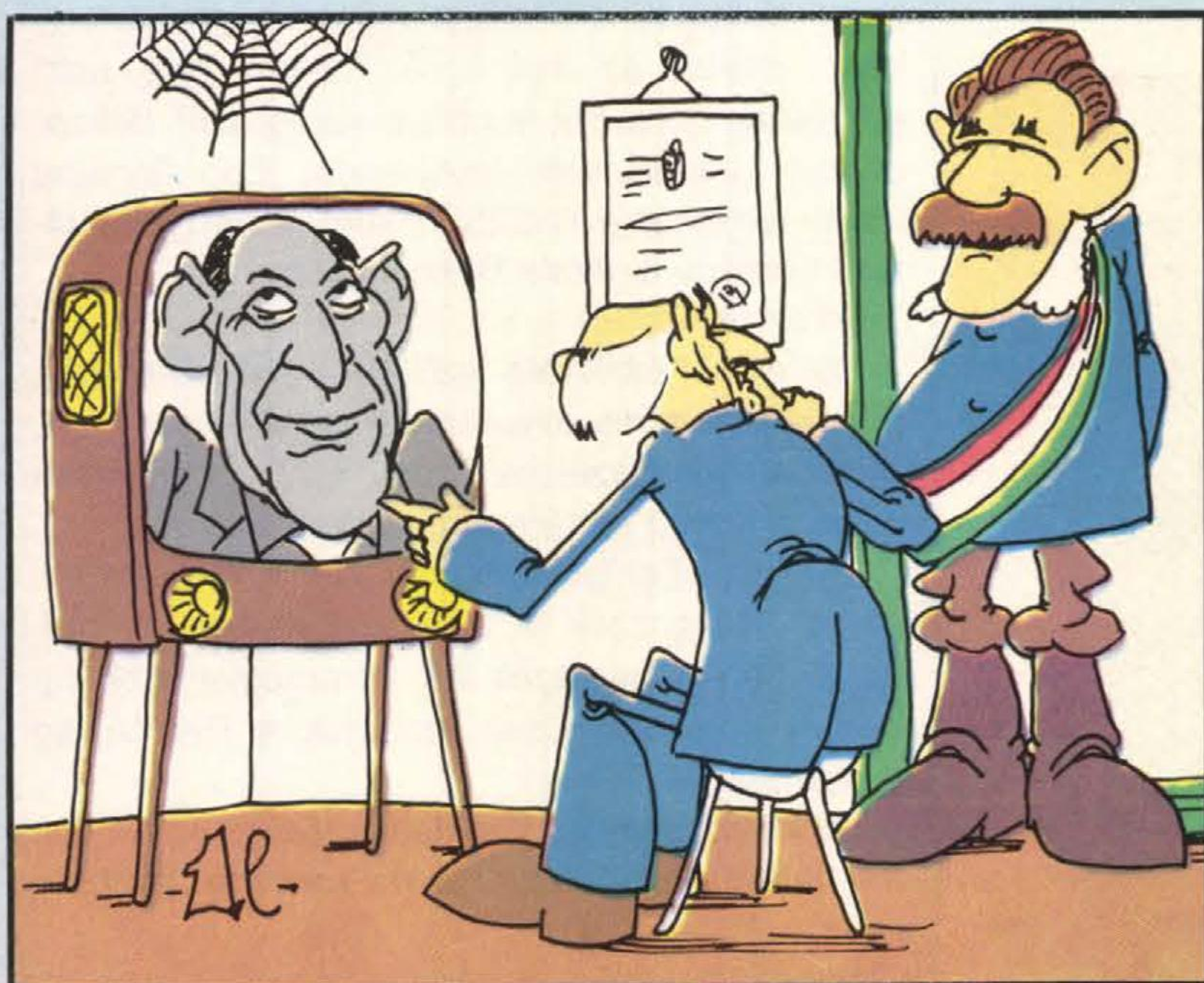
KANDI MIKROFON

(Falunap Zalafelsálon)

– Sok szeretettel köszöntöm a mellettem elterülő N. Geszt Elődöt, a zalafelsáli közösségi ház igazgatóját, a majdnem fantasztikus hangulatú falunap szülőanyját.
– Óh, én csupán egyik anya voltam a sok közül...
– Anya csak egy van! A mai szűkös anyagi lehetetlenségek közepette hogyan jöhetett létre a rendezvény?
– Támogatókat kerestünk, akik szponzorálták a falunapot. Külön kiemelném a helyi sportlövőklub segítségét.
– Miben segítettek?
– Ők lőtték le a pénzespostást a bicikliről.
– Mivel kezdődött a falunap?
– Egy barátságos focimeccsel, amely tömegverekedésbe torkollott. Szerencsére csupán egyetlen sérültünk volt.
– Kicsoda?
– Julis néni, az önkéntes rendőrünk. A nagy kavarodásban a saját kezéhez bilincselte a lábát.
– Oszt vótak é tréfás vetélkedők?
– A fasírtgömbölyítő versenyre még a szomszéd faluból is beneveztek. Ám a kölniivó bajnokságnak volt a legnagyobb sikere! Béla bácsi győzött, aki öt perc alatt ivott meg másfél liter Krasznaja Moszkvát. Fel is lépett az esti bálon!
– Mit csinált?
– Ő volt a Mojszejev együttes! Szem nem maradt szárazon...
– Akadt olyan ember, aki bojkottálta a rendezvényt?
– A dadogós Tóni. De megbűnhődött miatta! Másnap a jég elverte a szőlejét.
– Csak az övét egyedül? Ez furcsa...
– Nem furcsa. A szőlője sarkán felborult a jegeskocsi.
– Az esti mulatságon volt meglepetés?
– Volt bizony! Tombola. A győztesek színes tévét kaptak, vagy videót.
– Mitől függött a nyeremény?
– Attól, hogy a fiúk mit tudtak ellopni a vegyesboltból.
– Ön mit nyert?
– Egérutat! Ja, meg a csujjogatóversenyt.
– Búcsúzóul elszavalná a győztes versét?
– Szívesen. Nyissa ki azokat a lapát füleit:

„A bál napján úgy berúgtam,
a Dunába belefúltam...
Azaz, belefúltam volna,
ha a Duna ott lett volna!
De mivel a Duna nem volt,
ezért inkább hazamentem..."

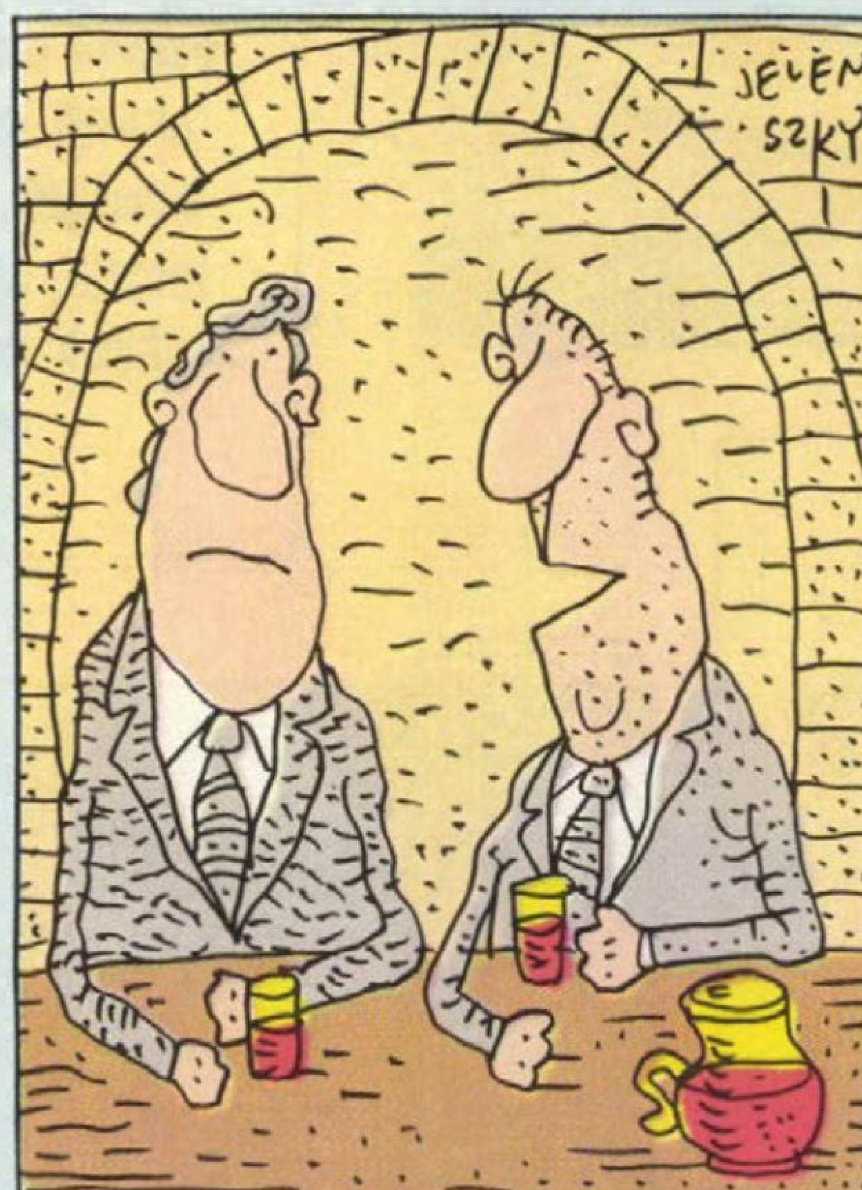
WÉBER TAMÁS

– Pszt! Csendbe legyél, fijam! Mostan tárgyalják a jövő évi kétségbeesést!

– Amíg a következő riport filmbejátszását megtaláljuk, addig nézzenek meg egy könnyű filmvígjátékot!

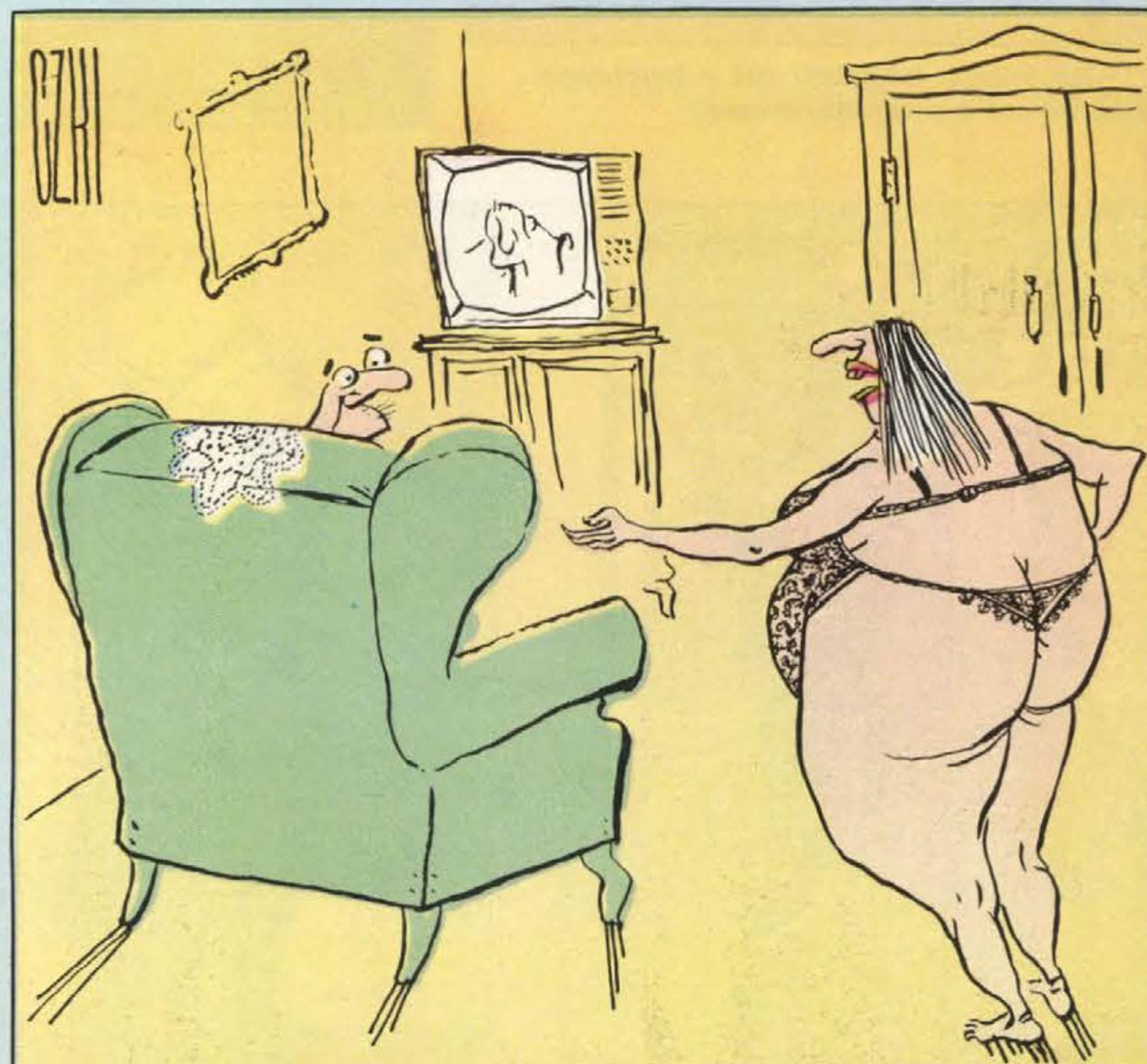
– Nézd, öregem, ha beiszunk összesze fogunk veszni, rágalmazni fogjuk egymást. A végén egészen a médiák szintjére süllyedünk!

– Nézd, Elemér, az a helyzet, hogy néha vissza kell adnod az Alajosnak is, játszani.

MIKROFON ÉS VIDÉKE

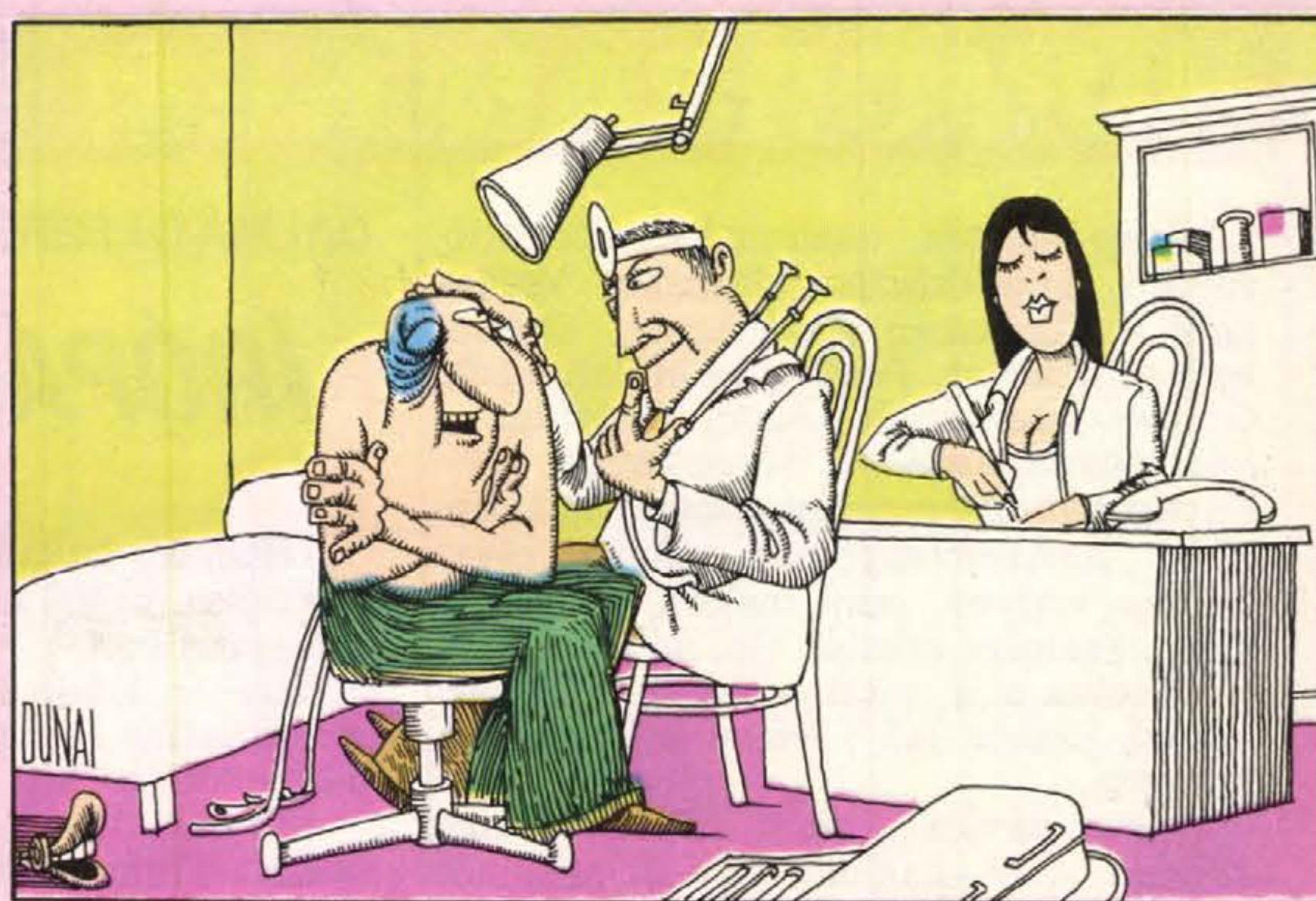
ÁLOM ÉS VALÓSÁG

– Nem értelek, Dezső! Hogy lelkesedtél mindig azért a reklámért, most meg sápítozol itt, hogy miért veszek meg egy ilyen kihívó cuccot!

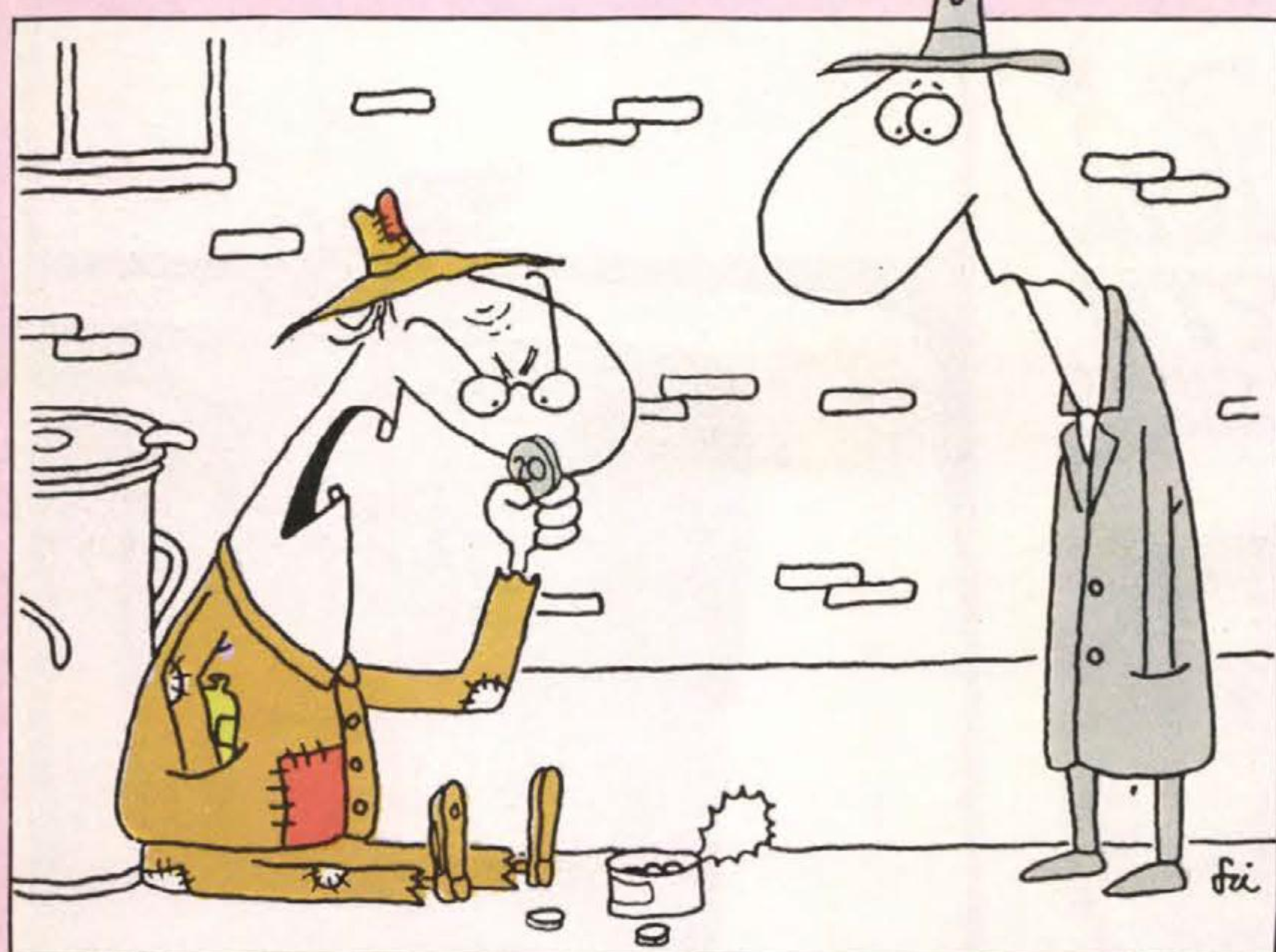

– Asszonyom! Ha lehet ne fém kétszázasokban adja! A múltkor is kilyukadt a zsebem!

– Doktor úr! Nem nehézsúlyú ökölvívó, hanem vámos vagyok!

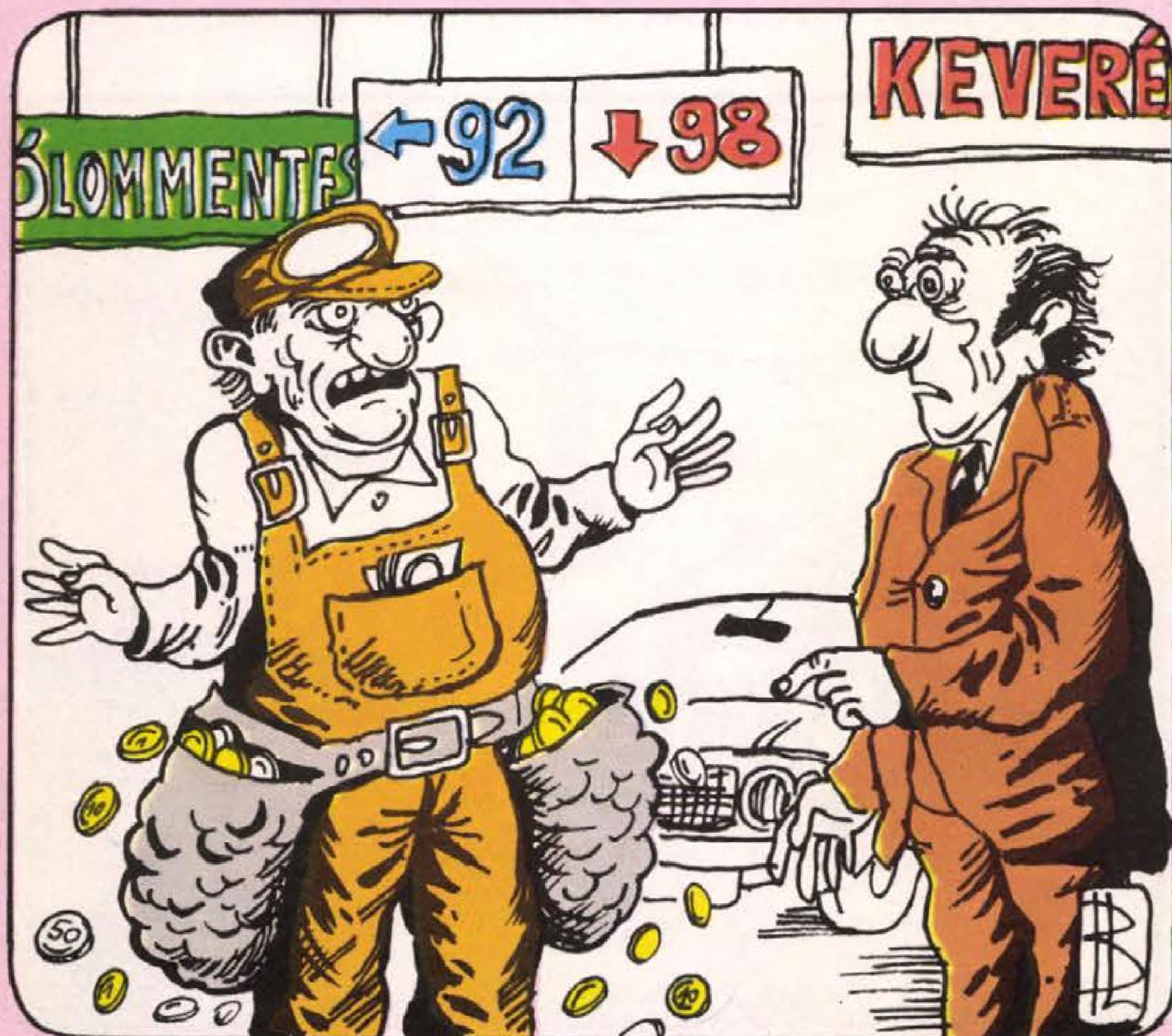
A PÉNZ BESZÉL

– Na maga sem lett nagyvonalúbb! Ez sem 200 forintos pénzérme!

ÚJ FÉMPÉNZ ÖNKORMÁNYZATOKNAK

– Miből gondolja, hogy tele vagyok borravalóval?

HA MÁR ITT VAN...

Kupacné felvette a kagylót és tárcsázott: „Halló, Vegyesipar? Kérem, küldjenek ki sürgősen egy szerelőt a Mackó utca ötbébe, mert a fürdőszobában ömlik a víz, és nem tudom elzárni a csapot. Tessék?... Hogy minden percük ki van számítva? Kérem, ez itt életveszélyes helyzet, a víz bármelyik percben elöntheti az egész házat és különben is egy pillanat az egész. Egyet húz a csavaron és kész."

És a szerelő lóhalálában megérkezett. Berontott a fürdőszobába, ahol olyan szárazság fogadta, hogy majdnem szomjan halt. „De hiszen ez a csap még csak nem is csöpög!" – fakadt ki mérgesen. – „Hát ezért bolondított ide?!"

„Jaj, szerelő úr, ne haragudjon rám – parancsol egy cigarettát?, valódi Vöröskereszt Camel –, úgy féltem, hogy ez a csavar meglazul itt ni, és akkor már késő. Húzza már meg, drága jó szerelő úr, legyen olyan aranyos..."

És a szerelő meghúzta. Már épp menni készült, mikor hirtelen megszólalt Kupacné: „Jaj, kedves szerelő úr, ha már itt van, nem csinálná meg a vasalómat?" És észveszejtően nézett rá búzavirág szemeivel.

És a szerelő megcsinálta. Már éppen menni készült, mikor hirtelen megszólalt Kupacné: „Jaj, aranyos szerelő úr, ha már itt van, nem csavarná be ezt az új lámpát a rádióba? Tudja, nem akarok ezért külön kihívatni egy szerelőt."

És a szerelő becsavarta. Már éppen menni készült, mikor hirtelen megszólalt Kupacné: „Jaj, drága, egyetlen szerelő úr, ha már itt van, nem venné ki a ruháskosaramat a lichthofból? Tudja véletlenül kiesett a spájzablakon és beszorult."

És a szerelő kivette. Már épp menni készült, mikor hirtelen eszébe jutott valami és így szólt Kupacnéhoz: „Jaj, drága asszonyom, nem hozna egy kanál vizet?"

„Nagyon szívesen – felelte Kupacné –, de minek, ha szabad érdeklődnöm?"

„Hogy belefojtsam magát! Ha már itt vagyok..."

S. NAGY ISTVÁN

HUMORBAN NEM ISMERÜNK HATÁRT

DALMÁTH FERENC (IZRAEL):

ÍRÓPANTOMIM

Minap estetájt, unalmunkat elűzendő, vájtfülű intellektuális játékokat játszottunk a Cimbalom Kávéházban. Először barkochbáztunk. Például ki kellett találni Göring podagráját. Aztán rátértünk a betűrejtvényekre. X=Pusztaszer, S=-Egyesegyedül, majd bedobtam saját originál betűrejtvényemet, amire olyan büszke vagyok, mint majom a farkára: Téta=Esztelen esztéta! (Jó, mi?!)

– Ezeket már mind ismerem, a könyökömön jönnek ki! – ásított a kövér Meszetneki.

– Üsse kavics – szólt közbe Rézmáz Kázmér –, megtanítlak egy olyan játékra, amit még nem ismersz, az „írópantomim"-ra! Nos, jól figyeld meg, amit csinálok, mert a tevékenységem egy ismert író nevét tartalmazza. Ezt kell kitalálni!

– Halljuk, halljuk! – nyafogott doktor Stopvájsz, mivel a műfogsora épp generálozáson volt.

Kázmér, lefelé fordított tenyérrel, összedörzsölte három ujját; a hüvelykujját, a mutatóujját és a középsőujját:

– Ki ez?

Zavart hümmögés volt a válasz.

– Nem vettétek észre, hogy úgy csináltam, mintha megsóznám a levest? Só!!... Tehát a megfejtés: Bernard Shaw!

Kázmér folytatta. Most egy erősen félreérthető mozdulatot tett a kezével. Egy indulatszót szoktak ilymódon alátámasztani...

– Na és ez kicsoda?

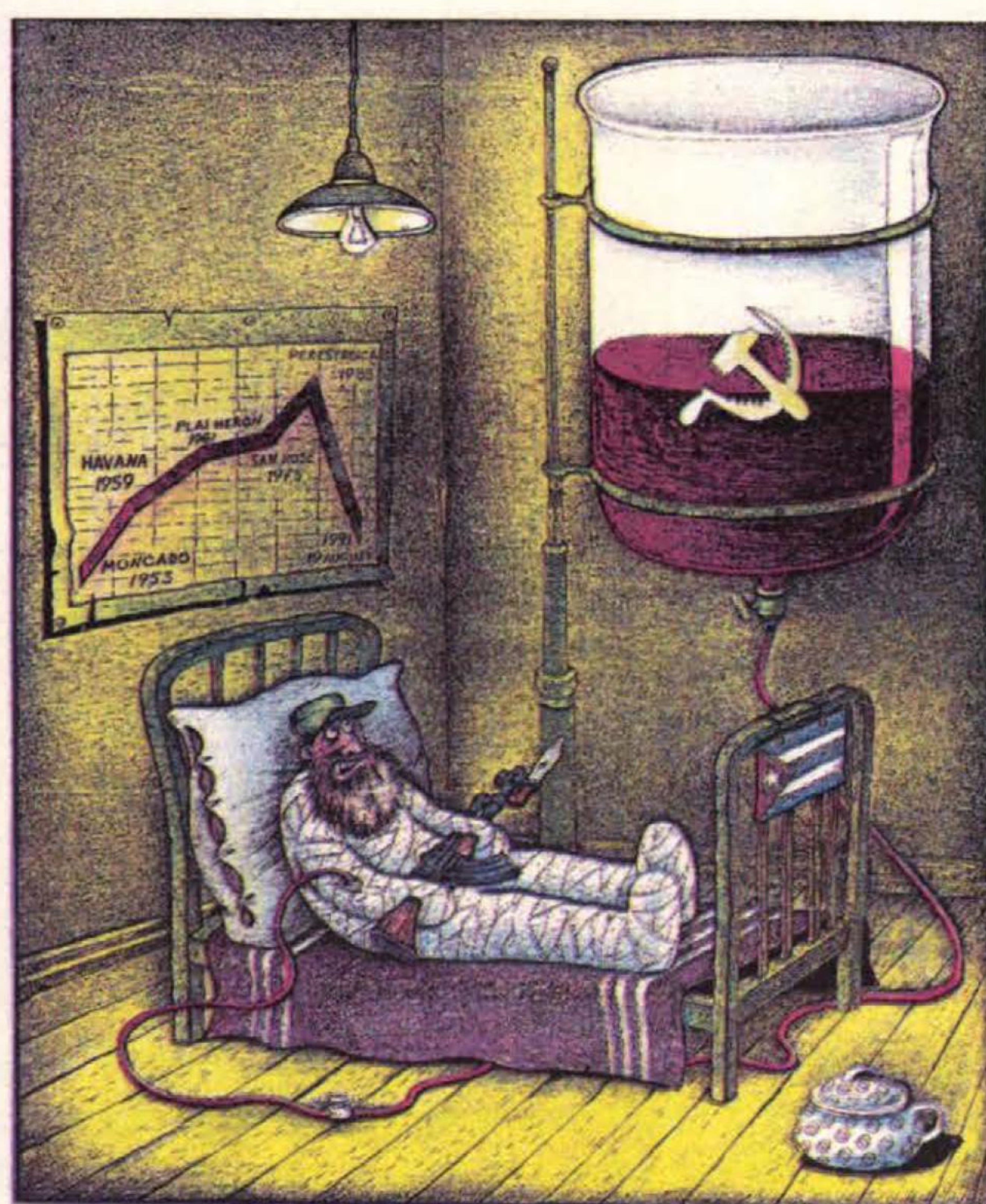
– Valami székely lófő?... – motyogta bizonytalanul Géz Géza.

– Ugyan! – nevetett Kázmér. – Intettem a karommal, vagyis ez Karinthy Frigyes volt! Na, még egy utolsó próbát teszek veletek, unintelligens banda!

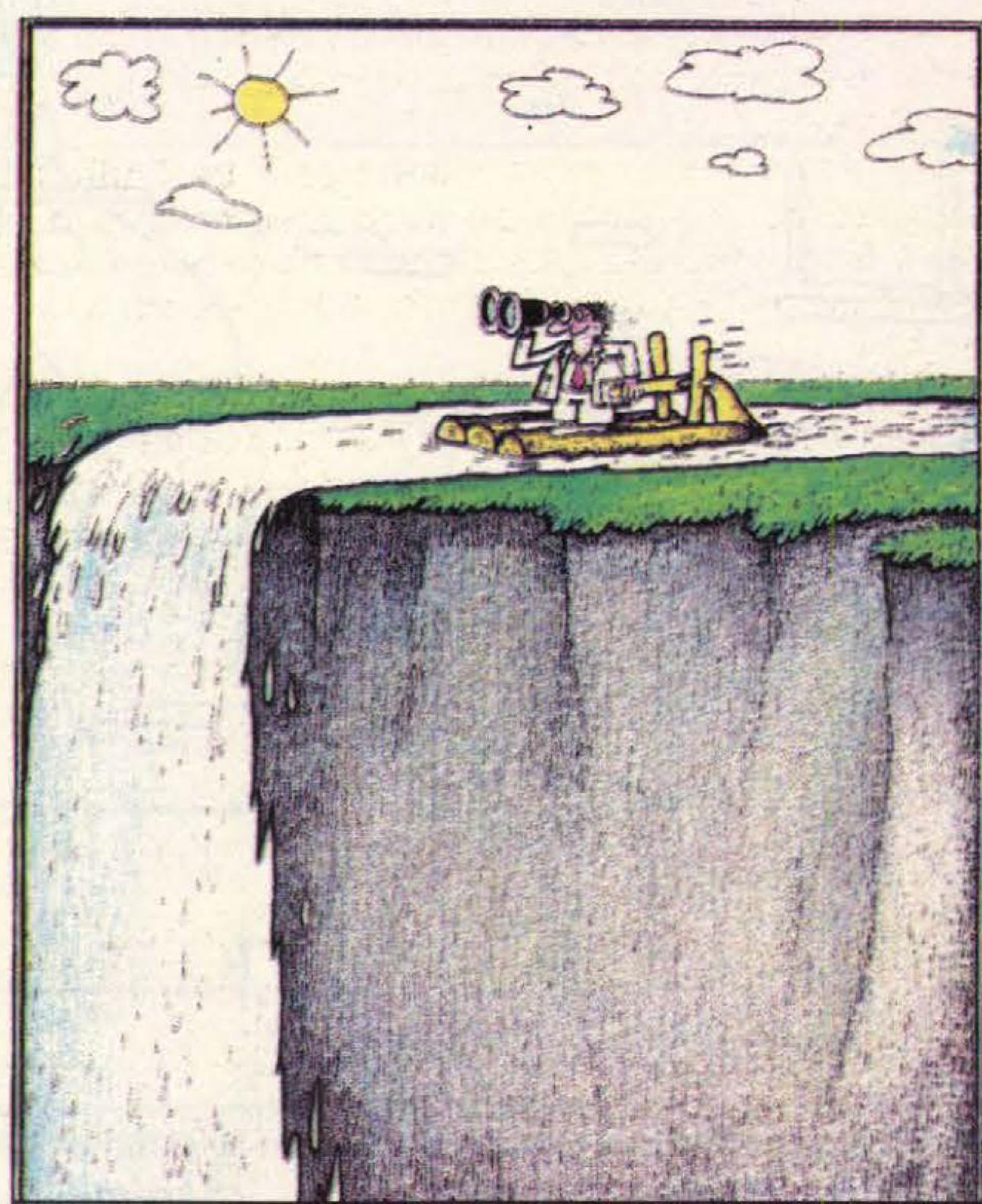
S azzal Rézmáz Kázmér olyan hangot hallatott, mint aki a kelleténél több paszulyt evett ebédre.

– Hát ez meg ki lehetett? – töprengett a kövér Meszetneki. – Babel, vagy Sólet Alechem, hehehe?

– Ne ízetlenkedj! – rótta meg Kázmér. – Ez természetesen a Keresztapa világhírű írója, Mario Puzo volt!!... Egyet se találtatok ki a három közül! Na, ti aztán szépen leszerepeltetek, mondhatom!...

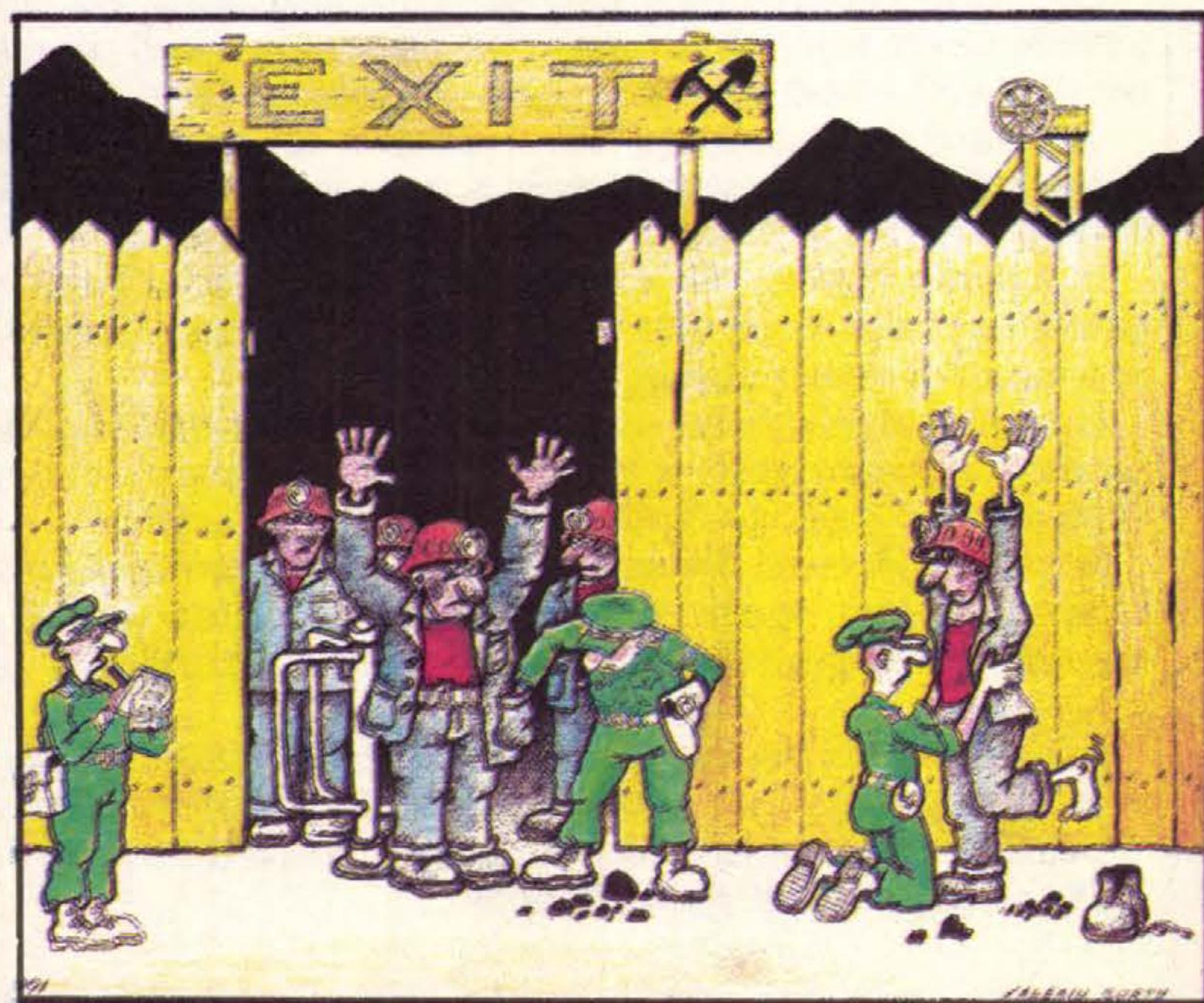

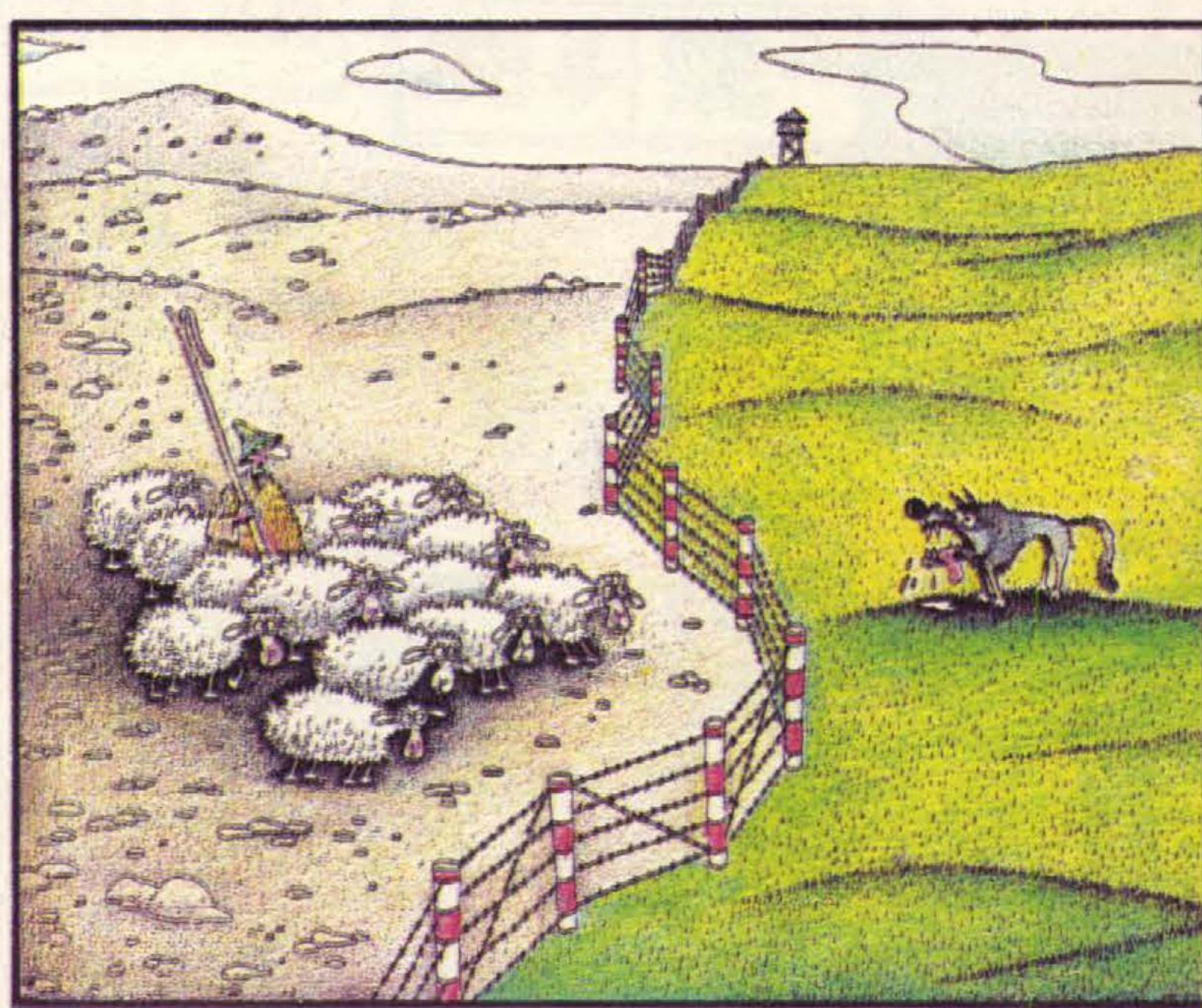

VALERIU CURTU (MOLDÁVIA) RAJZAI

ELŐDEINK ÍRTÁK

DARVAS SZILÁRD:

KARÁCSONYI IDILL

Ez karácsony előtt pár nappal történt: Ágh Péter, a fiatal, de máris nagyon tehetséges költő, menyasszonyával, Piroskával egy kirakat előtt állott, és az ott kirakott női fehérneműket nézegette.

– Szép az a nadrág – mondta Piroska, akiből a szerelem kiölt minden szeméremérzetet, minthogy félig-meddig már amúgy is férjhez ment Ágh Péterhez. – Szép az a nadrág, és nem is nagyon drága.

– Olvastam valahol – mondta némi szünet után Ágh Péter –, hogy Vörösmarty Mihály a feleségének, Csajághy Laurának A merengőhöz című gyönyörű versét adta nászajándékul.

– Tényleg? Érdekes! – mondta Piroska, és tovább sétáltak. A másik kirakatban retikülök voltak, csodálatos táskáknak álcázott szatyrok és egyebek. Piroska ezeket is célba vette éjfekete szemével.

– Mit szólsz ahhoz? Milyen aranyos! – mutatott az egyikre.

– Ugyanis a vers időálló valami! – mondta Ágh Péter, költeményei felolvasásakor nemegyszer megcsodált, zengő baritonján.

A vers időálló, mert tehetségből és halhatatlanságból van összeszűve. A verset nem rágja meg a moly, a vers nem megy szét. Még elveszteni sem lehet – fűzte hozzá –, mert teszem azt, hogy ez esetleg megtörténik, akkor én rögtön leírom emlékezetből...

– Igen – mondta Piroska –, ez memória dolga.

Kéz a kézben sétáltak tovább, elhaladva több játéküzlet előtt, melyek ez idő szerint nem érdekelték Piroskát, hiszen nem volt gyereke, minthogy még csak menyasszonyként osztotta meg az élet terheit és örömeit Ágh Péterrel. Viszont egy női konfekcióüzlet előtt újból lehorgonyzott.

– Istenem – kezdte –, mióta hajszolom ezt a fazont és ezt az anyagot! A Micinek van egy ilyen, a múltkor felpróbáltam, istenien állt...

Ágh Péter bólintott.

– Igen – mondta –, kabátot, bugyit, nylonharisnyát bárki kaphat.

De verset csak a kiváltságosak. Képzeld, ha az a Laura egy pár selyemharisnyát kapott volna. Hordta volna egy hétig... kettőig...

De Vörösmarty gavallér volt. Nem sajnálta tudását, szívét, zsenijét, nekifeküdt annak a versnek, így született irodalmunk egyik remekműve...

– Fantasztikus, hogy az árakat sosem írják ki... – fakadt ki Piroska. E mögött valami svindli van...

– Így született irodalmunk egyik remekműve – ismételte Ágh Péter, akinek hangjában némi megbántottság rezgett.

– Irodalmunk egyik remekműve, A merengőhöz. Persze, ehhez múzsa is kellett. Aki a halhatatlanságot nézte, és nem a kirakatokat.

Piroska elcsodálkozott.

– Azt a Jankát nem érdekelték a ruhák? Hogy lehet az?

– Nem Janka volt, hanem Laura – szögezte le Ágh Péter egy árnyalattal még borúsabban. – Laura volt, mint ahogy te Piroska. És a neve örökre fennmaradt. Mint ahogy a te neved is fennmaradna, ha – teszem azt – a sok ringy-rongy helyett, amiket az emberek így karácsonykor a szerelmüknek ajándékozgatnak, egy szép szerelmes verset írnék hozzád.

– Piroska szeme felragyogott.

– Verset írsz hozzám?

– Igen – bólintott Ágh Péter –, egy kis remekművet...

Már itt zsong az agyamban...

Piroska nem röstellt az utcán nyakába ugrani és megcsókolni.

– Te drága! – mondta. – De azért kár, hogy elmondtad!

Milyen szép lett volna, ha nem szólsz, ha megmarad meglepetésnek... és csak akkor tudom meg, mikor kibontom a csomagot, és ott találom a nadrág meg a harisnya mellett...

– Valami igazad van – mondta Ágh Péter komoran, és lassan továbbsétáltak az aránylag langyos decemberi délutánban...

GÁDOR BÉLA:

KARÁCSONYI GONDOLATOK

Karácsony a szeretet és a beigli ünnepe. Sajnos, inkább a beiglin van a hangsúly. Ezt onnan gondolom, mert már számos esetben hallottam, hogy valakinek karácsony után beiglimérgezése volt, de szeretet mérgezésről még nem hallottam egyszer sem.

Úgy látszik, nem vagyunk jók. Ezt abból veszem, hogy mindenki jó szeretne lenni. Azon senki sem iparkodik, hogy gonosz legyen. Sikerülni szokott az minden különösebb erőfeszítés nélkül.

*

Ülők a kávéházban, élénk szemű fiúcska áll meg az asztalom előtt. Lehet úgy tizenhárom éves. Azt mondja szépen csengő hangon:

– Bácsi kérem, tessék adni egy forintot. Én nem vagyok betlehemes, én kéregetek...

Nem adtam neki egy krajcárt sem. Hamarosan több pénze lesz ennek, mint nekem.

*

Karácsony előtt így panaszkodik valaki:

– Kétségbeejtő helyzetben vagyok. A feleségem imádja a technika vívmányait, de nem tudok neki gépeket venni, mert már az egész háztartásunk gépesítve van. Van porszívónk, elektromos kefélőgépünk, rádiónk, lemezjátszónk, mosógépünk, magnetofonunk, televíziónk, hajszárítónk, villanyos kávédarálónk, ruhafacsarónk és hűtőszekrényünk. Az utolsó pillanatban támadt egy jó ötletem, és vettem neki egy hidrogénbombát, mert az még nincs nekünk. Azóta szegény feleségem folyton otthon ül a bomba mellett, és fél, hogy megtámadja valaki.

*

Valamelyik este egy eszpresszó előtt egy kis fekete kutyát láttam kikötve. A gazdája biztosan bent kávézott, s addig kint hagyta a kutyáját, bízva a jó emberekben. Jó darabig ott álltam, és figyeltem. Minden járókelő, aki arra ment, megtorpant a kutyus előtt és felkiáltott:

– Jaj, de drága, nézd, kis kutya...!

Aztán lehajolt, megsimogatta az állatot.

Azt gondoltam magamban: tudjátok, mikor lesz itt jó világ?

Amikor majd erre járok, és az eszpresszó előtt meglátok ácsorogni egy kis fekete embert, akit minden járókelő meg fog simogatni, mondván:

– Nézzétek, de édes... Egy ember...

– Most megcsíptük! TB. tartozása van és ennyi ajándékot tudott venni.

BARÁTNŐK

– Olyan boldog vagyok. Jimmy azt mondta, én vagyok a legszebb, legkedvesebb, legintelligensebb nő, és elvesz feleségül.

– És te meg ... (befejezés a számozott sorokban).

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb 1992. december 29-ig a következő címre: Ludas Matyi, Bp. 1977.

A helyes megfejtést beküldők között 3 × 300 Ft-ot sorsolunk ki.

2

DONOROK ŐRLŐÜZEM

SZÍNÉSZRENDEZŐ (DEZSŐ)

NOTA BENE, RÖV.

SHAKESPEARE KIRÁLYA

ÖRMÉNY-AZERI HARCOK VIDÉKE

M

IRÁNI VÁROS

SONKA

FÉL LÍRA!

ATYAFI

GRAMM

OLASZ AUTÓMÁRKA

A ... ORSZÁGA (LEHÁR-OPERETT)

CARDIFF A FŐVÁROSA

1

POSTAI LÁDA

VÁLASZ KATONAI HADAK

... APACS

POKRÓC VAGY PLÉD

VÁLTOZÁST IDÉZ ELŐ BENNE

KATONAI, RÖV.

...EGERSZEG

EGYIPT. ISTEN

KICSINYÍTŐ

DÍJÖVEZET

SZEKÉRNYI

ISMERT SZÍNÉSZ (KAMILL)

HEGY SALGÓTARJÁNNÁL

NUMERO

BRAZIL KIKÖTŐV.

MOTORBAN VAN!

LEKVÁR

HÍRES ANGOL SZÍNÉSZ V

RÓMA FOLYÓJA

MAROS... (KÖZSÉG)

AZ ... (GOGOL ELBESZÉLÉSE)

TÁPLÁLÓ ITAL

FEDLAPRA JEGYEZ

60 PERC

KERT MEGMŰVELÉSE

EXA-MÓRICZ HÍRES REGÉNYE

MAGYAR AUTÓJEL

FALTÖRŐ GERENDA

VIZET FORRAL

... SUTA

LAKÓHÁZAT KÉSZÍT

HATVAN KRAJCÁR ÉRTÉKŰ FORINT V

MÁSIK VAGONBA PAKOLÓ

KÖTŐSZÓ

...FALVA: SOPRONI KÖZSÉG

HÍVATJA

LENT, KENDERT TÖR

LEMEZT BEVON

EZ IS TURKU

VALAMERRE TALÁLJA

PÉLDA RÉSZE!

FABULA

VALAHOVÁ HELYEZ

LITER

SAJÓ EGYN.B.

SÍKSÁG

KIKÜSZÖBÖL

HORDÓBAN TÁROLJÁK

FŰ...

UTCA ELEJE!

TASZÍT

... KALÁCS

... ET CORPORE

BUSZ AZ ANGOL FŐVÁROSBAN

... ANGELES: OLIMPIAI VÁROS

RENDEZŐ-OPERATŐR (SÁNDOR)

BAJKÁLONTÚLI FOLYÓ

AZ UDVARRA KUKUCSKÁL

SPORTEGYESÜLET, RÖV.

BALATONI ÜDÜLŐHELY

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem önöknél a Ludas Matyi c. hetilapot ...... példányban ...... előfizetési időszakra.

....

Megrendelő neve

....

....

Pontos címe

Előfizethető bármely postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlapelőfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással. Előfizetési díj negyedévre: **312 Ft**, fél évre: **624 Ft**, egy évre: **1248 Ft.**

HUMORBAN A MATYI A LUDAS!

A 49. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:

„...amikor szemüveget kezdett hordani."

300-300 Ft-ot nyertek:

Heinrich Antal,
6754 Újszentiván,
Rákóczi u. 6.

Simon Ferenc,
2000 Szentendre,
Radnóti u. 8/B

Schoket Zsófia,
1025 Budapest,
Kavics u. 8/C fszt. 1.

A nyereményeket postán küldjük el!

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ

Szerkesztő:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztő:
RAU TIBOR

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztők:
DUKAY BARNA
GÁSPÁR IMRE

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta.

Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlapelőfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 112-8860) 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámra

Előfizetési díj negyedévre 312 Ft, fél évre 624 Ft, egy évre 1248 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
92.2308/52–53-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

Lapunk előfizethető a KULTÚRA Külkereskedelmi Vállalatnál (H-1389 Bp., P.O.B. 149.), vagy a Magyar Hitelbanknál (H-1133 Bp.) vezetett 202-10995 számú számláján vagy külföld. partnereinél:

Ausztrália: G. Menczer, P.O.Box 219. Wantima South 3152 Vic. **Belgium:** „Du Monde Entier" S.A., 162 Rue du Midi, B–1000 Bruxelles.
Brazília: Livraria D. Landy Ltda. Rua 7 de Abril 252 01000 São Paulo. **Dánia:** Munksgaard, 35 Norre Sogade, 1016 Copenhagen. **Egyesült Államok:** Center of Hungarian Literature, 4418. 16th Avenue, Brooklyn, N.Y. 11204; EBSCO, Industries Inc. P.O.Box 1943, Birmingham, Ala. 35201 Framo Publishing, 561 West Diversey Parkway Room 19, Chicago, 111.6014; Püski-Corvin, 251 E. 82 Street, New York N.Y. 10028. **Finnország:** Akateeminen Kirjakauppa, Keskuskatu 1, SF 00100 Helsinki 10. **Franciaország:** Societé Balaton, 5015 Paris. Bld. Pasteur. **Hollandia:** Fason Europe B.V. Pstbus 1967, 1000 AD Amsterdam. **Izrael:** Hadash, P.O.B. 26116, 62160 Tel-Aviv; Gondos Sándor P.O.B. 44513, 31333 Haifa, Lepac, 15. Ramban Str. Tel-Aviv Breuer Line Ltd. Hungarian Cultural and Business Center Tel-Aviv; Hungarian Culture and Business Center, Allenby St. 38., P.O.B. 26439; Tel-Aviv, 652116. **Japán:** Nauka Ltd. 2-30-19 Minami-Ikebukuro, Toshimaku, Tokyo 171. **Jugoszlávia:** Forum, Vojvode Misica broj 1., 21000 Novi Sad. **Kanada:** Pannonia Books, P.O.B. 1017, Postal Station „B" 6, Toronto Ont. M5T 2T8; Hungarian Ikka and Travel Service, 1208 Granville Street Vancouver, B.C. V6Z 1M4; Culture Hongroise, Mme Vera Cencze, 6958 Wilderton Ave, Montreal Que. H3S 2M5. **Nagy-Britannia:** Hungarian Book Agency, Mrs. Klara Adams, 87 Sewardstone Road, London E2 9HN; Collet s Holdings Ltd., Denington Estate, Wellingborough, Northants, NN8 2QT. **Németország:** Kubo und Sagner, Postfach 340108, 8000 München 34; H. und S. Katko Musica Hungarica Rümannstrasse 4. 8000 München 40; Zeitungsvertrieb Gebrüder Petermann GMBH und Co Kg, Kurfürstenstr. 111. D 1000 Berlin 30; Translibris Zeitshriften und Buchvertrieb GMBH Moltkestr. 80. D–5000 Köln 1. **Norvégia:** Narversen Info-Center, P.O.B. 6125 Etterstadt, 0602 Oslo 6. **Svájc:** Magda Szerday, Teichweg 16. 4142 Münchenstein. **Svédország:** Esselte Tidskriftscentralen, P.O.B. 638. S–10128 Stockholm, Wennergren Williams AB, Box 30004, S–10425 Stockholm; BTJ Bibliotekstjanst AB. Box 200, S–221 CO Lund. **Venezuela:** Weiss y Asociados, AV. Urdaneta, Ibarras a Veroes, Edif, Torre Alfa 7 piso Caracas.